

Bruxelles, 31. siječnja 2017.
(OR. en)

5766/17

**Međuinstitucijski predmet:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

NAPOMENA O TOČKI „A”

Od: Predsjedništvo

Za: Vijeće

Predmet: Prijedlog uredbe o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja
– Nacrt uredbe

Za delegacije se u Prilogu nalazi usklađeni tekst Nacrta Uredbe o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja.

Nacrt

UREDBE VIJEĆA

o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

budući da:

- (1) Europska unija postavila je kao svoj cilj uspostavljanje područja slobode, sigurnosti i pravde.
- (2) Mogućnost osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja predviđena je Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u glavi koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde.
- (3) Unija i države članice obvezne su štititi financijske interese Unije od kaznenih djela koja svake godine uzrokuju znatnu financijsku štetu. Unatoč tomu, nacionalna kaznenopravna tijela trenutačno ne istražuju uvijek dovoljno ta kaznena djela niti pokreću dovoljno često kazneni progon.
- (4) U skladu s člankom 86. UFEU-a Ured europskog javnog tužitelja trebao bi osnovati Eurojust. Time se podrazumijeva da bi ovom Uredbom između njih trebalo uspostaviti blisku vezu utemeljenu na uzajamnoj suradnji.
- (5) Ugovorom je predviđeno da materijalni opseg nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja bude ograničen na kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije u skladu s ovom Uredbom. Zadaće Ureda europskog javnog tužitelja trebale bi stoga biti istraživanje, kazneni progon i pokretanje sudskog postupka protiv počinitelja kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije koja su predviđena Direktivom 2017/xx/EU te kaznenih djela koja su s njima nerazdvojivo povezana. Za svako proširenje te nadležnosti na teška kaznena djela s prekograničnom dimenzijom potrebna je jednoglasna odluka Europskog vijeća.

(6) U skladu s načelom supsidijarnosti borba protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije može se zbog opsežnosti i učinaka bolje ostvariti na razini Unije. U sadašnjoj situaciji, u kojoj je kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije u isključivoj nadležnosti tijela država članica, taj se cilj ne ostvaruje uvijek u dovoljnoj mjeri. S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno jačanje borbe protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja, države članice ne mogu ostvariti same zbog fragmentiranosti nacionalnih sustava kaznenog progona u području kaznenih djela koja su počinjena protiv financijskih interesa Unije, nego se oni, zbog toga što će Ured europskog javnog tužitelja biti nadležan za kazneni progon takvih kaznenih djela, na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji.

(7) Ovom Uredbom predviđa se sustav podijeljenih nadležnosti između Ureda europskog javnog tužitelja i nacionalnih tijela u suzbijanju kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije na temelju prava prenošenja na viši sud koje ima Ured europskog javnog tužitelja.

(8) U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. stavku 4. Ugovora o Europskoj uniji ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva i njome se osigurava da se njezinim učinkom što manje zadire u pravni poredak i institucijske strukture u državama članicama.

(9) S obzirom na načelo lojalne suradnje i Ured europskog javnog tužitelja i nacionalna nadležna tijela trebali bi se međusobno podupirati i obavješćivati kako bi učinkovito suzbijali kaznena djela iz nadležnosti Ureda.

(10) Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje nacionalni sustavi država članica u vezi s načinom organizacije kaznenih istraga.

(11) Budući da će Ured europskog javnog tužitelja imati ovlasti istrage i kaznenog progona, trebalo bi utvrditi institucijske zaštitne mjere kako bi se osigurala njegova neovisnost i odgovornost institucijama Unije.

(12) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi djelovati u interesu Unije kao cjeline te ne bi trebao tražiti niti primati upute ni od koga izvan Ureda.

(13) Strogom odgovornošću nadopunjavaju se neovisnost i ovlasti koje su Uredu europskog javnog tužitelja dodijeljene ovom Uredbom. Glavni europski tužitelj u potpunosti je odgovoran za izvršavanje svojih dužnosti načelnika Ureda europskog javnog tužitelja i snosi ukupnu institucijsku odgovornost za svoje opće aktivnosti pred Europskim parlamentom, Vijećem i Komisijom. Uslijed toga svaka od tih institucija može od Suda Europske unije zatražiti njegovo razrješenje u određenim okolnostima, među ostalim u slučajevima teških povreda službene dužnosti. Isti bi se postupak trebao primjenjivati za razrješenje dužnosti europskih tužitelja.

(14) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi objaviti javno godišnje izvješće o svojim općim aktivnostima, koje bi trebalo sadržavati barem statističke podatke o radu Ureda.

(15) Organizacijska struktura Ureda europskog javnog tužitelja trebala bi omogućivati brzo i učinkovito donošenje odluka u provedbi kaznenih istraga i progona, bez obzira na to uključuju li one jednu ili više država članica. Tom bi se strukturom ujedno trebalo osigurati da u Uredu budu zastupljeni svi nacionalni pravni sustavi i tradicije država članica sudionica te da tužitelji koji poznaju pojedine pravne sustave u načelu vode istrage i kazneni progon svaki u svojoj državi članici.

(16) Stoga bi Ured europskog javnog tužitelja trebao biti nedjeljivo tijelo Unije koje radi kao jedinstveni ured. Središnja razina sastoji se od glavnog europskog tužitelja, koji je voditelj cijelog Ureda i voditelj kolegija europskih tužitelja, stalnih vijeća i europskih tužitelja. Decentralizirana razina sastoji se od delegiranih europskih tužitelja smještenih u državama članicama.

(17) Osim toga, kako bi se osigurala dosljednost njegova djelovanja i jednakovrijedna zaštita financijskih interesa Unije, organizacijska struktura i unutarnji proces odlučivanja Ureda europskog javnog tužitelja trebali bi središnjem uredu omogućiti da prati, usmjerava i nadzire sve istrage i kazneni progon koje provode delegirani europski tužitelji.

(18) Izrazi „opći nadzor”, „praćenje i usmjeravanje” te ”nadzor” upotrebljavaju se u ovoj Uredbi za opis različitih kontrolnih aktivnosti koje vrši Ured europskog javnog tužitelja. „Opći nadzor” trebalo bi shvatiti tako da se odnosi na opće upravljanje aktivnostima Ureda, pri čemu se upute daju samo u vezi s pitanjima od horizontalne važnosti za Ured; „Praćenje i usmjeravanje” trebalo bi shvatiti tako da se odnosi na ovlasti praćenja i usmjeravanja pojedinačnih istraga i kaznenog progona. „Nadzor” bi trebalo shvatiti tako da se odnosi na pomniji i kontinuiran nadzor istraga i kaznenog progona, uključujući intervenciju i davanje uputa o pitanjima istraga i kaznenog progona kad god je to potrebno.

(19) Kolegij bi trebao donositi odluke o strateškim pitanjima, što uključuje utvrđivanje prioriteta i politike istraga i kaznenog progona Ureda, te o općim pitanjima koja proizlaze iz pojedinačnih slučajeva, primjerice u vezi s primjenom Uredbe, ispravnom provedbom politike istraga i kaznenog progona Ureda ili načelnim pitanjima ili pitanjima koja su iznimno važna za razvoj usklađene politike istraga i kaznenog progona Ureda. Odluke kolegija o općim pitanjima ne bi trebale utjecati na obvezu istrage i kaznenog progona u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom. Kolegij bi trebao poduzimati sve što može kako bi postigao da se odluke donose konsenzusom. Ako se takav konsenzus ne može postići, odluke bi se trebale donositi glasovanjem.

(20) Stalna vijeća trebala bi nadzirati i usmjeravati istrage i osiguravati dosljednost aktivnosti Ureda. Sastav stalnih vijeća trebao bi se odrediti u skladu s unutarnjim poslovnikom, u kojemu bi se, među ostalim, trebalo dopustiti da europski tužitelj, prema potrebi, bude član više stalnih vijeća kako bi se u najvećoj mjeri osigurala ravnomjerna raspodjela radnog opterećenja među pojedinačnim europskim tužiteljima.

(21) Stalnim vijećima trebao bi predsjedati glavni europski tužitelj, jedan od njegovih zamjenika ili europski tužitelj, u skladu s načelima utvrđenima unutarnjim poslovnikom.

(22) Dodjela predmeta stalnim vijećima trebala bi se temeljiti na nasumičnoj raspodjeli kako bi se osigurala što ravnomjernija raspodjela radnog opterećenja. Odstupanja od tog načela trebala bi biti moguća kako bi se osigurao ispravan i učinkovit rad Ureda nakon odluke glavnog europskog tužitelja.

(24) U kolegij bi trebao biti imenovan europski tužitelj iz svake države članice. Europski bi tužitelji u načelu trebali nadzirati, u ime nadležnog stalnog vijeća, istrage i kazneni progon koje vode delegirani europski tužitelji u svojim državama članicama podrijetla. Oni bi trebali biti veza između središnjeg ureda i decentralizirane razine u svojim državama članicama podrijetla te olakšati rad Ureda kao cjeline. Nadzorni europski tužitelj trebao bi ujedno provjeriti je li svaka uputa u skladu s nacionalnim pravom te izvijestiti stalno vijeće ako nije.

(24a) Zbog radnog opterećenja povezanog s velikim brojem istraga i kaznenih progona u određenoj državi članici europski tužitelj trebao bi moći zatražiti da se nadzor određenih istraga i kaznenih progona u njegovoj državi članici podrijetla iznimno dodijeli drugom europskom tužitelju. Odluku bi trebao donijeti glavni europski tužitelj uz pristanak europskog tužitelja koji će preuzeti dotične predmete. Kriteriji za takve odluke trebali bi biti utvrđeni unutarnjim poslovnikom i u njih bi trebao biti uključen uvjet da europski tužitelj koji preuzima predmete dostatno poznaje jezik i pravni sustav dotične države članice.

(25) Istrage Ureda europskog javnog tužitelja u pravilu bi trebali provoditi delegirani europski tužitelji u državama članicama. Trebali bi to činiti u skladu s ovom Uredbom te, za pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Uredbom, u skladu s nacionalnim pravom. Delegirani europski tužitelji trebali bi svoje zadaće obavljati pod nadzorom nadzornog europskog tužitelja te pod vodstvom nadležnog stalnog vijeća i uz njegove upute. Ako se nacionalnim pravom države članice predviđa unutarnje preispitivanje određenih akata unutar strukture ureda nacionalnog tužitelja, preispitivanje takvih odluka koje je donio delegirani europski tužitelj trebalo bi spadati pod nadzorne ovlasti nadzornog europskog tužitelja u skladu s unutarnjim poslovníkom. U takvim slučajevima države članice ne bi trebale biti obvezne predviđati preispitivanje koje obavljaju nacionalni sudovi, ne dovodeći u pitanje članak 19. Ugovora o Europskoj uniji i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(26) Funkcije tužitelja na nadležnim sudovima primjenjuju se do zaključenja postupka, što znači do konačne odluke o pitanju je li osumnjičenik ili optuženik počinio kazneno djelo, među ostalim te ako je to primjenjivo, do izricanja kazne i rješenja svakog pravnog postupka ili dostupnog pravnog lijeka dokle god ta odluka ne postane konačnom.

(27) Delegirani europski tužitelji trebali bi biti sastavni dio Ureda europskog javnog tužitelja te bi kao takvi, pri istrazi i kaznenom progonu za kaznena djela u nadležnosti Ureda, trebali djelovati isključivo u korist i u ime Ureda na državnom području svoje države članice. To bi trebalo uključivati da im se na temelju ove Uredbe dodijeli funkcionalno i pravno neovisan status koji je različit od svih statusa u okviru nacionalnog prava.

(28) Neovisno o svojem posebnom statusu na temelju ove Uredbe, delegirani europski tužitelji trebali bi tijekom svojeg mandata ujedno biti članovi tužiteljstva svoje države članice, odnosno tužitelji ili članovi pravosuđa, te bi im njihova država članica trebala dodijeliti najmanje jednake ovlasti kao i nacionalnim tužiteljima.

(29) Delegirani europski tužitelji trebali bi imati obvezu da postupaju prema uputama stalnih vijeća i europskih tužitelja. Ako delegirani europski tužitelj smatra da se uputom od njega zahtjeva poduzimanje neke mjere koja ne bi bila u skladu s nacionalnim pravom, trebao bi zatražiti da tu odluku preispita glavni europski tužitelj.

(30) Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi nadzornog europskog tužitelja i nadležno stalno vijeće izvijestiti o svakom znatnom napretku u predmetu, primjerice o obavljanju istražnih mjera ili o promjenama popisa osumnjičenih osoba.

(31) Stalna vijeća trebala bi izvršavati svoje ovlasti odlučivanja u točno određenim etapama u postupanju Ureda s ciljem osiguranja zajedničke politike istraga i kaznenog progona. Trebala bi donositi takve odluke na temelju nacрта odluke koju predloži delegirani europski tužitelj koji vodi predmet. Međutim, u iznimnim slučajevima stalno vijeće trebalo bi moći donijeti odluku bez nacрта odluke delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. U takvim slučajevima takav nacrt odluke može predstaviti nadzorni europski tužitelj.

(32) Stalno vijeće trebalo bi moći delegirati svoje ovlasti u donošenju odluka nadzornom europskom tužitelju u posebnim slučajevima, u kojima kazneno djelo nije teško ili postupak nije složen. Pri ocjenjivanju stupnja težine kaznenog djela trebale bi se uzeti u obzir njegove posljedice na razini Unije.

(33) Mehanizam zamjene među europskim tužiteljima trebao bi biti predviđen unutarnjim poslovníkom. Mehanizam zamjene trebao bi se primjenjivati u slučajevima u kojima europski tužitelj kratkotrajno ne može obavljati svoje dužnosti, primjerice zbog odsutnosti.

(34) Osim toga, europskog tužitelja trebao bi zamijeniti jedan od delegiranih europskih tužitelja njegove države članice ako europski tužitelj podnese ostavku, ako je razriješen dužnosti ili ako napusti svoj položaj zbog bilo kojeg drugog razloga ili, primjerice, zbog dugotrajne bolesti. Zamjena bi trebala biti ograničena na razdoblje od najviše tri mjeseca. Mogućnost produljenja ovog razdoblja trebalo bi, ako se to smatra potrebnim, prepustiti diskreciji kolegija uzimajući u obzir radno opterećenje u Uredu i trajanje odsutnosti, do povratka europskog tužitelja ili njegove zamjene. Delegirani europski tužitelj koji zamjenjuje europskog tužitelja za vrijeme zamjene više ne bi trebao biti nadležan za istrage i kazneni progon koje vodi kao delegirani europski tužitelj ili kao nacionalni tužitelj. Na postupke u Uredu europskog javnog tužitelja koje vodi delegirani europski tužitelj koji zamjenjuje europskog tužitelja trebala bi se primjenjivati pravila Ureda o preraspodjeli.

(35) Postupkom imenovanja glavnog europskog tužitelja i europskih tužitelja trebala bi biti zajamčena njihova neovisnost. Njihov legitimitet trebao bi proizlaziti iz institucija Unije koje sudjeluju u postupku imenovanja. Zamjenike glavnog europskog tužitelja trebao bi imenovati kolegij iz redova svojih članova.

(36) Povjerenstvo za odabir trebalo bi utvrditi popis kvalificiranih kandidata za položaj glavnog europskog tužitelja. Ovlašt za utvrđivanje pravila rada povjerenstva i imenovanje njegovih članova trebalo bi dodijeliti Vijeću na temelju prijedloga Komisije. Takvom se provedbenom ovlašti odražavaju posebne ovlašti dodijeljene Vijeću na temelju članka 86. Ugovora te se ukazuje na posebnu prirodu Ureda europskog javnog tužitelja koji će ostati čvrsto uklopljen u nacionalne pravne strukture, a pritom istodobno biti europsko tijelo. Ured europskog javnog tužitelja djelovat će u postupcima u kojima će većina drugih dionika biti nacionalni dionici, primjerice sudovi, policija i druga tijela kaznenog progona te je stoga u posebnom interesu Vijeća da izravno sudjeluje u postupku imenovanja. Dodjeljivanjem tih ovlašti Vijeću ujedno se na odgovarajući način uzima u obzir potencijalno osjetljiva priroda svih ovlašti odlučivanja s izravnim posljedicama za nacionalne pravosudne strukture i strukture kaznenog progona. Europski parlament i Vijeće trebali bi zajedničkom suglasnošću imenovati glavnim tužiteljem jednog od kandidata s popisa.

(37) Svaka država članica trebala bi predložiti troje kandidata za položaj europskog tužitelja, koje će izabrati i imenovati Vijeće. S ciljem osiguranja kontinuiteta rada kolegija trebalo bi djelomično zamijeniti trećinu europskih tužitelja svake tri godine. Ovlašt za donošenje prijelaznih pravila o imenovanju europskih tužitelja za prvi mandat i tijekom njegova trajanja trebalo bi dodijeliti Vijeću. U toj se provedbenoj ovlašt ogledava ovlašt Vijeća da bira i imenuje europske tužitelje. To je ujedno opravdano posebnom prirodom europskih tužitelja koji su povezani sa svojim državama članicama, dok su istodobno članovi kolegija te, općenitije, posebnom prirodom Ureda europskog javnog tužitelja, u skladu s istom logikom po kojoj se Vijeću dodjeljuje provedbena ovlašt za utvrđivanje pravila rada povjerenstva i imenovanje njegovih članova. Vijeće bi pri odlučivanju o djelomičnoj zamjeni trećine europskih tužitelja tijekom njihova prvog mandata trebalo uzeti u obzir zemljopisni raspon država članica.

(38) Postupkom imenovanja delegiranih europskih tužitelja trebalo bi osigurati da oni budu sastavni dio Ureda europskog javnog tužitelja, a da su pritom i nadalje na operativnoj razini integrirani u nacionalne pravne i pravosudne sustave te tužiteljstva. Države članice trebale bi predložiti kandidate za položaj delegiranog europskog tužitelja, koje će imenovati kolegij na prijedlog glavnog europskog tužitelja.

(40) U svakoj državi članici trebalo bi biti dvoje ili više delegiranih europskih tužitelja kako bi se osiguralo pravilno vođenje svih predmeta u Uredu. Glavni europski tužitelj trebao bi odobriti broj delegiranih europskih tužitelja po državi članici te funkcionalnu i teritorijalnu podjelu zadaća među njima, uz savjetovanje sa svakom državom članicom. U tom savjetovanju trebalo bi uzeti u obzir ustrojstvo nacionalnih tužiteljstava. Idejom funkcionalne podjele nadležnosti među delegiranim europskim tužiteljima mogla bi se omogućiti podjela zadaća.

(41) Ukupan broj delegiranih europskih tužitelja u državi članici može se izmijeniti uz odobrenje glavnog europskog tužitelja u granicama godišnjih proračunskih rashoda Ureda europskog javnog tužitelja.

(42) Kolegij bi trebao biti odgovoran za disciplinske postupke u vezi s delegiranim europskim tužiteljima, postupajući u skladu s ovom Uredbom. Budući da su delegirani europski tužitelji i dalje aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosuđa država članica te mogu ujedno obavljati dužnosti nacionalnih tužitelja, nacionalne disciplinske odredbe mogu se primjenjivati iz razloga koji nisu povezani s ovom Uredbom. Međutim, u takvim bi se slučajevima glavnog europskog tužitelja trebalo obavijestiti o razrješenju dužnosti ili svakoj disciplinskoj mjeri, s obzirom na njegove odgovornosti za upravljanje Uredom te kako bi se zaštitili integritet i neovisnost Ureda.

(43) Rad Ureda europskog javnog tužitelja trebalo bi u načelu osigurati u elektroničkom obliku. Trebalo bi uspostaviti sustav upravljanja predmetima u vlasništvu Ureda europskog javnog tužitelja koji njime upravlja. Informacije u sustavu upravljanja predmetima trebale bi uključivati primljene informacije o mogućim kaznenim djelima iz nadležnosti Ureda te o informacijama iz spisa predmeta i nakon što se predmeti zaključe. Ured europskog javnog tužitelja trebao bi pri uspostavi sustava upravljanja predmetima osigurati da taj sustav Uredu europskog javnog tužitelja omogućuje da djeluje kao jedinstven ured u kojemu su spisi o predmetima koje vode delegirani europski tužitelji dostupni središnjem uredu za potrebe vršenja njegovih zadaća odlučivanja, praćenja, usmjeravanja i nadzora.

(44) Nacionalna nadležna tijela trebala bi bez odgode obavijestiti Ured europskog javnog tužitelja o svakom ponašanju koje bi moglo predstavljati kazneno djelo koje spada u nadležnost ureda. U predmetima izvan svoje nadležnosti Ured europskog javnog tužitelja trebao bi obavijestiti nadležna nacionalna tijela o svim činjenicama koje sazna, a koje bi mogle predstavljati kazneno djelo, na primjer o lažnom svjedočenju.

(45) Institucije, tijela, agencije i uredi Unije te nacionalna tijela trebali bi Uredu europskog javnog tužitelja bez odgode dostaviti sve informacije o kaznenim djelima u pogledu kojih bi on mogao izvršavati svoju nadležnost. Ured ujedno smije primati ili prikupljati informacije iz drugih izvora, kao što su privatne strane. Cilj mehanizma provjere u Uredu trebala bi biti ocjena toga jesu li ispunjeni uvjeti za materijalnu, teritorijalnu i osobnu nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja na temelju primljenih informacija.

(45a) Ured europskog javnog tužitelja o novim informacijama mogu izvijestiti i zviždači te mu tako pomoći u istrazi, kaznenom progonu i pokretanje sudskih postupaka protiv počinitelja kaznenih djela iz PIF-a. Zviždače, međutim, može demotivirati strah od osвете. Radi olakšavanja otkrivanja kaznenih djela u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja države članice potiču se da u skladu sa svojim nacionalnim pravom osiguraju učinkovite postupke kojima će omogućiti izvješćivanje o mogućim kaznenim djelima u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja te da osobe koje izvješćuju o takvim kaznenim djelima zaštite od osvećivanja, osobito od nepovoljnih ili diskriminacijskih radnih postupaka. Ured europskog javnog tužitelja trebao bi, ako je to nužno, uspostaviti svoje interne propise.

(46) Kako bi u potpunosti ispunila svoju obvezu obavješćivanja Ureda europskog javnog tužitelja u slučaju utvrđene sumnje na kazneno djelo, nacionalna tijela država članica te institucije, tijela, uredi i agencije Unije trebali bi provoditi postojeći postupak izvješćivanja i uspostaviti učinkovite mehanizme za prethodnu ocjenu navoda koji su im prijavljeni. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije mogu se u tu svrhu koristiti OLAF-om.

(47) Tijela država članica trebala bi uspostaviti sustav kojim se osigurava najbrže dostavljanje informacija Uredu europskog javnog tužitelja. Države članice odlučuju o tome hoće li uspostaviti izravan ili centraliziran sustav.

(48) Poštovanje te obveze izvješćivanja ključno je za dobar rad Ureda te bi se trebalo tumačiti u širem smislu kako bi se osiguralo da nacionalna tijela izvijeste o slučajevima u kojima neke kriterije nije moguće odmah procijeniti (primjerice razinu štete ili primjenjivu kaznu). Ured europskog javnog tužitelja trebao bi ujedno od tijela država članica moći zatražiti informacije o drugim kaznenim djelima koja utječu na financijske interese Unije ako je to potrebno za uspostavu veza među predmetima ili da bi kolegij obavljao svoju ulogu osiguravanja usklađenosti, učinkovitosti i dosljednosti politike istraga i kaznenog progona Ureda.

(49) Za učinkovitu istragu kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije i zbog načela *ne bis in idem* u nekim slučajevima može biti potrebno proširenje istrage na druga kaznena djela prema nacionalnom pravu ako su ona neodvojivo povezana s kaznenim djelom koje utječe na financijske interese Unije. Pojam neodvojivo povezanih kaznenih djela trebalo bi razmotriti s obzirom na relevantnu sudsku praksu koja u pogledu primjene načela *ne bis in idem* kao relevantan kriterij zadržava kriterij istovjetnih (ili u osnovi jednakih) materijalnih činjenica u smislu toga da postoji splet konkretnih okolnosti koje su neodvojivo povezane u vremenu i prostoru.

(49a) Pojam ključnog kaznenog djela posebno bi se trebao odnositi na kaznena djela počinjena s glavnom namjerom stvaranja uvjeta za počinjenje kaznenog djela koje utječe na financijske interese Unije, poput kaznenih djela koja su strogo usmjerena na stjecanje materijalnih ili pravnih sredstava za počinjenje kaznenog djela koje utječe na financijske interese unije ili na stjecanje zarade ili koristi od tog kaznenog djela.

(49b) Ako u slučajevima neodvojivo povezanih kaznenih djela prevladava kazneno djelo koje utječe na financijske interese unije, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi izvršavati svoju nadležnost nakon savjetovanja s nadležnim tijelima dotične države članice. Čemu pridati najveću važnost trebalo bi se utvrditi primarno na temelju težine kaznenih djela, prema primjenjivim sankcijama.

(50) Na pojam kaznenih djela koja se odnose na sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji trebala bi se primjenjivati definicija iz nacionalnog prava u skladu s Okvirnom odlukom 2008/841/PUP tako da se, primjerice, tim pojmom može obuhvaćati članstvo u takvoj zločinačkoj organizaciji te njezino organiziranje ili vođenje.

(51) Nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja u odnosu na kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije trebala bi u pravilu imati prvenstvo u odnosu na zahtjeve za [...] nadležnost nacionalnih tijela kako bi se time osigurala dosljednost te omogućilo usmjeravanje istrage i kaznenog progona na razini Unije. Osim ako su potrebne hitne mjere, tijela država članica trebala bi se suzdržati od djelovanja u pogledu tih kaznenih djela sve dok Ured ne odluči hoće li provesti istragu.

(51a) Da neki predmet ima posljedice na razini Unije može se, među ostalim, smatrati ako kazneno djelo ima transnacionalni karakter ili razmjere, ako u njemu sudjeluje zločinačka organizacija ili ako bi određena vrsta kaznenog djela mogla predstavljati ozbiljnu prijetnju financijskim interesima Unije, ugledu institucija Unije ili povjerenju građana u Uniju.

(52) U slučaju neslaganja o pitanjima izvršavanja nadležnosti nadležna nacionalna tijela trebala bi odlučiti o dodjeli nadležnosti. Pod pojmom nadležnih nacionalnih tijela trebalo bi podrazumijevati sva pravosudna tijela koja imaju nadležnost za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u skladu s nacionalnim pravom.

(53) Budući da bi Ured europskog javnog tužitelja trebao pokretati kazneni progon pred nacionalnim sudovima, njegova bi se nadležnost trebala odrediti upućivanjem na kazneno pravo država članica, kojim se kriminaliziraju djela ili propusti koji utječu na financijske interese Unije i određuju primjenjive kazne provedbom mjerodavnog zakonodavstva Unije, posebno [*Direktive 2017/xx/EU*] u nacionalnim pravnim sustavima.

(54) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi izvršavati svoju nadležnost što obuhvatnije kako bi se istrage i kazneni progon mogli proširiti na kaznena djela počinjena izvan državnog područja država članica.

(55) Istrage i kazneni progon koje provodi Ured europskog javnog tužitelja moraju se voditi načelima proporcionalnosti, nepristranosti i pravičnosti prema osumnjičeniku ili optuženiku. To uključuje obvezu traženja svih vrsta dokaza, i onih koji okrivljuju i koji oslobađaju, prema načelu *motu proprio* ili na zahtjev obrane.

(56) Kako bi se osigurale pravna sigurnost i uspješna borba protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije, aktivnosti istrage i kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja trebale bi se voditi načelom zakonitosti, prema kojemu će Ured strogo primjenjivati propise utvrđene u ovoj Uredbi, osobito one koji se odnose na nadležnost i njezino izvršavanje, pokretanje istraga, prekid istraga, upućivanje predmeta te pojednostavnjene postupke kaznenog progona.

(57) Kako bi se najbolje zaštitila prava tuženika, u načelu bi osumnjičenik ili optuženik trebao biti izložen samo jednoj istrazi ili kaznenom progonu Ureda europskog javnog tužitelja. Ako je kazneno djelo počinilo nekoliko osoba, Ured europskog javnog tužitelja u načelu bi trebao otvoriti samo jedan predmet i voditi zajedničku istragu za sve osumnjičenike ili optuženike.

(58) Ako nekoliko delegiranih europskih tužitelja pokrene istrage u vezi s istim kaznenim djelom, stalno vijeće bi, prema potrebi, trebalo spojiti takve istrage. Stalno vijeće može odlučiti ne spojiti takve postupke ili ih može odlučiti naknadno razdvojiti ako je to u interesu učinkovitosti istraga, primjerice ako se postupak protiv jednog osumnjičenika ili optuženika može završiti u ranijoj fazi, a postupak protiv drugih osumnjičenika ili optuženika mora se nastaviti ili ako bi se razdvajanjem predmeta moglo skratiti razdoblje istražnog pritvora jednom od osumnjičenika. Ako su za predmete koji se trebaju spojiti nadležna različita stalna vijeća, odgovarajuću nadležnost i postupak trebalo bi utvrditi prema unutarnjem poslovniku. U slučaju da stalno vijeće odluči razdvojiti predmet, trebalo bi zadržati nadležnost nad predmetima koji iz tog predmeta proizađu.

(59) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi se oslanjati na nacionalna tijela, uključujući policiju, posebno za primjenu mjera prisile. U skladu s načelom lojalne suradnje sva nacionalna tijela i mjerodavna tijela Unije, uključujući Eurojust, Europol i OLAF, trebala bi aktivno podupirati istrage i kazneni progon koje provodi Ured europskog javnog tužitelja te s njim surađivati, od trenutka kada je sumnjivo kazneno djelo prijavljeno Uredu europskog javnog tužitelja pa sve dok Ured ne odluči hoće li pokrenuti kazneni progon ili na drugi način riješiti predmet.

(61) Ključno je da u svrhu učinkovitih istraga i progona kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije Ured europskog javnog tužitelja može prikupljati dokaze koristeći se najmanje minimalnim nizom istražnih mjera te uzimajući pritom u obzir načelo proporcionalnosti. Te bi mjere trebale biti dostupne u pogledu kaznenih djela u okviru mandata Ureda europskog javnog tužitelja, barem u slučajevima u kojima su ta djela kažnjiva najvećom kaznom od najmanje četiri godine zatvora, za potrebe istraga i progona koje vodi Ured, ali se na njih mogu primjenjivati ograničenja u skladu s nacionalnim pravom.

(62) Osim minimalnog skupa istražnih mjera navedenih u ovoj Uredbi, delegirani europski tužitelji trebali bi imati pravo zatražiti ili naložiti sve mjere koje su tužiteljima dostupne u okviru nacionalnog prava u sličnim nacionalnim predmetima. Dostupnost mjera trebalo bi osigurati u svim situacijama u kojima navedena istražna mjera postoji, ali se na nju mogu primjenjivati ograničenja u skladu s nacionalnim pravom.

(63) U prekograničnim slučajevima delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi se moći osloniti na pomoćne delegirane europske tužitelje ako se mjere moraju poduzeti u drugoj državi članici. Ako je potrebno sudsko odobrenje za takvu mjeru, trebalo bi jasno navesti u kojoj bi se državi članici trebalo ishoditi takvo odobrenje, ali bi svakako trebalo postojati samo jedno odobrenje. Ako sudske vlasti naposljetku odbiju istražnu mjeru, odnosno ako su iscrpljena sva pravna sredstva, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi povući zahtjev ili nalog.

(64) Posebna pravila o prekograničnim istragama u skladu s ovom Uredbom ne bi se trebala zamijeniti mogućnošću uporabe pravnih instrumenata o uzajamnom priznavanju ili prekograničnoj suradnji predviđenima ovom Uredbom. Tom se mogućnošću zapravo nadopunjavaju ta pravila kako bi se osiguralo da se mjera koja je potrebna u prekograničnoj istrazi, ali nije dostupna u nacionalnom pravu za isključivo unutarnje situacije, može upotrebljavati pri istragama ili kaznenom progonu u skladu s nacionalnim pravom za provedbu relevantnog instrumenta.

(64a) Odredbama ove Uredbe koje se odnose na prekograničnu suradnju ne bi se smjelo dovesti u pitanje postojeće pravne instrumente za olakšavanje prekogranične suradnje među nacionalnim tijelima, a koja nisu pravosudna tijela ili tijela kaznenog progona. Isto bi se trebalo primjenjivati na nacionalna tijela koja surađuju na temelju upravnoga prava.

(65) Odredbama o uhićenju prije suđenja i prekograničnoj predaji ne bi trebalo dovoditi u pitanje posebne postupke u državama članicama ako sudsko odobrenje nije potrebno za početno uhićenje osumnjičenika ili optuženika.

(66) Europski javni tužitelj koji vodi predmet trebao bi imati pravo izdavati ili zatražiti izdavanje europskih uhidbenih naloga u području nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja.

(67) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi imati pravo uputiti predmet nacionalnim tijelima ako se u istrazi pokaže da kazneno djelo pod istragom nije u nadležnosti Ureda. U slučaju takvog upućivanja nacionalna tijela trebala bi sačuvati sve svoje ovlasti u skladu s nacionalnim pravom za pokretanje, nastavak ili odbacivanje istrage.

(68) Ovom Uredbom zahtijeva se od Ureda europskog javnog tužitelja da izvršava tužiteljske funkcije, što uključuje donošenje odluka o podizanju optužnice protiv osumnjičenika ili optuženika i izbor države članice čiji će sudovi biti nadležni da saslušaju tužiteljstvo. Odluku o podizanju optužnice protiv osumnjičenika ili optuženika u načelu bi trebalo donijeti nadležno stalno vijeće na temelju nacрта odluke europskog delegiranog tužitelja kako bi postojala zajednička politika kaznenog progona. Prije donošenja odluke o pokretanju sudskog postupka stalno vijeće trebalo bi imati pravo donijeti bilo kakvu odluku u roku od 21 dan od primanja nacрта odluke, uključujući traženje dodatnih dokaza, osim ako se radi o odluci o odbacivanju predmeta za koji je delegirani europski tužitelj predložio pokretanje sudskog postupka.

(69) Države članice čiji će sudovi biti nadležni za saslušanje tužiteljstva trebalo bi izabrati nadležno stalno vijeće na temelju niza kriterija utvrđenih ovom Uredbom. Stalno vijeće trebalo bi donijeti odluku na temelju izvješća i nacрта odluke delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, koje mu je nadzorni europski tužitelj dostavio zajedno sa svojom ocjenom, ako je ona potrebna. Nadzorni europski tužitelj trebao bi zadržati sve ovlasti davanja posebnih uputa predviđenih ovom Uredbom delegiranom europskom tužitelju.

(70) Dopustivost dokaza koje Ured europskog javnog tužitelja dostavi sudu ne bi trebala biti uskraćena samo zato što su dokazi prikupljeni u drugoj državi članici ili u skladu sa zakonom u drugoj državi članici, pod uvjetom da sud na kojem se vodi suđenje smatra da se njihovom dopustivošću poštuju pravičnost postupka i prava osumnjičenika ili optuženika na obranu u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata u članku 6. UEU-a i u Povelji, posebno njezinoj glavi VI., u međunarodnom pravu i međunarodnim sporazumima čije su stranke Unija ili sve države članice, uključujući Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te u ustavima država članica u njihovim područjima primjene. U skladu s tim načelima i poštujući različite pravne sustave i tradicije država članica kako je predviđeno u članku 67. stavku 1. UFEU-a ništa se u ovoj Uredbi ne može protumačiti kao da se sudovima pred kojima se vodi postupak zabranjuje primjena temeljnih načela nacionalnog prava u pogledu pravičnosti postupka kako se ta načela primjenjuju u nacionalnim sustavima, među ostalim u sustavima običajnog prava.

(71) Uzimajući u obzir načelo zakonitosti istrage Ureda europskog javnog tužitelja trebale bi u pravilu dovesti do kaznenog progona pred nadležnim nacionalnim sudovima u slučajevima u kojima ima dovoljno dokaza, a nema pravne osnove kojom se sprečava kazneni progon ili u kojima nije primijenjen pojednostavnjeni postupak kaznenog progona. Razlozi za odbacivanje predmeta iscrpno su utvrđeni Uredbom.

(72) Nacionalnim pravnim sustavima predviđaju se različite vrste pojednostavnjenih postupaka kaznenog progona, kojima se može i ne mora obuhvaćati sudjelovanje suda, primjerice u obliku pojednostavnjenih postupaka u vezi s osumnjičenikom ili optuženikom. Ako ti postupci postoje, delegirani europski tužitelj trebao bi imati ovlast za njihovu primjenu pod uvjetima predviđenima nacionalnim pravom i u situacijama predviđenima ovom Uredbom. Te bi situacije trebale obuhvaćati predmete u kojima nakon mogućeg povrata iznosa koji odgovara šteti, šteta prouzročena kaznenim djelom nije velika. Uzimajući u obzir interes dosljedne i učinkovite politike kaznenog progona Ureda od nadležnog stalnog vijeća uvijek bi trebalo tražiti suglasnost za korištenje takvim postupcima. Ako je pojednostavnjeni postupak uspješno primijenjen, predmet bi trebao biti konačno zaključen.

(73) Ovom se Uredbom od Ureda europskog javnog tužitelja zahtijeva da posebno poštuje pravo na pošteno suđenje te prava na obranu i pretpostavku nevinosti, koja su sadržana u člancima 47. i 48. Povelje. Člankom 50. Povelje, kojim se štiti pravo da se nikome ne smije dvaput suditi niti ga dvaput kazniti u kaznenom postupku za isto kazneno djelo (*ne bis in idem*), osigurava se da ne postoji opasnost od dvostrukog suđenja zbog kaznenog progona koji je pokrenuo Ured europskog javnog tužitelja. Ured europskog javnog tužitelja stoga bi trebao djelovati uz potpuno poštovanje tih prava, a Uredba bi se trebala primjenjivati i tumačiti u skladu s time.

[...]

(75) Člankom 82. stavkom 2. Ugovora Uniji se dopušta da utvrdi minimalna prava pojedinaca u kaznenom postupku kako bi se osiguralo poštovanje prava na obranu i pravičnost postupka. Ta je minimalna pravila postupno utvrdio zakonodavac Unije u direktivama o posebnim pravima.

(76) Prava na obranu predviđena u mjerodavnom zakonodavstvu Unije, poput Direktive 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima, Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku, Direktive 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i pravu na komunikaciju nakon uhićenja, Direktive 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, Direktive 2016/xxx/EU Europskog parlamenta i Vijeća o privremenoj pravnoj pomoći za osumnjičene ili optužene osobe lišene slobode i pravnoj pomoći u postupcima na temelju europskog uhiđenog naloga, kako su provedene nacionalnim pravom, trebala bi se primjenjivati na aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Svaka osumnjičena ili optužena osoba protiv koje Ured europskog javnog tužitelja pokrene istragu trebala bi imati koristi od tih prava te od prava predviđenih u nacionalnom pravu na zahtjev za imenovanje vještaka ili saslušanje svjedoka ili da Ured europskog javnog tužitelja drugačije predstavi dokaze obrane.

(77) Člankom 86. stavkom 3. Ugovora dopušta se zakonodavcu Unije da utvrdi pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih mjera koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja pri obavljanju svojih funkcija. Tom se nadležnosti, dodijeljenom zakonodavcu Unije, odražava posebna priroda zadaća i ustrojstva Ureda europskog javnog tužitelja, koje se razlikuje od svih drugih tijela i agencija Unije te zahtijeva posebna pravila o sudskom preispitivanju.

(78) U skladu s člankom 86. stavkom 2. Ugovora Ured europskog javnog tužitelja vrši svoje tužiteljske funkcije pred nadležnim sudovima država članica. Radnje koje poduzima Ured europskog javnog tužitelja tijekom svojih istraga usko su povezane s kaznenim progonom koji iz njih može proizići i imaju učinak na pravni poredak država članica. U mnogim slučajevima provodit će ih nacionalna tijela kaznenog progona na temelju uputa Ureda europskog javnog tužitelja, katkad uz prethodno odobrenje nacionalnog suda. Stoga je primjereno smatrati da bi postupovni akti Ureda europskog javnog tužitelja, čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane, trebali biti podložni preispitivanju nadležnih nacionalnih sudova u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom.

Time bi se trebalo osigurati da postupovni akti Ureda europskog javnog tužitelja koji su doneseni prije optužnice i čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane (ta kategorija obuhvaća osumnjičenika, žrtvu i druge zainteresirane osobe na čija prava takvi akti mogu negativno utjecati) budu podložni sudskom preispitivanju nacionalnih sudova. Svrha je postupovnih akata koji se odnose na izbor države članice čiji će sudovi biti nadležni da saslušaju tužiteljstvo, što će se određivati na temelju kriterija utvrđenih ovom Uredbom, da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane te bi stoga trebali biti podložni sudskom preispitivanju pred nacionalnim sudovima najkasnije u fazi suđenja.

Postupci pred nadležnim nacionalnim sudovima zbog propusta u djelovanju Ureda europskog javnog tužitelja jesu oni koji se odnose na postupovne akte za koje Ured ima zakonsku obvezu donošenja i čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane. Ako nacionalno pravo predviđa sudsko preispitivanje za postupovne akte čija svrha nije da proizvode pravne učinke na treće strane ili za pravne postupke u vezi s drugim propustima u djelovanju, ovu se Uredbu ne bi trebalo tumačiti kao da utječe na takve zakonske odredbe. Usto, od država članica ne bi se trebalo zahtijevati da predvide sudsko preispitivanje pred nadležnim nacionalnim sudovima u vezi s postupovnim aktima kojima se ne namjerava proizvesti pravne učinke u odnosu na treće strane, poput imenovanja vještaka ili povrata troškova svjedocima.

Naposljetku, odredbe ove Uredbe ne utječu na ovlasti nacionalnog suda pred kojim se vodi postupak.

(79) Zakonitost postupovnih akata Ureda europskog javnog tužitelja čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane trebala bi biti podložna sudskom preispitivanju pred nacionalnim sudovima. U tom pogledu učinkoviti pravni lijekovi trebali bi biti osigurani u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom UEU-a. Nadalje, kako je istaknuto u sudskoj praksi Suda, nacionalna postupovna pravila kojima se uređuju postupci za zaštitu individualnih prava dodijeljenih pravom Unije ne smiju biti nepovoljnija od onih kojima se uređuju slični domaći postupci (načelo jednakovrijednosti) te se njima ne smije u praksi onemogućiti ili pretjerano otežati ostvarivanje prava dodijeljenih pravom Unije (načelo učinkovitosti).

Kada nacionalni sudovi preispituju zakonitost takvih akata, to mogu činiti na temelju prava Unije, među ostalim ove Uredbe, kao i na temelju nacionalnog prava koje se primjenjuje u onoj mjeri u kojoj pitanje nije obuhvaćeno ovom Uredbom. Kako je istaknuto u sudskoj praksi Suda, nacionalni sudovi trebali bi uvijek uputiti prethodna pitanja Sudu kada imaju dvojbe o valjanosti tih akata u odnosu na pravo Unije.

Ne moraju, međutim, upućivati prethodna pitanja Sudu o valjanosti postupovnih akata Ureda europskog javnog tužitelja u vezi s nacionalnim postupovnim pravom ili nacionalnim mjerama za prenošenje direktiva, čak ni ako se oni spominju u ovoj Uredbi. Time se, međutim, ne dovode u pitanje prethodna upućivanja u vezi s tumačenjem svih odredaba primarnog prava, uključujući Ugovor i Povelju o temeljnim pravima Europske unije ili u vezi s tumačenjem i valjanosti svih odredaba sekundarnog prava Unije, uključujući ovu Uredbu i primjenjive direktive. Usto se ovom Uredbom ne isključuje mogućnost da nacionalni sudovi preispitaju valjanost postupovnih akata Ureda europskog javnog tužitelja čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane s obzirom na načelo proporcionalnosti sadržano u nacionalnom pravu.

(80) Odredbom o sudskom preispitivanju u ovoj Uredbi ne mijenjaju se ovlasti Suda za preispitivanje administrativnih odluka tog Ureda čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane, tj. odluka koje se ne donose u obavljanju njegovih funkcija vođenja istraga, kaznenog progona ili pokretanja sudskog postupka. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje ni mogućnost da država članica, Europski parlament, Vijeće ili Komisija pokrenu postupak za poništenje u skladu s člankom 263. drugim stavkom UFEU-a i člankom 265. prvim stavkom UFEU-a niti se dovodi u pitanje postupak zbog povrede na temelju članaka 258. i 259. UFEU-a.

(82) Uredba (EZ) 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka¹ primjenjuje se na obradu administrativnih osobnih podataka koju obavlja Ured europskog javnog tužitelja.

(83) Širom Unije trebalo bi osigurati dosljednu i ujednačenu primjenu pravila o zaštiti temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka.

¹ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

(84) U Izjavi 21 o zaštiti osobnih podataka u područjima pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje, priloženoj završnom aktu međuvladine konferencije na kojoj je donesen Ugovor iz Lisabona, na konferenciji je potvrđeno da bi se određena pravila o zaštiti osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka u područjima pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje na temelju članka 16. Ugovora o funkcioniranju Europske unije mogla pokazati neophodnima zbog specifične prirode tih područja.

(86) Pravila ove Uredbe o zaštiti osobnih podataka trebalo bi tumačiti i primjenjivati u skladu s tumačenjem i primjenom Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP koja će se primjenjivati na obradu osobnih podataka koju provode nadležna tijela država članica za potrebe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili kaznenog progona kaznenih djela ili za izvršavanje kazni za kaznena djela.

(88) Načelo zaštite podataka u pogledu poštene obrade odvojeno je od pojma prava na pošteno suđenje, kako je utvrđeno u članku 47. Povelje i članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(89) Odredbama o zaštiti podataka u ovoj Uredbi ne dovode se u pitanje primjenjiva pravila o dopustivosti osobnih podataka kao dokaza u kaznenim sudskim postupcima.

(90) Sve države članice učlanjene su u Međunarodnu organizaciju kriminalističke policije (Interpol). Kako bi ispunio svoju misiju, Interpol prima, pohranjuje i prosljeđuje osobne podatke radi pružanja pomoći nadležnim tijelima u sprečavanju i suzbijanju međunarodnog kriminala. Stoga je primjereno ojačati suradnju između Unije i Interpola poticanjem učinkovite razmjene osobnih podataka, osiguravajući pritom poštovanje temeljnih prava i sloboda u vezi s automatskom obradom osobnih podataka. Ako se osobni podaci prenose iz Ureda europskog javnog tužitelja Interpolu i zemljama koje imaju svoje predstavnike u Interpolu, trebala bi se primjenjivati ova Uredba, a osobito odredbe o međunarodnim prijenosima. Ovom se Direktivom ne bi trebala dovoditi u pitanje posebna pravila utvrđena u Zajedničkom stajalištu Vijeća 2005/69/PUP² i Odluci Vijeća 2007/533/PUP³.

(91) Kada Ured europskog javnog tužitelja prenosi operativne osobne podatke tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji ili Interpolu na temelju međunarodnog sporazuma sklopljenog u skladu s člankom 218. Ugovora, primjerenim jamstvima izvedenima u odnosu na zaštitu privatnosti i temeljnih prava i sloboda pojedinaca trebalo bi se osigurati poštovanje odredaba o zaštiti podataka ove Uredbe.

(93) Kako bi se osiguralo učinkovito, pouzdano i dosljedno praćenje poštovanja ove Uredbe i njezine provedbe u vezi s operativnim osobnim podacima, kako je zatraženo člankom 8. Povelje o temeljnim pravima, Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi imati zadaće utvrđene ovom Uredbom i stvarne ovlasti, među ostalim istražne, korektivne i savjetodavne ovlasti koje predstavljaju sredstvo potrebno za obavljanje njegovih zadaća. Međutim, ovlastima Europskog nadzornika za zaštitu podataka ne bi trebalo nepotrebno ometati posebna pravila kaznenog postupka, uključujući istragu i progon kaznenih dijela, kao ni neovisnost pravosuđa.

² Zajedničko stajalište Vijeća 2005/69/PUP od 24. siječnja 2005. o razmjeni određenih podataka s Interpolom (SL L 27, 29.1.2005., str. 61.).

³ Odluka Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL L 205, 7.8.2007., str. 63.).

(94) Kako bi se Uredu europskog javnog tužitelja omogućilo ispunjavanje njegovih zadaća i uzelo u obzir napredak u informacijskoj tehnologiji te s obzirom na stanje napretka informacijskog društva, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji u odnosu na izmjene osobnih podataka i kategorije ispitanika navedenih u Prilogu. Posebno je važno da Komisija tijekom pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucionalnom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručne skupine Komisije koja se bavi pripremom delegiranih akata.

(95) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi blisko surađivati s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije kako bi se olakšalo izvršavanje njegovih funkcija u skladu s ovom Uredbom i uspostavila, ako je potrebno, službena rješenja o iscrpnim pravilima za razmjenu informacija i suradnju. Suradnja s Europolom i OLAF-om trebala bi biti posebno važna kako bi se izbjeglo udvostručavanje te kako bi Ured europskog javnog tužitelja mogao dobiti odgovarajuće informacije koje oni imaju na raspolaganju te se oslanjati na njihove analize u određenim istragama.

(96) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi moći dobiti sve relevantne informacije u okviru svoje nadležnosti koje su pohranjene u bazama podataka i registrima institucija, tijela, ureda i agencija Unije.

(97) Ured europskog javnog tužitelja i Eurojust trebali bi postati partneri te surađivati u operativnim pitanjima u skladu sa svojim mandatima. Takva suradnja može uključivati sve istrage koje provodi Ured europskog javnog tužitelja ako se razmjena podataka ili koordinacija istražnih mjera u pogledu predmeta u nadležnosti Eurojusta smatraju potrebnima ili primjerenima. Kad god Ured europskog javnog tužitelja zatraži takvu suradnju s Eurojustom, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi se povezati s nacionalnim članom Eurojusta iz države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Operativna suradnja može uključivati i treće zemlje koje imaju sporazum o suradnji s Eurojustom.

(98) Ured europskog javnog tužitelja i OLAF trebali bi uspostaviti i održavati blisku suradnju s ciljem osiguranja komplementarnosti njihovih mandata i izbjegavanja udvostručivanja. U vezi s tim OLAF načelno ne bi trebao pokretati nikakve administrativne istrage usporedno s istragom koju provodi Ured europskog javnog tužitelja o istim činjenicama. Međutim, time ne bi trebalo dovoditi u pitanje ovlast OLAF-a da pokrene administrativnu istragu na vlastitu inicijativu, uz blisko savjetovanje s Uredom europskog javnog tužitelja.

(99) U svim djelovanjima u potporu Uredu europskog javnog tužitelja OLAF će djelovati neovisno od Komisije, u skladu s Uredbom (EZ, Euratom) br. 883/2013.

(100) U slučajevima u kojima ne provodi istragu, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi moći pružati relevantne informacije OLAF-u kako bi on u skladu sa svojim mandatom razmotrio odgovarajuće mjere. Konkretno, Ured europskog javnog tužitelja mogao bi razmotriti obavješćivanje OLAF-a u slučajevima u kojima se ne može opravdano smatrati da je u tijeku ili je već počinjeno kazneno djelo koje spada u nadležnost Ureda, ali bi moglo biti primjereno da OLAF provede administrativnu istragu, ili o slučajevima u kojima je Ured europskog javnog tužitelja odbacio predmet, a za daljnje administrativno postupanje ili povrat poželjno je obratiti se OLAF-u. Kada Ured europskog javnog tužitelja dostavi informacije, može od OLAF-a zatražiti da razmotri pokretanje administrativne istrage ili drugo daljnje administrativno postupanje ili mjere praćenja, posebno u svrhu mjera predostrožnosti, povrata ili disciplinskih mjera, u skladu s Uredbom (EZ, Euratom) br. 883/2013.

(100a) U mjeri u kojoj su postupci povrata odgođeni zbog odluka Ureda europskog javnog tužitelja u vezi s istragama ili kaznenim progonom u skladu s ovom Uredbom, ne bi se trebalo smatrati da su države članice pogriješile ili da su bile nemarne za potrebe postupaka povrata u smislu članka 122. Uredbe 1303/2013⁴.

⁴ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347, 20.12.2013., str. 320.).

(101) Ured europskog javnog tužitelja trebao bi institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije te drugim oštećenim stranama omogućiti poduzimanje odgovarajućih mjera. To može uključivati poduzimanje mjera predostrožnosti, osobito radi sprječavanja kontinuiranih prijestupa ili u cilju zaštite Unije od štete za ugled ili kako bi im omogućio da kao oštećena strana sudjeluju u postupcima u skladu s nacionalnim pravom. Razmjena informacija trebala bi se odvijati uz puno poštovanje neovisnosti Ureda europskog javnog tužitelja i to samo u mjeri u kojoj je to moguće, ne dovodeći u pitanje ispravno vođenje i povjerljivost istraga.

(102) U mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća, Ured europskog javnog tužitelja trebao bi ujedno moći uspostaviti i održavati odnose suradnje s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama. Za potrebe ove Uredbe međunarodne organizacije znači međunarodne organizacije i njihova podređena tijela uređena javnim međunarodnim pravom ili druga tijela koja su sporazumom ili na osnovi sporazuma osnovala dvije ili više zemalja te Interpol.

(102a) Ako kolegij utvrdi operativnu potrebu za suradnjom s trećom zemljom ili međunarodnom organizacijom, trebao bi moći predložiti Vijeću da se zbog potonjeg Komisiji skrene pozornost na potrebu za odlukom o prikladnosti ili preporukom za otvaranje pregovora o međunarodnom sporazumu.

Dok Unija ne sklopi nove međunarodne sporazume ili dok ne pristupi multilateralnim sporazumima koje su države članice već sklopile, u području pravne pomoći u kaznenim stvarima države članice trebale bi olakšati obavljanje funkcije Ureda europskog javnog tužitelja na temelju načela lojalne suradnje sadržanog u članku 4. stavku 3. UEU-a. Ako je to dopušteno relevantnim multilateralnim sporazumom i ovisno o prihvaćanju treće zemlje, države članice trebale bi priznati te, prema potrebi, obavijestiti Ured europskog javnog tužitelja kao nadležno tijelo za potrebe provedbe tih multilateralnih sporazuma. To u određenim slučajevima može obuhvaćati izmjenu tih sporazuma, no ponovno pregovaranje o takvim sporazumima ne bi se trebalo smatrati obveznim korakom jer ono ne mora uvijek biti moguće. Države članice također mogu izdati obavijest da je Ured europskog javnog tužitelja nadležno tijelo za potrebe provedbe drugih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su one sklopile, među ostalim izmjenom tih sporazuma.

Kada nije moguće obavijestiti Ured europskog javnog tužitelja kao nadležno tijelo za potrebe multilateralnih sporazuma koje su države članice već sklopile s trećim zemljama ili kada treće zemlje to ne prihvaćaju te do pristupanja Unije takvim međunarodnim sporazumima, delegirani europski tužitelji mogu se koristiti svojim statusom nacionalnih tužitelja u odnosu na takve treće zemlje, pod uvjetom da prema potrebi nastoje dobiti suglasnost tijela trećih zemalja te da ih obavijeste da će upotrebljavati dokaze prikupljene od tih trećih zemalja na temelju tih međunarodnih sporazuma u istragama i kaznenom progonu koje provodi Ured europskog javnog tužitelja.

Ured europskog javnog tužitelja trebao bi se moći osloniti na reciprocitet ili međunarodnu kurtoaziju u odnosu na tijela trećih zemalja. To bi se, međutim, trebalo obavljati od slučaja do slučaja, u granicama materijalne nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja i podložno mogućim uvjetima koje postave tijela trećih zemalja.

(102aa) Države članice koje nisu sudionice ova Uredba ne obvezuje. Komisija bi, prema potrebi, trebala podnijeti prijedloge kako bi osigurala djelotvornu pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima između Ureda europskog javnog tužitelja i država članica koje ova Uredba ne obvezuje. To bi se osobito trebalo odnositi na pravila u vezi s pravnom pomoći u kaznenim stvarima i predaji, uz potpuno poštovanje pravne stečevine Unije u tom području te dužnost lojalne suradnje (članak 4. stavak 3. UEU-a).

(103) Kako bi se Uredu europskog javnog tužitelja mogle jamčiti potpuna samostalnost i neovisnost, trebao bi mu se odobriti samostalan proračun s prihodima koji ponajprije dolaze od doprinosa iz proračuna Unije. Režim Ureda europskog javnog tužitelja koji se odnosi na financije, proračun i zaposlenike trebao bi biti u skladu s relevantnim standardima Unije koji se primjenjuju na tijela iz članka 208. Uredbe (EU, EURATOM) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, ali vodeći pritom računa o činjenici da Ured europskog javnog tužitelja ima jedinstvenu nadležnost za provedbu kaznenih istraga i progona na razini Unije.

(104) Troškove istražnih mjera Ureda europskog javnog tužitelja u načelu bi trebala snositi nacionalna tijela koja ih provode. Izuzetno visoke troškove istražnih mjera poput složenih mišljenja stručnjaka, opsežnih policijskih operacija ili dugotrajnih aktivnosti nadzora mogao bi djelomično nadoknaditi Ured, uključujući, prema potrebi, preraspodjelu sredstava iz drugih proračunskih linija Ureda europskog javnog tužitelja ili izmjenom proračuna, u skladu s ovom Uredbom i primjenjivim financijskim pravilima.

Pri izradi privremenog nacrtu procjene prihoda i rashoda upravni direktor trebao bi uzeti u obzir potrebu Ureda da djelomično nadoknadi iznimno skupe istražne mjere koje je prihvatilo stalno vijeće.

(104a) Operativni rashodi Ureda europskog javnog tužitelja pokrivaju se iz njegova proračuna. Među njima bi trebali biti operativna komunikacija između europskog delegiranog tužitelja i središnje razine Ureda europskog javnog tužitelja, kao što su troškovi isporuke pošte, putni troškovi, prijevodi nužni za unutarnje funkcioniranje Ureda europskog javnog tužitelja i drugi troškovi koje države članice nisu prethodno imale tijekom istrage, a do kojih je došlo samo zbog toga što je Ured europskog javnog tužitelja preuzeo odgovornosti za istraživanje i kazneni progon. Međutim, države članice trebale bi namiriti troškove Ureda europskog delegiranog tužitelja i tajničke potpore.

(105) Kolegij bi u načelu uvijek trebao upravnom direktoru delegirati ovlast za sklapanje ugovora o radu koje je tijelu za imenovanje dodijeljeno na temelju Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, osim ako se posebnim uvjetima ne traži da kolegij izvršava tu ovlast.

(106) Upravni direktor odgovoran je za izvršavanje proračuna Ureda europskog javnog tužitelja kao dužnosnik za ovjeravanje. Kada se savjetuje sa stalnim vijećem u vezi s izuzetno skupim istražnim mjerama, upravni direktor odgovoran je za odluku o iznosu bespovratnih sredstava, koja će se dodijeliti na temelju raspoloživih financijskih resursa i u skladu s kriterijima utvrđenima unutarnjim poslovnikom.

(107) Primitci od rada delegiranih europskih tužitelja kao posebnih savjetnika, koji će biti utvrđeni putem izravnog dogovora, trebali bi se temeljiti na posebnoj odluci koju će donijeti kolegij. Tom bi se odlukom, među ostalim, trebalo osigurati da delegirani europski tužitelji, u specifičnom slučaju kada također obnašaju funkciju nacionalnih tužitelja u skladu s člankom 12. stavkom 3., u načelu budu i dalje plaćeni u svojstvu nacionalnih tužitelja te da će se primici od rada za status posebnog savjetnika odnositi samo na ekvivalent rada u ime Ureda europskog javnog tužitelja u svojstvu delegiranog europskog tužitelja. Svaka država članica zadržava ovlast da u svojem zakonodavstvu, u skladu s pravom Unije, utvrdi uvjete za davanje prava iz svojeg sustava socijalne sigurnosti.

(107a) Kako bi Ured bio u potpunosti operativan na datum koji treba odrediti, bit će potrebno osoblje s iskustvom u institucijama, tijelima ili agencijama Unije. Kako bi se zadovoljila ta potreba, Uredu bi trebalo olakšati zapošljavanje privremenog i ugovornog osoblja koje već radi u institucijama, tijelima ili agencijama Unije tako da se tim članovima osoblja jamči kontinuitet njihovih ugovornih prava ako ih Ured zaposli u fazi njegove uspostave do [30. lipnja 2020.]⁵.

(108) Postupci Ureda europskog javnog tužitelja trebali bi biti transparentni u skladu s člankom 15. stavkom 3. UFEU-a te bi kolegij trebao donijeti posebne odredbe o tome kako se osigurava pravo javnog pristupa dokumentima. Ničim se u ovoj Uredbi ne namjerava ograničiti pravo na javni pristup dokumentima u mjeri u kojoj je ono zajamčeno u Uniji i državama članicama, posebno na temelju članka 42. Povelje i drugih relevantnih odredaba.

⁵ Jednu godinu nakon što Ured postane operativan u skladu s odlukom navedenom u članku 75. stavku 2.

(109) Opća pravila o transparentnosti koja se primjenjuju na agencije Unije trebala bi se primjenjivati i na Ured europskog javnog tužitelja, ali samo u odnosu na dokumente koji nisu spisi predmeta, među ostalim elektroničke slike tih spisa, kako se ni na koji način ne bi ugrozio zahtjev povjerljivosti u njegovu operativnom radu. Isto tako, pri upravnim istragama koje obavlja Europski ombudsman trebalo bi poštovati zahtjev povjerljivosti Ureda europskog javnog tužitelja. Kako bi se osigurao integritet istraga i kaznenog progona Ureda, dokumenti u vezi s operativnim radom ne bi trebali biti obuhvaćeni pravilima o transparentnosti.

(110) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije te ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog Protokola, Ujedinjena Kraljevina i Irska ne sudjeluju u donošenju ove Uredbe te ona za njih nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.

(111) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

UREDBE VIJEĆA
o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja

POGLAVLJE I.
PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom osniva se Ured europskog javnog tužitelja i utvrđuju pravila o njegovu radu.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „osoba” znači svaka fizička ili pravna osoba,
- (b) „financijski interesi Unije” znači sav prihod, rashod i imovina koji su obuhvaćeni proračunom Unije i proračunima institucija, tijela, ureda i agencija uspostavljenih na temelju Ugovora i proračunima kojima oni upravljaju ili ih nadziru, odnosno sav prihod, rashod i imovina koji su putem njih stečeni ili se u te proračune moraju uplatiti,
- (e) „osoblje Ureda europskog javnog tužitelja” znači osoblje na središnjoj razini koje pruža podršku kolegiju, stalnim vijećima, glavnom europskom tužitelju, europskim tužiteljima, delegiranim europskim tužiteljima i upravnom direktoru u svakodnevnim aktivnostima obavljanja zadaća tog ureda na temelju ove Uredbe;
- (f) „delegirani europski tužitelj koji vodi predmet” znači delegirani europski tužitelj odgovoran za istrage i kazneni progon u predmetima koje je pokrenuo, koji su mu dodijeljeni ili koje je preuzeo koristeći se pravom prenošenja na viši sud u skladu s člankom 22.a;
- (g) „pomoćni delegirani europski tužitelj” znači delegirani europski tužitelj smješten u državi članici koja nije država članica delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, a u kojoj se provodi istraga ili druge mjere koje su mu dodijeljene.

- (h) „osobni podaci” znači svi podaci koji se odnose na fizičku osobu čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi („ispitanik”); fizička osoba čiji se identitet može utvrditi jest osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno, osobito uz pomoć identifikatora kao što su ime, identifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator ili uz pomoć jednog ili više čimbenika svojstvenih za fizički, fiziološki, genetski, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet te fizičke osobe;
- (i) „obrada” znači svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje;
- (j) „ograničavanje obrade” znači označivanje pohranjenih osobnih podataka s ciljem ograničavanja njihove obrade u budućnosti;
- (k) „izrada profila” znači svaki oblik automatizirane obrade osobnih podataka koji se sastoji od uporabe osobnih podataka za ocjenu određenih osobnih aspekata povezanih s fizičkom osobom, posebno za analizu ili predviđanje aspekata u vezi s radnim učinkom, ekonomskim stanjem, zdravljem, osobnim sklonostima, interesima, pouzdanošću, ponašanjem, lokacijom ili kretanjem te fizičke osobe;
- (l) „pseudonimizacija” znači obrada osobnih podataka na način da se osobni podaci više ne mogu pripisati određenom ispitaniku bez uporabe dodatnih informacija, pod uvjetom da se takve dodatne informacije drže odvojeno te da podliježu tehničkim i organizacijskim mjerama kako bi se osiguralo da se osobni podaci ne mogu pripisati fizičkoj osobi čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi;
- (m) „sustav pohrane” znači svaki strukturirani skup osobnih podataka dostupnih prema posebnim kriterijima, bilo da su centralizirani, decentralizirani ili raspršeni na funkcionalnoj ili zemljopisnoj osnovi;
- (n) „voditelj obrade” znači Ured europskog javnog tužitelja ili drugo nadležno tijelo koje samo ili zajedno s drugima određuje svrhe i sredstva obrade osobnih podataka; kada su svrhe i sredstva obrade utvrđeni pravom Unije ili pravom države članice, voditelj obrade ili posebni kriteriji za njegovo imenovanje mogu se odrediti pravom Unije ili pravom države članice;
- (o) „izvršitelj obrade” znači fizička ili pravna osoba, tijelo javne vlasti, agencija ili drugo tijelo koje obrađuje osobne podatke u ime voditelja obrade;

- (p) „primatelj” je fizička ili pravna osoba, tijelo javne vlasti, agencija ili bilo koje drugo tijelo kojem se otkrivaju osobni podaci, neovisno o tome je li on treća strana. Međutim, javna tijela država članica osim nadležnih tijela definiranih u članku 3. stavku 7. točki (a) [...] Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća⁶, koja primaju osobne podatke u okviru određene istrage Ureda europskog javnog tužitelja ne smatraju se primateljima; obrada tih podataka koju obavljaju ta tijela javne vlasti u skladu je s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka prema svrhama obrade;
- (q) „povreda osobnih podataka” znači kršenje sigurnosti koje dovodi do slučajnog ili nezakonitog uništenja, gubitka, izmjene, neovlaštenog otkrivanja osobnih podataka ili pristupa osobnim podacima koji su preneseni, pohranjeni ili na drugi način obrađivani;
- (r) „administrativni osobni podaci” znači svi osobni podaci koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja osim operativnih osobnih podataka;
- (s) „operativni osobni podaci” znači svi osobni podaci koji se obrađuju u Uredu europskog javnog tužitelja u svrhe utvrđene u članku 37.
- (t) „genetski podaci” znači osobni podaci koji se odnose na naslijeđena ili stečena genetska obilježja fizičke osobe koja daju jedinstvenu informaciju o fiziologiji ili zdravlju te fizičke osobe, i koji su dobiveni osobito analizom biološkog uzorka dotične fizičke osobe;
- (u) „biometrijski podaci” znači osobni podaci dobiveni posebnom tehničkom obradom u vezi s fizičkim obilježjima, fiziološkim obilježjima ili obilježjima ponašanja fizičke osobe kojima se omogućuje ili potvrđuje jedinstvena identifikacija te fizičke osobe, kao što su fotografije lica ili daktiloskopski podaci;

⁶ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

- (v) „podaci koji se odnose na zdravlje” znači osobni podaci povezani s fizičkim ili mentalnim zdravljem fizičke osobe, uključujući pružanje zdravstvenih usluga, kojima se daju informacije o njezinu zdravstvenom statusu;
- (w) „nadzorno tijelo” znači neovisno javno tijelo koje je država članica osnovala na temelju članka 51. Uredbe (EU) 2016/679⁷ Europskog parlamenta i Vijeća ili na temelju članka 41. Direktive (EU) 2016/680;
- (x) „međunarodna organizacija” znači organizacija i njezina podređena tijela uređena međunarodnim javnim pravom ili bilo koje drugo tijelo koje su sporazumom ili na osnovi sporazuma osnovale dvije ili više zemalja.

⁷ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

POGLAVLJE II.

Osnivanje, zadaće i temeljna načela Ureda europskog javnog tužitelja

Članak 3.

Osnivanje

1. Ured europskog javnog tužitelja osniva se kao tijelo Unije.
2. Ured europskog javnog tužitelja ima pravnu osobnost.
3. Ured europskog javnog tužitelja surađuje s Eurojustom i oslanja se na njegovu potporu u skladu s člankom 57.

Članak 4.

Zadaće

Ured europskog javnog tužitelja odgovoran je za istragu, kazneni progon i pokretanje sudskih postupaka protiv počinitelja i supočinitelja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije [koja su predviđena Direktivom 2017/xx/EU i određena ovom Uredbom]. U tom smislu Ured europskog javnog tužitelja provodi istrage i radnje kaznenog progona te obavlja funkcije tužitelja pred nadležnim sudovima država članica do konačnog zaključenja predmeta.

Članak 5.

Temeljna načela djelovanja

1. Ured europskog javnog tužitelja osigurava da se prava sadržana u Povelji Europske unije o temeljnim pravima poštuju u njegovu djelovanju.
2. Ured europskog javnog tužitelja ima obvezu poštovati načela vladavine prava i proporcionalnosti u svim svojim aktivnostima.
3. Ovom Uredbom uređuju se istrage i kazneni progon u ime Ureda europskog javnog tužitelja. Nacionalno pravo primjenjuje se u mjeri u kojoj pitanje nije uređeno ovom Uredbom. Osim ako je drukčije određeno ovom Uredbom, primjenjivo nacionalno pravo jest pravo države članice čiji delegirani europski tužitelj vodi predmet u skladu s člankom 12. stavkom 1. Ako je pitanje uređeno nacionalnim pravom i ovom Uredbom, tada prevladava Uredba.
4. Ured europskog javnog tužitelja provodi istrage na nepristran način i prikuplja sve relevantne dokaze, bez obzira na to jesu li oni optužujući ili oslobađajući.
5. Ured europskog javnog tužitelja pokreće i provodi istrage bez nepotrebna odgađanja.
6. Nadležna nacionalna tijela vlasti aktivno pomažu i podržavaju istrage i kazneni progon Ureda europskog javnog tužitelja. Sva djelovanja, politike ili postupci na temelju ove Uredbe vode se načelom iskrene suradnje.

Članak 6.

Neovisnost i odgovornost

1. Ured europskog javnog tužitelja neovisan je. Glavni europski tužitelj, zamjenici glavnog europskog tužitelja, europski tužitelji, delegirani europski tužitelji, upravni direktor i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja djeluju u interesu Unije kao cjeline, kako je utvrđeno zakonom, te pri vršenju svojih dužnosti na temelju ove Uredbe ne smiju tražiti ni prihvaćati upute ni od koje osobe koja nije zaposlena u Uredu europskog javnog tužitelja i ni od koje države članice ili institucije, tijela, ureda ili agencije Unije. Države članice i institucije, tijela, uredi ili agencije Unije poštuju neovisnost Ureda europskog javnog tužitelja i ne pokušavaju na njega utjecati u obavljanju njegovih zadaća.
2. Ured europskog javnog tužitelja odgovara Europskom parlamentu, Vijeću i Europskoj komisiji za svoja opća djelovanja te podnosi godišnja izvješća u skladu s člankom 6.a.

Članak 6.a

Izvješćivanje

1. Ured europskog javnog tužitelja svake godine sastavlja i izdaje te objavljuje godišnje izvješće o svojim općim aktivnostima na službenim jezicima institucija Unije. Ured to izvješće dostavlja Europskom parlamentu i nacionalnim parlamentima te Vijeću i Komisiji.
2. Glavni europski tužitelj nastupa jednom godišnje pred Europskim parlamentom i pred Vijećem te pred nacionalnim parlamentima na njihov zahtjev, kako bi izvijestio o općim aktivnostima Ureda europskog javnog tužitelja, ne dovodeći u pitanje obvezu diskrecije i povjerljivosti Ureda europskog javnog tužitelja u odnosu na pojedinačne predmete i osobne podatke. Na saslušanjima koja organiziraju nacionalni parlamenti glavnog europskog tužitelja može zamijeniti jedan od njegovih zamjenika.

POGLAVLJE III.

STATUS, STRUKTURA I USTROJSTVO UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Odjeljak 1.

STATUS i struktura Ureda europskog javnog tužitelja

Članak 7.

Struktura Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ured europskog javnog tužitelja nedjeljivo je tijelo Unije koje djeluje kao jedinstveni Ured decentralizirane strukture.
2. Ured europskog javnog tužitelja ustrojen je na središnjoj i decentraliziranoj razini.
3. Središnja razina sastoji se od središnjeg ureda u sjedištu. Središnji ured sastoji se od kolegija, stalnih vijeća, glavnog europskog tužitelja, njegovih zamjenika, europskih tužitelja i upravnog direktora.
4. Decentralizirana razina sastoji se od delegiranih europskih tužitelja koji su smješteni u državama članicama.
5. Središnjem uredu i delegiranim europskim tužiteljima u obavljanju dužnosti u okviru ove Uredbe pomaže osoblje Ureda europskog javnog tužitelja.

Članak 8.

Kolegij

1. Kolegij Ureda europskog javnog tužitelja sastoji se od glavnog europskog tužitelja i po jednog europskog tužitelja za svaku državu članicu. Glavni europski tužitelj predsjedava sastancima kolegija i odgovoran je za njihovu pripremu.
2. Kolegij se sastaje redovito i odgovoran je za opći nadzor aktivnosti Ureda. Odlučuje o strateškim pitanjima te o općim pitanjima proizišlim iz pojedinačnih predmeta, osobito radi osiguravanja usklađenosti, učinkovitosti i dosljednosti u politici kaznenog progona Ureda europskog javnog tužitelja diljem Unije te i u drugim pitanjima određenima ovom Uredbom. Kolegij ne donosi operativne odluke u pojedinačnim predmetima. Unutarnjim poslovníkom uređuju se načini na koje kolegij obavlja aktivnosti općeg nadzora i donosi odluke o strateškim i općim pitanjima u skladu s ovim člankom.
3. Na prijedlog glavnog europskog tužitelja i u skladu s unutarnjim poslovníkom kolegij osniva stalna vijeća.
4. Kolegij donosi unutarnji poslovník Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 16. te nadalje propisuje odgovornosti za obnašanje funkcija članova kolegija i osoblja Ureda europskog javnog tužitelja.
5. Osim ako je drukčije navedeno u ovoj Uredbi, kolegij donosi odluke običnom većinom. Svaki član kolegija ima pravo zatražiti glasovanje o pitanjima o kojima odlučuje kolegij. Svaki član kolegija ima jedan glas. U slučaju neodlučenog rezultata glasovanja o svim pitanjima o kojima odlučuje kolegij odlučujući je glas glavnog europskog tužitelja.

Članak 9.
Stalna vijeća

1. Stalnim vijećem predsjedava glavni europski tužitelj ili jedan od njegovih zamjenika, ili europski tužitelj koji je imenovan predsjedateljem u skladu s unutarnjim poslovnikom. Osim predsjedatelja stalno vijeće ima dva dodatna stalna člana. Pri određivanju broja stalnih vijeća, njihova sastava i podjeli njihovih nadležnosti primjereno se uzimaju u obzir funkcionalne potrebe Ureda te usklađenost s unutarnjim poslovnikom.

Time se osigurava ravnomjerna raspodjela radnog opterećenja na temelju sustava nasumične dodjele predmeta te se, u iznimnim slučajevima, ako je to potrebno radi pravilnog funkcioniranja Ureda, predviđaju postupci kojima se omogućuje odstupanje od načela nasumične dodjele prema odluci glavnog europskog tužitelja.

2. Stalna vijeća prate i usmjeravaju istrage i kazneni progon koje provode delegirani europski tužitelji u skladu sa stavcima 3., 3.a i 4. ovoga članka. Ona osiguravaju i koordinaciju istraga i kaznenog progona u prekograničnim predmetima te provedbu odluka koje kolegij donosi u skladu s člankom 8. stavkom 2.
3. Stalna vijeća u skladu s uvjetima i postupcima određenima ovom Uredbom prema potrebi donose sljedeće odluke, nakon preispitivanja nacрта odluke koju predloži delegirani europski tužitelj koji vodi predmet:
 - a) o pokretanju sudskog postupka u skladu s člankom 30. stavcima 1, 2. i 3.;
 - b) o odbacivanju predmeta u skladu s člankom 33. stavkom 1. točkama od (a) do (f);
 - c) o primjeni pojednostavnjenog postupka kaznenog progona i davanju upute delegiranom europskom tužitelju da djeluje s ciljem konačnog zaključenja predmeta u skladu s člankom 34.;
 - d) o upućivanju predmeta nacionalnim tijelima u skladu s člankom 28.a stavkom 1. ili 2.;
 - e) o ponovnom pokretanju istrage u skladu s člankom 33. stavkom 2.

- 3.a Ako je potrebno, stalna vijeća donose sljedeće odluke, u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom:
- a) o davanju upute delegiranom europskom tužitelju da pokrene istragu u skladu s pravilima iz članka 22. stavaka od 1. do 4. ako nije pokrenuta nikakva istraga;
 - b) o davanju upute delegiranom europskom tužitelju da ostvari pravo prenošenja na viši sud u skladu s člankom 22.a stavkom 5. ako predmet nije prenesen;
 - c) o upućivanju kolegiju strateških ili općih pitanja koja proizlaze iz pojedinačnih predmeta u skladu s člankom 8. stavkom 2.;
 - d) o dodjeli predmeta u skladu s člankom 22. stavkom 3.;
 - e) o preraspodjeli predmeta u skladu s člankom 22. stavkom 5. ili člankom 23. stavkom 3.;
 - i) o odobrenju odluke europskog tužitelja da sâm provede istragu u skladu s člankom 23. stavkom 4.
4. Nadležno stalno vijeće, djelujući putem europskog tužitelja koji nadzire istragu ili kazneni progon, u konkretnom slučaju može davati upute u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom delegiranom europskom tužitelju koji vodi predmet, kad god je to potrebno radi učinkovitog vođenja istrage ili kaznenog progona ili je u interesu pravde ili kako bi se osiguralo skladno funkcioniranje Ureda europskog javnog tužitelja.
5. Stalno vijeće odlučuje običnom većinom. Vijeće glasuje na zahtjev svakog svojeg člana. Svaki član ima jedan glas. U slučaju neodlučenog rezultata glasovanja odlučujući je glas predsjednika. Te se odluke donose vijećanjem na sastancima vijeća, kada je to primjenjivo, na temelju nacрта odluke koju predloži delegirani europski tužitelj koji vodi predmet.
- Sav materijal o predmetu na zahtjev je dostupan nadležnom stalnom vijeću radi pripremanja odluka.

- 5.a Stalna vijeća mogu odlučiti delegirati svoje ovlasti za donošenje odluka iz stavka 3. točke (a) ili (b) te u potonjem slučaju samo s obzirom na pravila određena člankom 33. stavkom 1. točkama od (a) do (e), nadzornom europskom tužitelju, u skladu s člankom 11. stavkom 1., kada se takva delegiranja mogu valjano opravdati pozivanjem na stupanj težine kaznenog djela ili na složenost postupka u pojedinačnom slučaju, u vezi s kaznenim djelom koje je prouzročilo ili je vjerojatno da će prouzročiti štetu za financijske interese Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR. Unutarnjim poslovnikom utvrđuju se smjernice s ciljem osiguravanja dosljedne primjene u Uredu.

Stalno vijeće glavnom europskom tužitelju priopćuje sve odluke o delegiranju ovlasti za donošenje odluka. Po primitku te informacije glavni europski tužitelj može u roku od tri dana zatražiti da stalno vijeće preispita svoju odluku ako smatra da je to potrebno u interesu osiguravanja usklađenosti istraga i kaznenog progona Ureda. Ako je glavni europski tužitelj član odgovarajućeg stalnog vijeća, jedan od njegovih zamjenika koristi se pravom da zatraži navedeno preispitivanje.

Europski tužitelj koji nadzire predmet izvješćuje stalno vijeće o konačnom zaključivanju predmeta, kao i o svim informacijama ili okolnostima za koje smatra da će vjerojatno zahtijevati novu procjenu mogućnosti da se zadrži delegiranje ovlasti, posebno u okolnostima iz članka 30. stavka 2.

Delegiranje ovlasti može se povući u svakom trenutku na zahtjev jednog od članova stalnog vijeća te se o tome odlučuje u skladu sa stavkom 5. Delegiranje ovlasti povlači se kada delegirani europski tužitelj zamijeni europskog tužitelja u skladu s člankom 14. stavkom 7.

Kako bi se osigurala usklađena primjena načela delegiranja, svako stalno vijeće na godišnjoj osnovi izvješćuje kolegij o upotrebi delegiranja.

- 5.b Unutarnjim Poslovníkom ovlašćuju se stalna vijeća da donose odluke pisanim postupkom koji će se detaljno utvrditi unutarnjim Poslovníkom.

Sve odluke i upute u skladu sa stavcima 3., 3.a, 4. i 5.a bilježe se u pisanom obliku i postaju dio predmetnog spisa.

6. U vijećanjima stalnog vijeća uz stalne članove sudjeluje i europski tužitelj koji nadzire istragu ili kazneni progon u skladu s člankom 11. stavkom 1. Europski tužitelj ima pravo glasa, osim kada se radi o odlukama stalnog vijeća o delegiranju ovlasti ili povlačenju delegiranja u skladu s člankom 9. stavkom 5.a, o dodjeli i preraspodjeli u skladu s člankom 22. stavcima 3., 4. i 5., člankom 22.a stavkom 5. te o pokretanju sudskog postupka (članak 30. stavak 2.) kada je više država članica nadležno za predmet, kao i u situacijama opisanima u članku 26. stavku 7.

Stalno vijeće osim toga može na zahtjev europskog tužitelja ili delegiranog europskog tužitelja ili na vlastitu inicijativu pozvati druge europske tužitelje ili delegirane europske tužitelje kojih se predmet tiče da budu nazočni na njegovim sastancima bez prava glasa.

7. Predsjedatelji stalnih vijeća, u skladu s unutarnjim poslovníkom, kolegij obavješćuju o odlukama donesenima na temelju ovog članka, kako bi kolegij mogao obavljati svoju zadaću u skladu s člankom 8. stavkom 2.

Članak 10.

Glavni europski tužitelj i zamjenici

1. Na čelu Ureda europskog javnog tužitelja nalazi se glavni europski tužitelj. Glavni europski tužitelj organizira rad Ureda, vodi njegove aktivnosti i odlučuje u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovníkom.
2. Imenuje se dvoje zamjenika kako bi pomagali glavnom europskom tužitelju u obavljanju njegovih dužnosti i zamjenjivali ga kada je odsutan ili spriječen obavljati svoje dužnosti.
3. Glavni europski tužitelj zastupa Ured europskog javnog tužitelja u odnosu na institucije Unije i država članica te na treće strane. Glavni europski tužitelj svoje zadaće povezane sa zastupanjem može delegirati jednome od zamjenika ili europskom tužitelju.

Članak 11.

Europski tužitelji

1. Europski tužitelji u ime stalnoga vijeća te u skladu sa svim njegovim uputama na temelju članka 9. stavka 3., članka 9. stavka 3.a i članka 9. stavka 4. nadziru istrage i kazneni progon za koje su odgovorni delegirani europski tužitelji koji vode predmet u svojoj državi članici podrijetla. Europski tužitelji iznose sažetak predmetâ koje nadziru te, ako je to primjenljivo, i prijedloge odluka koje navedeno vijeće treba donijeti na temelju nacрта odluka koje su pripremili delegirani europski tužitelji.

U unutarnjem poslovniku, ne dovodeći u pitanje članak 14. stavak 7., predviđa se mehanizam zamjene europskih tužitelja za slučaj da je nadzorni europski tužitelj privremeno odsutan sa svojih dužnosti ili zbog nekog drugog razloga nije dostupan za obavljanje funkcija europskih tužitelja. Europski tužitelj koji je na zamjeni može obavljati sve funkcije europskog tužitelja, osim provoditi istragu kako je predviđeno u članku 23. stavku 4.

- 1.a Europski tužitelj može iznimno zahtijevati, iz razloga povezanih s radnim opterećenjem koje proizlazi iz broja istraga i kaznenih progona u njegovoj državi članici podrijetla ili sukoba interesa povezanog s njime, da se nadzor istraga i kaznenih progona u pojedinačnim predmetima koje su u njegovoj državi članici podrijetla vodili delegirani europski tužitelji zada drugim europskim tužiteljima, podložno njihovoj suglasnosti. Glavni europski tužitelj odlučuje o zahtjevu na temelju radnog opterećenja europskog tužitelja. U slučaju sukoba interesa koji se tiče europskog tužitelja, glavni europski tužitelj uvijek odobrava zahtjev. U unutarnjem poslovniku određena su načela na temelju kojih se ta odluka donosi te postupak za naknadnu dodjelu dotičnih predmeta. Članak 23. stavak 4. ne primjenjuje se na istrage i kaznene progone koji se nadziru u skladu s ovim stavkom.

2. Nadzorni europski tužitelji mogu, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te u skladu s uputama nadležnog stalnog vijeća, u konkretnom slučaju davati upute delegiranom europskom tužitelju koji vodi predmet kad god je to potrebno radi učinkovitog vođenja istrage ili kaznenog progona ili je u interesu pravde ili kako bi se osiguralo skladno funkcioniranje Ureda europskog javnog tužitelja.
- 2.a Ako se nacionalnim pravom države članice predviđa unutarnje preispitivanje određenih akata unutar strukture ureda nacionalnog tužitelja, preispitivanje takvih odluka koje je donio delegirani europski tužitelj trebalo bi spadati pod nadzorne ovlasti nadzornog europskog tužitelja u skladu s unutarnjim poslovníkom, a da se u pitanje ne dovode ovlasti stalnog vijeća za nadzor i praćenje.
3. Europski tužitelji djeluju kao veza i kanali informiranja između stalnih vijeća i delegiranih europskih tužitelja u njihovim državama članicama podrijetla. Oni prate provedbu zadaća Ureda u svojim državama članicama uz blisko savjetovanje s delegiranim europskim tužiteljima. Oni u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovníkom osiguravaju da se sve relevantne informacije iz središnjeg ureda dostave delegiranim europskim tužiteljima i obratno.

Članak 12.

Delegirani europski tužitelji

1. Delegirani europski tužitelji djeluju u ime Ureda europskog javnog tužitelja u svojim državama članicama te, uz posebne ovlasti i status koji su im dodijeljeni i podložno tim ovlastima i statusu, pod uvjetima utvrđenima ovom Uredbom imaju iste ovlasti kao nacionalni tužitelji u pogledu istraga, kaznenog progona i pokretanja sudskih postupaka.

Delegirani europski tužitelji odgovorni su za istrage i kazneni progon koje su pokrenuli, koji su im dodijeljeni ili koje su preuzeli koristeći se pravom prenošenja na viši sud. Delegirani europski tužitelji slijede smjernice i upute stalnog vijeća nadležnog za predmet te upute nadzornog europskog tužitelja.

Delegirani europski tužitelji također su odgovorni za pokretanje sudskog postupka, a osobito imaju ovlast u pogledu izjašnjavanja o krivnji, sudjelovanja u prikupljanju dokaza i primjene dostupnih pravnih lijekova u skladu s nacionalnim pravom.

2. U svakoj državi članici postoji najmanje dvoje delegiranih europskih tužitelja. Glavni europski tužitelj nakon savjetovanja i postizanja dogovora s relevantnim tijelima u državama članicama odobrava broj delegiranih europskih tužitelja te funkcionalnu i teritorijalnu podjelu nadležnosti među delegiranim europskim tužiteljima u svakoj državi članici.
3. Delegirani europski tužitelji mogu obavljati i funkciju nacionalnog tužitelja u mjeri u kojoj ih to ne sprečava u ispunjavanju obveza koje proizlaze iz ove Uredbe. O takvim funkcijama obavješćuju nadzornog europskog tužitelja. U slučaju da delegirani europski tužitelj u nekom trenutku zbog obavljanja takvih funkcija nacionalnog tužitelja ne može obavljati svoje funkcije delegiranog europskog tužitelja, tada on o tome obavješćuje nadzornog europskog tužitelja, koji se savjetuje s nadležnim nacionalnim tijelima kaznenog progona kako bi se utvrdilo treba li se dati prednost funkcijama iz ove Uredbe. Europski tužitelj može predložiti stalnom vijeću da preraspodijeli predmet drugom delegiranom europskom tužitelju u istoj državi članici ili da istragu provodi sam u skladu s člankom 23. stavcima 3 i 4.

ODJELJAK 2.

IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE DUŽNOSTI ČLANOVA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Članak 13.

Imenovanje i razrješenje dužnosti glavnog europskog tužitelja

1. Europski parlament i Vijeće zajedničkim dogovorom imenuju glavnog europskog tužitelja na mandat od sedam godina, koji se ne može obnavljati. Vijeće odlučuje običnom većinom.
2. Glavni europski tužitelj bira se među kandidatima
 - a) koji su aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela država članica, ili su aktivni europski tužitelji;
 - b) čija je neovisnost neupitna;
 - c) koji imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na najvišu tužiteljsku ili pravosudnu dužnost u svojim državama članicama te koji imaju odgovarajuće praktično iskustvo rada u nacionalnim pravnim sustavima, financijskim istragama i u međunarodnoj pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima, ili su obnašali dužnost europskog tužitelja, i
 - d) koji imaju dostatno rukovodeće iskustvo i kvalifikacije za to radno mjesto.

3. Odabir se temelji na javnom natječaju i objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*, nakon čega povjerenstvo za odabir sastavlja popis kvalificiranih kandidata koji su ušli u uži izbor i predaje ga Europskom parlamentu i Vijeću. Povjerenstvo za odabir sastoji se od 12 osoba izabranih među bivšim članovima Suda Europske unije i Revizorskog suda, bivših nacionalnih članova Eurojusta, članova nacionalnih vrhovnih sudova, tužiteljâ na visokom položaju te renomiranih odvjetnika, jednog od kojih predlaže Europski parlament. Vijeće utvrđuje pravila rada povjerenstva i donosi odluku o imenovanju njegovih članova na prijedlog Komisije.
- 3.a Ako se europskog tužitelja imenuje glavnim europskim tužiteljem, njegovo mjesto europskog tužitelja odmah se popunjava u skladu s postupkom navedenim u članku 14. stavcima 1. i 2.
4. Sud Europske unije može, na temelju zahtjeva Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, razriješiti dužnosti glavnog europskog tužitelja ako zaključi da on više ne može obavljati svoje dužnosti ili da je kriv za tešku povredu službene dužnosti.
5. Ako glavni europski tužitelj podnese ostavku, ako je razriješen dužnosti ili ako odstupi sa svojeg položaja iz bilo kojeg razloga, upražnjeno radno mjesto odmah se popunjava u skladu s postupkom navedenim u stavcima od 1. do 3.

Članak 13.a

Imenovanje i razrješenje dužnosti zamjenikâ glavnog europskog tužitelja

1. Kolegij imenuje dvoje europskih tužitelja za obavljanje dužnosti zamjenika glavnog europskog tužitelja na obnovljivi mandat od tri godine, koji, međutim, ne može trajati dulje od njihova mandata europskog tužitelja. Postupak odabira uređuje se unutarnjim poslovnikom. Zamjenici glavnog europskog tužitelja zadržavaju status europskih tužitelja.
2. Pravila i uvjeti za obnašanje funkcije zamjenika glavnog europskog tužitelja utvrđuju se unutarnjim poslovnikom. Ako europski tužitelj više ne može obavljati svoje dužnosti kao zamjenik glavnog europskog tužitelja, kolegij može u skladu s unutarnjim poslovnikom odlučiti da on više ne bude zamjenik glavnog europskog tužitelja i razriješiti ga tog položaja.
3. Ako zamjenik glavnog europskog tužitelja podnese ostavku ili bude razriješen dužnosti ili iz bilo kojeg drugog razloga odstupi s položaja zamjenika, to se radno mjesto odmah popunjava u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 1. ovog članka. U skladu s pravilima iz članka 14. zamjenik je i dalje europski tužitelj.

Članak 14.

Imenovanje i razrješenje dužnosti europskih tužitelja

1. Svaka država članica za položaj europskog tužitelja predlaže troje kandidata:
 - a) koji su aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela država članica;
 - b) čija je neovisnost neupitna; i
 - c) koji imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na visoku tužiteljsku ili pravosudnu dužnost u svojim državama članicama te koji imaju odgovarajuće praktično iskustvo rada u nacionalnim pravnim sustavima, financijskim istragama i u međunarodnoj pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima.

2. Nakon što je dobilo obrazloženo mišljenje povjerenstva za odabir iz članka 13. stavka 3., Vijeće odabire i imenuje jednog od kandidata europskim tužiteljem dotične države članice. Ako povjerenstvo za odabir smatra da kandidat ne ispunjava uvjete koji se traže za obnašanje dužnosti europskog tužitelja, to je mišljenje obvezujuće za Vijeće.
3. Vijeće, odlučujući običnom većinom, bira i imenuje europske tužitelje na mandat od šest godina koji se ne može obnavljati. Vijeće može odlučiti produljiti mandat za najviše tri godine na kraju šestogodišnjeg razdoblja.
4. Svake tri godine provodi se djelomična zamjena trećine europskih tužitelja. Vijeće, odlučujući običnom većinom, donosi prijelazna pravila za imenovanje europskih tužitelja za prvo mandatno razdoblje i tijekom njega.
5. Sud Europske unije može, na temelju zahtjeva Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, razriješiti dužnosti europskog tužitelja ako zaključi da on više ne može obavljati svoje dužnosti ili da je kriv za tešku povredu službene dužnosti.
6. Ako europski tužitelj podnese ostavku ili bude razriješen dužnosti ili iz bilo kojeg drugog razloga odstupi s položaja, to se radno mjesto odmah popunjava u skladu s postupkom utvrđenim u stavcima 1. i 2. Ako europski tužitelj obavlja dužnosti zamjenika glavnog europskog tužitelja, njega se automatski razrješuje i te druge funkcije.
7. Nakon imenovanja svakog europskog tužitelja kolegij među delegiranim europskim tužiteljima iste države članice određuje osobu koja će zamijeniti europskog tužitelja koji ne može obavljati svoje dužnosti ili koji je s tog položaja odstupio u skladu sa stavcima 5. i 6. Ako kolegij smatra da je zamjena potrebna, ta će određena osoba obnašati dužnost privremenog europskog tužitelja do zamjene ili do povratka europskog tužitelja, na razdoblje do tri mjeseca. Kolegij na zahtjev može, prema potrebi, produljiti to razdoblje. Mehanizmi i načini privremene zamjene odredit će se i urediti unutarnjim poslovníkom.

Članak 15.

Imenovanje i razrješenje dužnosti delegiranih europskih tužitelja

1. Kolegij na prijedlog glavnog europskog tužitelja imenuje delegirane europske tužitelje koje su predložile države članice. Kolegij predloženu osobu može odbiti ako ona ne ispunjava kriterije iz stavka 2. Delegirani europski tužitelji imenuju se na mandat od pet godina koji se može obnoviti.
2. Delegirani europski tužitelji su od trenutka svojeg imenovanja za delegirane europske tužitelje pa sve do razrješenja dužnosti aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela država članica koje su ih predložile. Njihova je neovisnost neupitna te posjeduju potrebne kvalifikacije i relevantno praktično iskustvo stečeno u svojem nacionalnom pravnom sustavu.
3. Kolegij delegiranog europskog tužitelja razrješuje dužnosti ako smatra da on više ne ispunjava uvjete navedene u stavku 2. ili ako više ne može obavljati svoje dužnosti, ili ako je proglašen krivim za tešku povredu službene dužnosti.
4. Ako država članica odluči razriješiti dužnosti nacionalnog tužitelja koji je imenovan delegiranim europskim tužiteljem ili protiv njega poduzeti disciplinske mjere zbog razloga nepovezanih s njegovim odgovornostima na temelju ove Uredbe, prije poduzimanja mjera obavješćuje glavnog europskog tužitelja. Država članica ne smije delegiranog europskog tužitelja razriješiti dužnosti ili protiv njega poduzeti disciplinske mjere iz razloga povezanih s njegovom odgovornošću na temelju ove Uredbe bez pristanka glavnog europskog tužitelja. Ako glavni europski tužitelj ne pristane, dotična država članica može zatražiti da kolegij preispita to pitanje.

5. Ako delegirani europski tužitelj podnese ostavku, ako njegove usluge više nisu potrebne za obavljanje dužnosti Ureda ili ako je razriješen dužnosti ili ako odstupi s položaja iz bilo kojeg drugog razloga, relevantna država članica o tome odmah obavještuje glavnog europskog tužitelja i, prema potrebi, u skladu sa stavkom 1. predlaže drugog tužitelja za imenovanje na mjesto novog delegiranog europskog tužitelja.

Članak 15.a

Položaj upravnog direktora

1. Upravni direktor zaposlen je kao privremeni djelatnik Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije.⁸
2. Upravnog direktora imenuje kolegij s popisa kandidata koji je predložio glavni europski tužitelj nakon otvorenog i transparentnog postupka odabira u skladu s unutarnjim poslovníkom Ureda europskog javnog tužitelja. Za potrebe sklapanja ugovora upravnog direktora, Ured europskog javnog tužitelja zastupa glavni europski tužitelj.
3. Mandat upravnog direktora traje četiri godine. Do kraja tog razdoblja kolegij provodi postupak ocjenjivanja kojim se uzima u obzir evaluacija rada upravnog direktora.
4. Kolegij, djelujući na prijedlog glavnog europskog tužitelja koji uzima u obzir ocjenu iz stavka 3., može jednom produžiti mandat upravnog direktora za najviše četiri godine.

⁸ Uredba br. 31 (EEZ), br. 11 (EZAE), o utvrđivanju Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 45, 14.6.1962., str. 1385.)

5. Upravni direktor čiji je mandat produžen ne može na kraju posljednjeg mandata sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto radno mjesto.
6. Upravni direktor odgovara glavnom europskom tužitelju i kolegiju.
7. Na temelju odluke kolegija donesene dvotrećinskom većinom glasova njegovih članova te ne dovodeći u pitanje pravila primjenjiva na raskid ugovora iz Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika upravni direktor može biti razriješen dužnosti.

Članak 15.b

Odgovornosti upravnog direktora

1. Što se tiče potreba povezanih s administracijom i proračunom, Uredom europskog javnog tužitelja upravlja upravni direktor.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti kolegija ili glavnog europskog tužitelja upravni direktor neovisan je u obavljanju svojih dužnosti te ne smije ni tražiti ni primati upute ni od kojeg vladina tijela, ni ikojeg drugog tijela.
3. Upravni direktor pravni je zastupnik Ureda europskog javnog tužitelja za potrebe povezane s administracijom i proračunom. Upravni direktor izvršava proračun Ureda europskog javnog tužitelja.

4. Upravni direktor odgovoran je za izvršenje administrativnih zadaća dodijeljenih Uredu europskog javnog tužitelja, a osobito za:
- (a) svakodnevno upravljanje Uredom europskog javnog tužitelja i upravljanje osobljem;
 - (b) provedbu odluka koje donosi glavni europski tužitelj ili kolegij;
 - (c) pripremu prijedloga godišnjeg i višegodišnjeg programskog dokumenta i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;
 - (d) provedbu godišnjeg i višegodišnjeg programskog dokumenta i izvješćivanje kolegija o njegovoj provedbi;
 - (e) pripremu dijelova koji se odnose na administraciju i proračun u godišnjem izvješću o aktivnostima Ureda europskog javnog tužitelja;
 - (f) pripremu akcijskog plana koji se nadovezuje na zaključke unutarnjih ili vanjskih izvješća o reviziji, evaluacija i istraga, među ostalim istraga Europskog nadzornika za zaštitu podataka i OLAF-a, te podnošenje izvješća njima i kolegiju dvaput godišnje;
 - (g) pripremu unutarnje strategije za borbu protiv prijevare Ureda europskog javnog tužitelja i njezino podnošenje kolegiju na odobrenje;
 - (h) pripremu prijedloga nacrtu financijskih propisa koji se primjenjuju na Ured europskog javnog tužitelja i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;
 - (i) pripremu prijedloga nacrtu izjave o procjenama prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;
 - (j) pružanje administrativne potpore potrebne za olakšavanje operativnog rada Ureda europskog javnog tužitelja;
 - (k) pružanje potpore glavnom europskom tužitelju i zamjenicima u obavljanju njihovih dužnosti.

Privremeno administrativno uređenje Ureda europskog javnog tužitelja

1. Na temelju privremenih proračunskih odobrenih sredstava u svojem proračunu Komisija je odgovorna za uspostavljanje i početno administrativno upravljanje Uredom europskog javnog tužitelja dok Ured ne stekne sposobnost za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu Komisija može:
 - (a) nakon savjetovanja s Vijećem odrediti dužnosnika Komisije koji djeluje kao privremeni upravni direktor i obavlja dužnosti dodijeljene upravnom direktoru, među ostalim ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske unije dodijeljene tijelu za imenovanje u pogledu administrativnog osoblja Ureda europskog javnog tužitelja, u odnosu na radna mjesta za osoblje koja treba popuniti prije nego što upravni direktor preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 15.a;
 - (b) pružiti pomoć Uredu europskog javnog tužitelja, osobito upućivanjem ograničenog broja dužnosnika Komisije potrebnih za izvršavanje administrativnih aktivnosti Ureda pod nadležnošću privremenog upravnog direktora.
2. Privremeni upravni direktor može odobriti sva plaćanja obuhvaćena odobrenim sredstvima iz proračuna Ureda europskog javnog tužitelja te može sklapati ugovore, uključujući ugovore o zapošljavanju.
3. Nakon što kolegij preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 8. stavkom 1., privremeni upravni direktor izvršava svoje dužnosti u skladu s člankom 15.a stavkom 6. Privremeni upravni direktor tu funkciju prestaje izvršavati kada upravni direktor preuzme dužnost nakon što ga imenuje kolegij u skladu s člankom 15.a.
4. Dok kolegij ne preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 8. stavkom 1., Komisija izvršava svoje funkcije iz ovog članka u dogovoru sa skupinom stručnjaka koja se sastoji od predstavnika država članica koje sudjeluju u osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja.

ODJELJAK 3.

UNUTARNJI POSLOVNIK

Članak 16.

Unutarnji poslovnik Ureda europskog javnog tužitelja

1. Unutarnjim poslovnikom Ureda europskog javnog tužitelja uređuje se organizacija njegova rada.
2. Prijedlog unutarnjeg poslovnika Ureda europskog javnog tužitelja priprema glavni europski tužitelj, a bez odgode ga donosi kolegij dvotrećinskom većinom odmah po osnivanju Ureda.
3. Izmjene unutarnjeg poslovnika može predložiti svaki europski tužitelj, a donosi ih kolegij dvotrećinskom većinom.

POGLAVLJE III.A

NADLEŽNOST I IZVRŠAVANJE NADLEŽNOSTI UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

ODJELJAK 1.

NADLEŽNOST UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA

Članak 17.

Stvarna nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije predviđena Direktivom 2017/xx/EU kako je provedena u nacionalnom pravu, bez obzira na to bi li se ta kaznena radnja prema nacionalnom pravu mogla smatrati drugom vrstom kaznenog djela.
 - 1.a Ured europskog javnog tužitelja nadležan je i za kaznena djela u vezi sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji kako je definirano u Okvirnoj odluci Vijeća 2008/841/PUP i provedeno u nacionalnom pravu ako je u središtu kriminalnih aktivnosti takve zločinačke organizacije počinjenje nekog od kaznenih djela iz stavka 1.

2. Ured europskog javnog tužitelja nadležan je i za svako drugo kazneno djelo koje je neodvojivo povezano s drugom kaznenom radnjom obuhvaćenom područjem primjene stavka 1. ovog članka. Nadležnost za takva kaznena djela može se izvršavati samo u skladu s člankom 20. stavkom 3.
3. Ured europskog javnog tužitelja ni u kojem slučaju neće biti nadležan za kaznena djela povezana s nacionalnim izravnim porezima, niti će ova Uredba utjecati na strukturu ni funkcioniranje porezne uprave u državama članicama.

Članak 18.

Teritorijalna i osobna nadležnost Ureda europskog javnog tužitelja

Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za kaznena djela iz članka 17. u sljedećim slučajevima:

- a) ako su u cijelosti ili djelomično počinjena na državnom području jedne ili više država članica; ili
- b) ako ih je počinio državljanin države članice, pod uvjetom da država članica ima nadležnost nad takvim kaznenim djelima kada su počinjena izvan njezina državnog područja ili
- c) ako ih je izvan državnih područja iz točke (a) počinila osoba na koju su se u vrijeme počinjenja kaznenog djela odnosili Pravilnik o osoblju za dužnosnike ili Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica, pod uvjetom da država članica ima nadležnost nad takvim kaznenim djelima ako su počinjena izvan njezina državnog područja.

ODJELJAK 2.
IZVRŠAVANJE NADLEŽNOSTI UREDA EUROPSKOG JAVNOG
TUŽITELJA

Članak 19.

Izvjешćivanje te registracija i provjera podataka

1. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica nadležna u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom bez nepotrebna odgađanja izvješćuju Ured europskog javnog tužitelja o svakoj kaznenoj radnji u pogledu koje Ured može izvršavati svoju nadležnost u skladu s člankom 17., člankom 20. stavkom 2. i člankom 20 stavkom 3.
- 1.a Kada pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrene istragu o kaznenom djelu u pogledu kojega bi Ured europskog javnog tužitelja mogao izvršiti svoju nadležnost u skladu s člankom 17., člankom 20. stavkom 2. i člankom 20 stavkom 3. ili, ako nadležno pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice i u kojem trenutku nakon pokretanja istrage bude smatralo da se istraga odnosi na takvo kazneno djelo, to tijelo bez nepotrebna odgađanja obavješćuje Ured europskog javnog tužitelja kako bi on mogao odlučiti hoće li ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud u skladu s člankom 22.a.
- 1.b Izvješće sadržava najmanje opis činjenica, među ostalim procjenu nastale štete ili štete koja bi mogla nastati, moguću pravnu kvalifikaciju te sve dostupne informacije o potencijalnim oštećenim stranama, osumnjičenicima i drugim dionicima.
- 1.c Ured europskog javnog tužitelja također se obavješćuje u skladu sa stavcima 1. i 1.a ovog članka u slučajevima u kojima se ne može procijeniti jesu li zadovoljeni kriteriji iz članka 20. stavaka 2. i 3. ili kada je potrebno obaviti procjenu ključnog značaja neodvojivo povezanog kaznenog djela iz članka 20. stavka 3. točke (aa).

2. Podaci koji se dostavljaju Uredu europskog javnog tužitelja registriraju se i provjeravaju u skladu s unutarnjim poslovníkom. Cilj je provjere procijeniti ima li, na temelju podataka dostavljenih u skladu sa stavcima 1. i 1.a, razloga za pokretanje istrage ili za ostvarivanje prava prenošenja na viši sud.
3. Ako Ured europskog javnog tužitelja nakon provjere zaključi da ne postoje razlozi za pokretanje istrage u skladu s člankom 22. ni za ostvarivanje prava prenošenja na viši sud u skladu s člankom 22.a, razlozi za takvu odluku bilježe se u sustavu vođenja predmeta.

Ured europskog javnog tužitelja u skladu sa stavkom 1. ili 1.a obavješćuje tijelo koje je prijavilo kaznenu radnju te oštećene strane kaznenog djela i, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, druge osobe koje su prijavile kaznenu radnju.
4. Ako Ured europskog javnog tužitelja sazna da je možda počinjeno kazneno djelo koje je izvan nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, on bez nepotrebna odgađanja o tome obavješćuje nadležna nacionalna tijela i prosljeđuje sve relevantne dokaze.
5. Ured europskog javnog tužitelja može zatražiti dodatne relevantne informacije dostupne institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije te tijelima u državama članicama. Tražene informacije mogu se odnositi i na povrede koje su prouzročile štetu financijskim interesima Unije, s iznimkom onih koje su u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 20. stavkom 2., ako je potrebno utvrditi povezanost s kaznenom radnjom na temelju koje je izvršio svoju nadležnost. Takve se informacije mogu zatražiti i kako bi se kolegiju omogućilo da u skladu s člankom 8. stavkom 2. izda opće upute o tumačenju obveze informiranja Ureda europskog javnog tužitelja o slučajevima obuhvaćenima člankom 20. stavkom 2.

Članak 20.

Izvršavanje nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoju nadležnost pokretanjem istrage u skladu s člankom 22. ili odlukom o korištenju pravom prenošenja na viši sud u skladu s člankom 22.a. Ako se Ured europskog javnog tužitelja odluči za izvršavanje svoje nadležnosti, nadležna nacionalna tijela ne izvršavaju svoju nadležnost u pogledu iste kaznene radnje.
2. Ako je kaznenim djelom obuhvaćenim člankom 17. nanesena ili bi mogla biti nanesena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 10 000 EUR, Ured europskog javnog tužitelja može svoju nadležnost izvršiti samo ako:
 - a) predmet ima posljedice na razini Unije zbog kojih je potrebno da istragu provodi Ured europskog javnog tužitelja ili
 - b) ima razloga za sumnju da su kazneno djelo počinili dužnosnici ili drugi službenici Europske unije ili članovi njezinih institucija.Ured europskog javnog tužitelja savjetuje se, prema potrebi, s nadležnim nacionalnim tijelima ili tijelima Unije kako bi utvrdio jesu li ispunjeni kriteriji određeni u točkama (a) i (b).
3. Ured europskog javnog tužitelja uzdržava se od izvršavanja svoje nadležnosti u pogledu svakog kaznenog djela obuhvaćenog člankom 17. te, nakon savjetovanja s nadležnim nacionalnim tijelima, predmet bez nepotrebnog odgađanja prosljeđuje tim tijelima u skladu s člankom 28.a ako je:
 - a) maksimalna kazna predviđena nacionalnim pravom za kazneno djelo obuhvaćeno člankom 17. stavkom 1. blaža od maksimalne kazne za neodvojivo povezano kazneno djelo iz članka 17. stavka 2.; ili
 - aa) maksimalna kazna predviđena nacionalnim pravom za kazneno djelo obuhvaćeno člankom 17. stavkom 1. jednaka maksimalnoj kazni za neodvojivo povezano kazneno djelo iz članka 17. stavka 2., osim ako je to drugo kazneno djelo bilo ključno za počinjenje kaznenog djela obuhvaćenog člankom 17. stavkom 1.; ili

- b) prisutan razlog za pretpostavku da šteta koja je kaznenim djelom iz članka 17. prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je nanescena ili bi mogla biti nanescena drugoj oštećenoj strani.

Točka (b) ovoga stavka ne primjenjuje se na kaznena djela iz članka 3. točaka (a) i (d) Direktive 2017/xx/EU, kako je provedena u nacionalnom pravu.

- 3.a Ured europskog javnog tužitelja može, uz suglasnost relevantnih nacionalnih tijela kaznenog progona, izvršavati svoju nadležnost čak i u slučajevima koji bi inače bili isključeni zbog primjene stavka 3. podstavka a).
4. Ured europskog javnog tužitelja bez nepotrebna odgađanja obavješćuje nadležna nacionalna tijela o svakoj odluci o izvršavanju svoje nadležnosti ili uzdržavanju od njezina izvršavanja.
5. U slučaju da se Ured europskog javnog tužitelja ne slaže s nacionalnim tijelima kaznenog progona u pogledu toga je li kaznena radnja obuhvaćena člankom 17. stavkom 1.a, člankom 17. stavkom 2., člankom 20. stavkom 2. ili člankom 20. stavkom 3., o tome tko treba biti nadležan za istragu u predmetu odlučuju nacionalna tijela nadležna za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u slučaju kaznenog progona na nacionalnoj razini. Države članice utvrđuju koje nacionalno tijelo odlučuje o dodjeli nadležnosti.

POGLAVLJE IV.
POSLOVNIK O ISTRAGAMA, ISTRAŽNIM MJERAMA, KAZNENOM PROGONU I
ALTERNATIVI KAZNENOM PROGONU

ODJELJAK 1.

PRAVILA O ISTRAGAMA

Članak 22.

Pokretanje istraga i dodjela nadležnosti u okviru Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ako u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom postoje opravdani razlozi za vjerovati da je u tijeku ili da je počinjeno kazneno djelo iz nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, delegirani europski tužitelj u državi članici koja u skladu sa svojim nacionalnim pravom ima nadležnost nad tim kaznenim djelom pokreće istragu ne dovodeći u pitanje pravila određena u članku 20. stavcima 2. i 3. i to bilježi u sustavu vođenja predmeta.
2. Ako Ured europskog javnog tužitelja nakon provjere u skladu s člankom 19. stavkom 2. odluči pokrenuti istragu, o tome bez nepotrebna odgađanja obavještuje tijelo koje je prijavilo kaznenu radnju u skladu s člankom 19. stavkom 1. ili člankom 19. stavkom 1.a.
3. Ako delegirani europski tužitelj nije pokrenuo istragu, stalno vijeće kojem je predmet dodijeljen nalaže delegiranom europskom tužitelju da istragu pokrene u skladu s uvjetima određenima u stavku 1.

4. Predmet u pravilu pokreće i vodi delegirani europski tužitelj iz države članice u kojoj je središte kriminalne aktivnosti ili, ako je počinjeno nekoliko povezanih kaznenih djela iz nadležnosti Ureda, iz države članice u kojoj je počinjena većina kaznenih djela. Delegirani europski tužitelj iz neke druge države članice koji je nadležan za predmet može pokrenuti istragu ili dobiti uputu nadležnog stalnog vijeća da je pokrene samo ako je odstupanje od načela određenih u prethodnoj rečenici propisno opravdano, uzimajući u obzir sljedeće kriterije u skladu s redoslijedom prvenstva:
- a) mjesto u kojem osumnjičenik ili optuženik ima uobičajeno boravište;
 - b) državljanstvo osumnjičenika ili optuženika;
 - c) mjesto na kojem je nastala glavna financijska šteta.
5. Do donošenja odluke o kaznenom progonu u skladu s člankom 30. nadležno stalno vijeće u predmetu koji se odnosi na nadležnost više država članica i nakon savjetovanja s dotičnim europskim tužiteljima i/ili delegiranim europskim tužiteljima može odlučiti:
- (a) preraspodijeliti predmet delegiranom europskom tužitelju u drugoj državi članici;
 - (b) spojiti ili razdvojiti predmete i za svaki predmet izabrati delegiranog europskog tužitelja koji će ga voditi;
- ako su takve odluke u općem interesu pravde i u skladu s kriterijima za izbor delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet utvrđenima u skladu sa stavkom 4.
6. Kad god stalno vijeće donosi odluku o preraspodjeli, spajanju ili razdvajanju predmeta, primjereno uzima u obzir trenutačno stanje istraga.
7. Ured europskog javnog tužitelja bez nepotrebnog odgađanja obavješćuje nadležna nacionalna tijela o svakoj odluci o pokretanju istrage.

Pravo prenošenja na viši sud

1. Po primitku svih relevantnih informacija u skladu s člankom 19. stavkom 1.a Ured europskog javnog tužitelja odluku o tome hoće li ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud donosi što prije, a najkasnije pet dana nakon zaprimanja informacija koje su dostavila nacionalna tijela te o toj odluci obavješćuje nacionalna tijela. Glavni europski tužitelj može u posebnom slučaju donijeti obrazloženu odluku o produljenju roka za razdoblje od najviše pet dana te o tome obavješćuje nacionalna tijela.
- 1.a Tijekom tih rokova nacionalna tijela uzdržavaju se od donošenja svake odluke na temelju nacionalnog prava koja bi mogla biti protivna ostvarivanju prava prenošenja na viši sud Ureda europskog javnog tužitelja.
Nacionalna tijela poduzimaju sve potrebne hitne mjere za osiguravanje učinkovite istrage i kaznenog progona u skladu s nacionalnim pravom.
2. Ako Ured europskog javnog tužitelja za činjenicu da su istragu o kaznenom djelu za koje bi mogao biti nadležan već pokrenula nadležna tijela države članice ne dozna na temelju informacija iz članka 19. stavka 1.a, nego na neki drugi način, o tome bez odgode obavješćuje ta nadležna tijela. Nakon što je propisno obaviješten u skladu s člankom 19. stavkom 1.a, Ured europskog javnog tužitelja odlučuje o tome hoće li ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud. Odluku donosi u roku određenom u stavku 1. ovog članka.
3. Ured europskog javnog tužitelja prema potrebi savjetuje se s nadležnim tijelima dotične države članice prije nego što donese odluku o tome hoće li ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud.
4. Ako Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoje pravo prenošenja na viši sud, nadležna tijela država članica odmah prenose spis Uredu europskog javnog tužitelja i ne provode daljnje istražne radnje koje se odnose na isto kazneno djelo.

5. Pravo prenošenja na viši sud iz ovog članka može se provoditi s pomoću delegiranih europskih tužitelja iz svih država članica čija su nadležna tijela pokrenula istragu u pogledu kaznenog djela unutar područja primjene članaka 17. i 18. Ako delegirani europski tužitelj koji je dobio informacije u skladu s člankom 19. stavkom 1.a razmatra mogućnost da ne ostvari pravo prenošenja na viši sud, o tome obavješćuje nadležno stalno vijeće posredstvom europskog tužitelja iz svoje države članice s ciljem omogućivanja da stalno vijeće donese odluku u skladu s člankom 9. stavkom 3.a.
6. Ako se Ured europskog javnog tužitelja uzdrži od izvršavanja svoje nadležnosti, o tome bez nepotrebna odgađanja obavješćuje nadležna nacionalna tijela. Nadležna nacionalna tijela tijekom postupka obavješćuju Ured o svakoj novoj činjenici koja bi Uredu mogla dati razlog za ponovno razmatranje prethodne odluke.

Ured europskog javnog tužitelja može ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud nakon primitka takve informacije, pod uvjetom da nacionalna istraga još nije dovršena te da tužba još nije podnesena sudu. Odluku donosi u roku određenom u stavku 1.

7. Ako kolegij u pogledu kaznenih djela kojima je prouzročena ili bi se mogla prouzročiti šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR smatra da, s obzirom na težinu kaznenog djela ili složenost postupka u pojedinačnom slučaju, nema potrebe za istragom ili kaznenim progonom na razini Unije, u skladu s člankom 8. stavkom 2. izdaje opće upute koje delegiranim europskim tužiteljima omogućuju da neovisno i bez nepotrebna odgađanja odluče ne prenijeti predmet na viši sud.

Određivanjem jasnih mjerila te posebno uzimajući u obzir prirodu kaznenog djela, hitnost situacije i obvezu nadležnih nacionalnih tijela da poduzmu sve potrebne mjere s ciljem potpune nadoknade štete financijskim interesima Unije u uputama se sa svim potrebnim detaljima posebno navode okolnosti na koje se primjenjuju.

8. Kako bi se osigurala usklađena primjena uputa, delegirani europski tužitelj obavještuje nadležno stalno vijeće o svakoj odluci donesenoj u skladu sa stavkom 7., a svako stalno vijeće jedanput godišnje izvješćuje kolegij o primjeni uputa.

Članak 23.

Provođenje istrage

1. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom samostalno poduzeti istražne i druge mjere ili to naložiti nadležnim tijelima u svojoj državi članici. Ta tijela u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju izvršavanje svih uputa te poduzimaju mjere koje su im dodijeljene. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet putem sustava vođenja predmeta izvješćuje nadležnog europskog tužitelja i stalno vijeće o svakom važnom događaju u predmetu, u skladu s pravilima utvrđenima u unutarnjem poslovniku.
2. U svakom trenutku tijekom istraga koje vodi Ured europskog javnog tužitelja nacionalno nadležno tijelo poduzima hitne mjere u skladu s nacionalnim pravom potrebne za osiguravanje učinkovitih istraga, čak i ako ne djeluje izričito prema uputi delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Nacionalna tijela bez nepotrebna odgađanja obavještavaju delegiranog europskog tužitelja o poduzetim hitnim mjerama.
3. Nadležno stalno vijeće može na prijedlog nadzornog europskog tužitelja odlučiti preraspodijeliti predmet drugom delegiranom europskom tužitelju u istoj državi članici ako delegirani europski tužitelj koji vodi predmet
 - a) ne može izvršiti istragu ili kazneni progon; ili
 - b) ne slijedi upute nadležnog stalnog vijeća ili europskog tužitelja.

4. U iznimnim slučajevima te nakon dobivenog odobrenja nadležnog stalnog vijeća nadzorni europski tužitelj može donijeti obrazloženu odluku da samostalno provede istragu samostalnim poduzimanjem istražnih i drugih mjera ili nalaganjem nadležnim tijelima u svojoj državi članici ako se to smatra neophodnim za učinkovitost istrage ili kaznenog progona na temelju jednog ili više sljedećih kriterija:

- (a) težine kaznenog djela, posebno s obzirom na njegove moguće posljedice na razini Unije;
- (b) kada se istraga odnosi na dužnosnike ili druge službenike Europske unije ili članove Institucija;
- (c) u slučaju neizvršavanja mehanizma preraspodjele predviđenog u stavku 3.

U takvim iznimnim okolnostima države članice osiguravaju da europski tužitelj ima pravo naložiti ili zatražiti istražne mjere i druge mjere te da ima sve ovlasti, odgovornosti i obveze delegiranog europskog tužitelja u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom.

Nadležna nacionalna tijela i delegirani europski tužitelji na koje se predmet odnosi obavješćuju se bez nepotrebnog odgađanja o odluci koja je donesena u skladu s ovim stavkom.

Članak 24.

Ukidanje povlastica ili imuniteta

1. Ako su istragama Ureda europskog javnog tužitelja obuhvaćene osobe koje su zaštićene povlasticama ili imunitetom u skladu s nacionalnim pravom i takva povlastica ili imunitet predstavljaju prepreku za posebnu istragu koja je u tijeku, glavni europski tužitelj podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima tim nacionalnim pravom.
2. Ako su istragama Ureda europskog javnog tužitelja obuhvaćene osobe zaštićene povlasticama ili imunitetima u skladu s pravom Unije, posebno Protokolom o povlasticama i imunitetima Europske unije, te ako takva povlastica ili imunitet predstavlja prepreku za posebnu istragu koja je u tijeku, glavni europski javni tužitelj podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima pravom Unije.

ODJELJAK 2.
PRAVILA O ISTRAŽNIM MJERAMA I DRUGIM MJERAMA

Članak 25.

Istražne mjere i druge mjere

1. Države članice osiguravaju da delegirani europski tužitelji, barem u predmetima u kojima se kazneno djelo koje je predmet istrage kažnjava najvećom kaznom od najmanje četiri godine zatvora, imaju pravo naložiti ili zatražiti sljedeće istražne mjere:
 - (a) pretragu prostorija, zemljišta, prijevoznih sredstava, privatnog stana, odjeće i druge osobne imovine ili računalnih sustava te poduzimanje svih mjera osiguranja potrebnih kako bi se sačuvao njihov integritet te izbjegli gubitak ili kontaminacija dokaza;
 - (b) dobivanje svih relevantnih predmeta ili dokumenata u izvornom obliku ili u nekom drugom navedenom obliku;
 - (c) dobivanje svih pohranjenih računalnih podataka, šifriranih ili dešifriranih, u izvornom obliku ili u nekom drugom navedenom obliku, uključujući podatke o bankovnim računima i podatke o prometu, uz iznimku podataka koji su posebno zadržani u skladu s nacionalnim pravom na temelju članka 15. stavka 1. druge rečenice Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁹;
 - (d) zamrzavanje sredstava ili imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima, među ostalim imovine, za koje se očekuje da će ih sud pred kojim se vodi postupak oduzeti te ako postoji razlog vjerovati da će njihov vlasnik, imatelj ili upravitelj pokušati onemogućiti presudu kojom se nalaže oduzimanje;
 - (e) presretanje elektroničke komunikacije prema osumnjičeniku ili optuženiku i od njega na svakoj elektroničkoj komunikacijskoj vezi kojom se osumnjičenik ili optuženik koristi;
 - (f) praćenje predmeta tehničkim sredstvima, među ostalim kontroliranom isporukom robe.

⁹ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

- 1.a Ne dovodeći u pitanje članak 24. na istražne mjere određene u stavku 1. ovog članka mogu se primjenjivati uvjeti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom ako je ono izričito predviđeno za određene kategorije osoba ili stručnjaka pravno obvezanih obvezom povjerljivosti.
- 1.b Na istražne mjere određene u stavku 1. točkama (c), (e) i (f) ovog članka mogu se primjenjivati daljnji uvjeti, uključujući ograničenja, predviđeni u primjenjivom nacionalnom pravu. Konkretno, države članice mogu ograničiti primjenu stavka 1. točaka (e) i (f) ovog članka na određena teška kaznena djela. Država članica koja namjerava upotrijebiti takvo ograničenje obavještuje Ured europskog javnog tužitelja o relevantnom popisu posebnih teških kaznenih djela u skladu s člankom 73.
2. Delegirani europski tužitelji imaju pravo, osim mjera iz stavka 1., zatražiti ili naložiti druge mjere u svojoj državi članici koje su tužiteljima na raspolaganju u skladu s nacionalnim pravom u sličnim nacionalnim predmetima.
3. Delegirani europski tužitelji mogu naložiti mjere iz stavaka 1. i 2. samo ako postoje opravdani razlozi vjerovati da bi se određenom mjerom mogle dostaviti informacije ili dokazi korisni za istragu te ako manje intruzivna mjera kojom bi se mogao ostvariti isti cilj ne postoji. Postupci i načini za poduzimanje mjera uređeni su primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 26.

Prekogranične istrage

1. Delegirani europski tužitelji blisko surađuju te pomažu jedni drugima i redovito se savjetuju u prekograničnim predmetima. Ako se mjera treba provoditi u državi članici koja nije država članica delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, taj delegirani europski tužitelj odlučuje o donošenju potrebne mjere i dodjeljuje je delegiranom europskom tužitelju iz države članice u kojoj se ta mjera treba provesti.
2. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može odrediti svaku mjeru koja mu je na raspolaganju u skladu s člankom 25. Obrazloženje i donošenje takve mjere uređuju se pravom države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Ako delegirani europski tužitelj koji vodi predmet dodijeli istražne mjere jednom europskom delegiranom tužitelju ili nekolicini njih iz druge države članice, o tome istodobno obavješćuje svojeg nadzornog europskog tužitelja.
3. Ako je prema pravu države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja za mjeru potrebno sudsko odobrenje, takvo odobrenje treba ishoditi taj delegirani europski tužitelj u skladu s pravom te države članice.

Ako se za dodijeljenu mjeru odbije izdati sudsko odobrenje, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet povlači dodjelu mjere.

Međutim, ako prema pravu države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja takvo sudsko odobrenje nije potrebno, ali je potrebno prema zakonu države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet dobiva odobrenje i podnosi ga zajedno s dodjelom mjere.

4. Pomoćni delegirani europski tužitelj provodi dodijeljenu mjeru ili nalaže nadležnom nacionalnom tijelu da to učini.

5. Ako pomoćni delegirani europski tužitelj smatra:

- (a) da je dodjela nepotpuna ili sadrži očite relevantne pogreške;
- (b) da se mjera iz opravdanih i objektivnih razloga ne može provesti u vremenskom roku određenom pri dodjeli;
- (c) da bi se alternativnom, ali manje intruzivnom mjerom postigli isti rezultati kao i dodijeljenom mjerom; ili
- (d) da prema pravu svoje države članice dodijeljena mjera ne postoji ili da ne bi bila na raspolaganju u sličnom domaćem predmetu;

pomoćni delegirani europski tužitelj obavješćuje svojeg nadzornog europskog tužitelja i savjetuje se s delegiranim europskim tužiteljem koji vodi predmet radi bilateralnog rješavanja problema.

- 5.a Ako dodijeljena mjera ne postoji u isključivo domaćem predmetu, ali bi bila dostupna u prekograničnom predmetu koji je obuhvaćen pravnim instrumentima o uzajamnom priznavanju ili prekograničnoj suradnji, dotični delegirani europski tužitelji mogu, u dogovoru s dotičnim nadzornim europskim tužiteljima, primijeniti takve instrumente.
6. Ako delegirani europski tužitelji ne mogu riješiti pitanje u roku od sedam radnih dana, a dodjela ostane, predmet se upućuje nadležnom stalnom vijeću. To vrijedi i u slučaju da dodijeljena mjera nije izvršena u roku određenome pri dodjeli ili u razumnom roku.
7. Nadležno stalno vijeće u potrebnoj mjeri saslušava delegirane europske tužitelje u dotičnom predmetu i potom u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te ovom Uredbom i bez nepotrebna odgađanja odlučuje hoće li pomoćni delegirani europski tužitelj provesti dodijeljenu potrebnu mjeru ili zamjensku mjeru i do kada te o toj odluci obavješćuje navedene europske delegirane tužitelje posredstvom nadležnog europskog tužitelja.

Članak 27.
Provođenje dodijeljenih mjera

Dodijeljene mjere provode se u skladu s ovom Uredbom i pravom države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja. Formalnosti i postupci koje izričito navodi delegirani europski tužitelj koji vodi predmet poštuju se, osim ako su takve formalnosti i postupci u suprotnosti s temeljnim pravnim načelima države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja.

Članak 28.
Uhićenje prije suđenja i prekogranična predaja

1. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može naložiti ili zatražiti uhićenje osumnjičenika ili optuženika ili njegov pritvor prije suđenja u skladu s nacionalnim pravom primjenjivim u sličnim domaćim predmetima.
2. U slučaju potrebe za uhićenjem i predajom osobe koja nije u državi članici u kojoj se nalazi delegirani europski tužitelj koji vodi predmet, on izdaje europski uhidbeni nalog ili zahtijeva njegovo izdavanje od nadležnog tijela te države članice u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP¹⁰.

¹⁰ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

ODJELJAK 3.
PRAVILA O KAZNENOM PROGONU

Članak 28.a

Upućivanja i prijenos postupka na nacionalna tijela

1. Otkrije li se tijekom istrage koju vodi Ured europskog javnog tužitelja da činjenice koje su predmet istrage nisu kazneno djelo u okviru njegove nadležnosti u skladu s člancima 17. i 18., nadležno stalno vijeće donosi odluku o upućivanju predmeta nadležnim nacionalnim tijelima bez nepotrebna odgađanja.
2. Otkrije li se tijekom istrage koju vodi Ured europskog javnog tužitelja da više nisu ispunjeni posebni uvjeti za izvršavanje njegove nadležnosti određene u članku 20. stavcima 2. i 3., nadležno stalno vijeće donosi odluku o upućivanju predmeta nadležnim nacionalnim tijelima bez nepotrebna odgađanja i prije pokretanja kaznenog progona pred nacionalnim sudovima.
- 2.a Ako kolegij u pogledu kaznenih djela koja su prouzročila ili bi mogla prouzročiti štetu financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR smatra da, s obzirom na težinu kaznenog djela ili na složenost postupka u pojedinačnom slučaju, nema potrebe za istragom ili kaznenim progonom u nekom predmetu na razini Unije i da bi to bilo u interesu učinkovitosti istrage ili kaznenog progona, u skladu s člankom 8. stavkom 2. izdaje opće upute na temelju kojih stalna vijeća predmet mogu uputiti nadležnim nacionalnim tijelima.

Takvim se uputama stalnim vijećima omogućuje i da predmet upute nadležnim nacionalnim tijelima u slučaju da Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoju nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. točke (a) Direktive 2017/xx/EU i u slučaju da šteta koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena drugoj oštećenoj strani.

Kako bi se osigurala usklađena primjena uputa, svako stalno vijeće jednom godišnje izvješćuje kolegij o primjeni uputa.

Takvo upućivanje obuhvaća i sva neodvojivo povezana kaznena djela u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja iz članka 17. stavka 2.

- 2.b Stalno vijeće glavnom europskom tužitelju dostavlja sve odluke o upućivanju predmeta nacionalnim tijelima na temelju stavka 2.a. Po primitku te informacije glavni europski tužitelj može u roku od tri dana zatražiti da stalno vijeće preispita svoju odluku ako smatra da je to potrebno radi osiguravanja usklađenosti politike upućivanja Ureda. Ako je glavni europski tužitelj član odgovarajućeg stalnog vijeća, jedan od njegovih zamjenika koristi se pravom da zatraži navedeno preispitivanje.
- 2.c Ako nadležna nacionalna tijela ne prihvaćaju preuzeti predmet u skladu sa stavcima 2. i 2.a te u roku od najviše trideset dana, Ured europskog javnog tužitelja i dalje je nadležan za kazneni progon ili odbacivanje predmeta u skladu s pravilima utvrđenima u ovoj Uredbi.
3. Ako Ured europskog javnog tužitelja razmatra odbacivanje predmeta u skladu s člankom 33. stavkom 3. i ako nacionalno tijelo to zahtijeva, stalno vijeće bez odgađanja upućuje predmet tome tijelu.
4. Odluči li nacionalno tijelo pokrenuti istragu nakon upućivanja u skladu sa stavcima 1., 2. ili 2.a ovoga članka i člankom 20. stavkom 3., Ured europskog javnog tužitelja prenosi spis na to nacionalno tijelo, ne poduzima daljnje istražne mjere ili mjere kaznenog progona te zatvara predmet.
5. Ako se spis prenese u skladu sa stavkom 1., 2. ili 2.a ovog članka i s člankom 20. stavkom 3., Ured europskog javnog tužitelja o prijenosu obavješćuje relevantne institucije, tijela i agencije Unije te, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom, osumnjičenike ili optuženike i strane koje su prijenosom oštećene.

Članak 29.

Okončanje istrage

1. Kada delegirani europski tužitelj koji vodi predmet istragu smatra završenom, podnosi izvješće nadzornom europskom tužitelju koje sadrži sažetak predmeta i nacrt odluke o mogućem kaznenom progonu pred nacionalnim sudom ili o razmatranju mogućnosti upućivanja predmeta, odbacivanja ili pojednostavnjenog postupka kaznenog progona u skladu s člankom 28.a, 33. ili 34. Nadzorni europski tužitelj te dokumente uz svoju procjenu prosljeđuje nadležnom stalnom vijeću ako sam procijeni da je to potrebno. Ako stalno vijeće u skladu s člankom 9. stavkom 3. donese odluku kako ju je predložio delegirani europski tužitelj, on dalje postupa u skladu s njom.
2. Ako stalno vijeće na temelju primljenih izvješća razmatra odbijanje odluke kako ju je predložio delegirani europski tužitelj, ono, ako je potrebno, sâmo preispituje predmetni spis prije donošenja konačne odluke ili davanja daljnjih uputa delegiranom europskom tužitelju.
3. Prema potrebi, izvješće delegiranog europskog tužitelja također pruža dostatno obrazloženje za podizanje optužnice, bilo na sudu države članice u kojoj se on nalazi ili, u skladu s člankom 22. stavkom 4., na sudu druge države članice koja ima nadležnost nad tim predmetom.

Članak 30.

Kazneni progon pred nacionalnim sudovima

1. Kada europski delegirani tužitelj podnese nacrt odluke kojim predlaže podizanje optužnice, stalno vijeće u skladu s postupcima utvrđenima u članku 29. odlučuje o tome nacrtu u roku od 21 dana. Stalno vijeće ne može odlučiti odbaciti predmet ako se nacrtom odluke predlaže podizanje optužnice.

- 1.a U slučaju da stalno vijeće ne donese odluku u roku od 21 dana, smatra se da je prihvaćena odluka koju je predložio delegirani europski tužitelj.
2. Ako je više država članica nadležno za predmet, stalno vijeće u načelu odlučuje pokrenuti kazneni progon u državi članici delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Stalno vijeće može, uzimajući u obzir izvješće predviđeno u skladu s člankom 29. stavkom 1., donijeti odluku o pokretanju kaznenog progona u predmetu u drugoj državi članici ako ima dovoljno opravdanih razloga da to učini, uzimajući u obzir kriterije određene u članku 22. stavku 4. i članku 22. stavku 5. te u skladu s time dati upute delegiranom europskom tužitelju te države članice.
3. Prije odluke o podizanju optužnice nadležno stalno vijeće može na prijedlog delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet donijeti odluku o spajanju nekoliko predmeta u kojima su istrage vodili različiti delegirani europski tužitelji protiv iste osobe ili osoba s ciljem kaznenog progona u tim predmetima na sudu jedne države članice koja je, u skladu sa svojim pravom, nadležna za svaki od tih predmeta.
4. Nakon donošenja odluke o državi članici u kojoj će se voditi kazneni progon, na temelju nacionalnog prava određuje se nadležni nacionalni sud u toj državi članici.
5. Ako je to potrebno u svrhe povrata, administrativnog daljnjeg postupanja ili nadzora, središnji ured obavješćuje nadležna nacionalna tijela, zainteresirane osobe i mjerodavne institucije, tijela i agencije Unije o odluci o kaznenom progonu.

6. Ako tužiteljstvo nakon sudske presude mora donijeti odluku o podnošenju žalbe, delegirani europski tužitelj podnosi izvješće s nacrtom odluke nadležnom stalnom vijeću i čeka njegove upute. Ako je to nemoguće učiniti u roku koji je određen nacionalnim pravom, delegirani europski tužitelj ima pravo podnijeti žalbu bez prethodnih uputa stalnog vijeća i potom bez odgode podnosi izvješće stalnom vijeću. Stalno vijeće zatim nalaže delegiranom europskom tužitelju ili da nastavi s podnošenjem žalbe ili da je povuče. Isti se postupak primjenjuje ako tijekom sudskog postupka i u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom delegirani europski tužitelj koji vodi predmet zauzme stajalište koje bi dovelo do odbacivanja predmeta.

Članak 31.

Dokazi

1. Za dokaze koje su Ured europskog javnog tužitelja ili optuženik predstavili sudu ne uskraćuje se dopustivost na temelju same činjenice da su dokazi prikupljeni u drugoj državi članici ili u skladu s pravom druge države članice.
2. Ovom Uredbom ne utječe se na ovlast suda pred kojim se vodi postupak da slobodno ocjenjuje dokaze koje izlože optuženik ili Ured europskog javnog tužitelja.

Članak 32.

Postupanje s oduzetom imovinom

Kada u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, uključujući nacionalno pravo kojim se prenosi Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹¹ nadležni nacionalni sud donese konačnu presudu o oduzimanju ijedne imovine ili imovinske koristi povezane s kaznenim djelom u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja, tom imovinom ili imovinskom koristi raspolaže se u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Tim raspolaganjem ne utječe se negativno na prava Unije ili ostalih oštećenih strana da im se nadoknadi šteta koju su pretrpjeli.

¹¹ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29.4.2014., str. 39.).

ODJELJAK 4

PRAVILA O ALTERNATIVI KAZNENOM PROGONU

Članak 33.

Odbacivanje predmeta

1. Ako je kazneni progon postao nemoguć, stalno vijeće na temelju izvješća koje podnosi delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s člankom 29. stavkom 1. odlučuje hoće li odbaciti predmet protiv neke osobe u skladu s pravom države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:
 - a) smrti osumnjičenika ili optuženika ili likvidacije osumnjičene ili optužene pravne osobe;
 - aa) neubrojivosti osumnjičenika ili optuženika;
 - b) amnestije odobrene osumnjičeniku ili optuženiku;
 - c) imuniteta dodijeljenog osumnjičeniku ili optuženiku, osim ako nije ukinut;
 - d) nastupanja nacionalne zastare kaznenog progona;
 - e) već postojećeg konačnog zaključenja predmeta koji se tiče te osobe u vezi s istim aktima;
 - f) nedostatka odgovarajućih dokaza.
2. Odlukom u skladu sa stavkom 1. ne sprečavaju se daljnje istrage na temelju novih činjenica koje nisu bile poznate Uredu europskog javnog tužitelja u trenutku donošenja odluke, a koje su nakon toga izašle na vidjelo. Odluku o ponovnom otvaranju istraga na temelju takvih novih činjenica donosi nadležno stalno vijeće.
3. Ako je Ured europskog javnog tužitelja nadležan u skladu s člankom 17. stavkom 2., predmet odbacuje tek nakon savjetovanja s nacionalnim tijelima države članice iz članka 20. stavka 5.

Ako je to primjenjivo, stalno vijeće upućuje predmet nadležnim nacionalnim tijelima u skladu s člankom 28.a stavicima od 3. do 5. Isto se primjenjuje i u slučaju da Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoju nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. točke (a) Direktive 2017/xx/EU i u slučaju da šteta koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena drugoj oštećenoj strani.

4. U slučaju odbacivanja predmeta Ured europskog javnog tužitelja o takvom odbacivanju službeno obavješćuje nadležna nacionalna tijela te relevantne institucije, tijela i agencije Unije i, prema potrebi, u skladu s nacionalnim pravom, osumnjičenike ili optuženike i žrtve kaznenih djela. Odbačeni predmeti također se mogu uputiti OLAF-u ili nadležnim nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima radi povrata ili drugog administrativnog daljnjeg postupanja.

ODJELJAK 5.

PRAVILA O POJEDNOSTAVNJENIM POSTUPCIMA

Članak 34.

Pojednostavnjeni postupci kaznenog progona

1. Ako se primjenjivim nacionalnim pravom predviđa pojednostavnjeni postupak kaznenog progona čiji je cilj konačno rješavanje predmeta na temelju uvjeta dogovorenih s osumnjičenikom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može nadležnom stalnom vijeću, u skladu s člankom 9. stavkom 3. i člankom 29. stavkom 1., predložiti primjenu tog postupka u skladu s uvjetima predviđenima nacionalnim pravom.

Ako Ured europskog javnog tužitelja izvršava svoju nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. točke (a) Direktive 2017/xx/EU i ako šteta koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je nanesena ili bi mogla biti nanesena drugoj oštećenoj strani, delegirani europski tužitelj savjetuje se s nacionalnim tijelima kaznenog progona prije no što predloži primjenu pojednostavnjenog postupka kaznenog progona.

2. Stalno vijeće odlučuje o prijedlogu delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet uzimajući u obzir sljedeće razloge:
- (a) težinu kaznenog djela, osobito na temelju štete nanesene financijskim interesima Unije,

- (b) spremnost osumnjičenog počinitelja da popravi štetu nanesenu nezakonitim ponašanjem
- (c) primjena postupka bila bi u skladu s općim ciljevima i osnovnim načelima Ureda europskog javnog tužitelja kako je utvrđeno ovom Uredbom.

Kolegij u skladu s člankom 8. stavkom 2. donosi smjernice o primjeni tih razloga.

3. Ako se stalno vijeće slaže s prijedlogom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet primjenjuje pojednostavnjeni postupak kaznenog progona u skladu s uvjetima predviđenima nacionalnim pravom te ga evidentira u sustavu vođenja predmeta. Kada je pojednostavnjeni postupak kaznenog progona finaliziran nakon ispunjenja uvjeta dogovorenih s osumnjičnikom, stalno vijeće dat će naputak delegiranom europskom tužitelju da djeluje s ciljem konačnog zaključenja predmeta.

POGLAVLJE V.

POSTUPOVNI ZAŠTITNI MEHANIZMI

Članak 35.

Opseg prava osumnjičenikâ i optuženikâ

1. Aktivnosti Ureda europskog javnog tužitelja obavljaju se uz potpuno poštovanje prava osumnjičenikâ i optuženikâ koja su sadržana u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, među ostalim prava na pošteno suđenje i prava na obranu.
2. Svaki osumnjičenik i optuženik u kaznenom postupku Ureda europskog javnog tužitelja ima barem postupovna prava kako su propisana u zakonodavstvu Unije, među ostalim i u direktivama o pravima osumnjičenikâ i optuženikâ u kaznenim postupcima, kako su provedena u nacionalnom pravu, kao što su:
 - (a) pravo na tumačenje i prijevod kako je predviđeno u Direktivi 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹²,
 - (b) pravo na informacije i pristup spisima predmeta kako je propisano u Direktivi 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹³,
 - (c) pravo na pristup odvjetniku i pravo komuniciranja s trećim osobama i informiranja trećih osoba u slučaju pritvora kako je predviđeno u Direktivi 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴,

¹² Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na prevođenje i tumačenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.).

¹³ Direktiva 2012/13/Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.).

¹⁴ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.).

- (d) pravo na obranu šutnjom i pravo na pretpostavku nedužnosti kako je predviđeno u Direktivi 2016/343/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵,
 - (e) pravo na besplatnu pravnu pomoć kako je predviđeno u Direktivi 201x/xx/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶.
3. Ne dovodeći u pitanje prava predviđena u ovom Poglavlju, osumnjičenici i optuženici, kao i druge osobe uključene u postupke Ureda europskog javnog tužitelja, imaju sva postupovna prava koja su im omogućena u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, među ostalim mogućnost predstavljanja dokaza, zahtijevanja imenovanja vještaka ili vještačenja i saslušanja svjedoka te zahtijevanja da Ured europskog javnog tužitelja ishodi takve mjere u ime obrane.

¹⁵ Direktiva 2016/343/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju pretpostavke nedužnosti i prava nazočnosti na suđenju u kaznenom postupku (SL L 65, str. 1.).

¹⁶ Direktiva 2016/./EU Europskog parlamenta i Vijeća o pravu na privremenu pravnu pomoć za građane osumnjičene ili optužene za kazneno djelo te za one obuhvaćene europskim uhidbenim nalogom (SL ...).

Članak 36.

Sudsko preispitivanje

1. Nad postupovnim aktima Ureda europskog javnog tužitelja čija je svrha da proizvede pravne učinke u odnosu na treće strane provodi se preispitivanje nadležnih nacionalnih sudova u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom. Isto se odnosi i na slučajeve u kojima Ured europskog javnog tužitelja propusti donijeti postupovne akte čija je svrha da proizvede pravne učinke u odnosu na treće strane, a koje je prema ovoj Uredbi imao zakonsku obvezu donijeti.
2. U skladu s člankom 267. UFEU-a Sud Europske unije nadležan je odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču:
 - a) valjanosti postupovnih akata Ureda europskog javnog tužitelja ako se takvo pitanje o valjanosti postavi pred ijednim sudom u nekoj od država članica izravno na temelju prava Unije;
 - b) tumačenja ili valjanosti odredaba iz prava Unije, među ostalima onih iz ove Uredbe,
 - c) tumačenja članaka 17. i 20. ove Uredbe u odnosu na svaki sukob nadležnosti između Ureda europskog javnog tužitelja i nadležnih nacionalnih tijela.
3. Kao iznimka u odnosu na stavak 1., odluke Ureda europskog javnog tužitelja o odbacivanju predmeta preispituju se, ako ih se osporava izravno na osnovu prava Unije, na Sudu u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a.
4. Sud Europske unije nadležan je u skladu s člankom 268. Ugovora u svim sporovima koji se odnose na naknadu štete koju prouzroči Ured europskog javnog tužitelja.

5. Sud Europske unije nadležan je u skladu s člankom 272. Ugovora u svim sporovima koji se odnose na arbitražne klauzule sadržane u ugovorima koje je sklopio Ured europskog javnog tužitelja.
6. Sud Europske unije nadležan je u skladu s člankom 270. Ugovora u svim sporovima koji se odnose na pitanja povezana s osobljem.
7. Sud Europske unije nadležan je za razrješenje dužnosti glavnog europskog tužitelja ili europskih tužitelja u skladu s člankom 13. stavkom 4. odnosno člankom 14. stavkom 5. ove Uredbe.
8. U skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, ovim se člankom ne dovodi u pitanje sudsko preispitivanje na Sudu odluka Ureda europskog javnog tužitelja kojima se utječe na prava ispitanikâ iz poglavlja VI. i odluka Ureda europskog javnog tužitelja koje nisu postupovni akti, poput odluka Ureda europskog javnog tužitelja o pravu na javni pristup dokumentima ili odluka kojima se razrješuju dužnosti delegirani europski tužitelji, donesenih u skladu s člankom 15. stavkom 3. ove Uredbe ili svih drugih administrativnih odluka.

POGLAVLJE V.a

OBRADA INFORMACIJA

Članak 36.a

Pristup Ureda europskog javnog tužitelja informacijama

Delegirani europski tužitelji mogu, pod uvjetima istovjetnima onima koji se u sličnim predmetima primjenjuju u skladu s nacionalnim pravom, dobiti sve relevantne informacije pohranjene u nacionalnim istražnim i pravosudnim bazama podataka te u drugim relevantnim registrima javnih tijela.

Ured europskog javnog tužitelja u okviru svoje nadležnosti može dobiti i sve relevantne informacije pohranjene u bazama podataka i registrima institucija, tijela, ureda i agencija Unije.

Članak 36.b

Sustav vođenja predmeta

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja sustav vođenja predmeta koji će se održavati i kojime će se upravljati u skladu s pravilima utvrđenima ovoj Uredbi i u unutarnjem poslovniku.
- 2.b Sustav vođenja predmeta ima svrhu:
 - (a) pružati potporu u vođenju istraga i kaznenog progona koje provodi Ured europskog javnog tužitelja, posebno upravljanjem unutarnjim protokom informacija i podupiranjem istražnog rada u prekograničnim slučajevima;
 - (b) osigurati siguran pristup informacijama o istragama i kaznenom progonu u središnjem uredu i onima koje vode delegirani europski tužitelji;

- (c) omogućiti unakrsno upućivanje informacija i izvlačenje podataka za operativne analize i u statističke svrhe;
 - (d) olakšati nadzor zakonitosti i usklađenosti s odredbama ove Uredbe u vezi s obradom osobnih podataka.
3. Sustav vođenja predmeta može se povezati sa sigurnosnom telekomunikacijskom vezom iz članka 9. Odluke Vijeća 2008/976/PUP¹⁷.
4. Sustav vođenja predmeta sadržava:
- (a) registar informacija koje je prikupio Ured europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 19., među kojima sve odluke u vezi s tim informacijama,
 - (b) popis svih spisa predmeta,
 - (c) sve informacije iz spisa predmeta pohranjene u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta u skladu s člankom 36.c stavkom 3.
- Indeks ne smije sadržavati osobne podatke osim identifikacijskih podataka potrebnih za utvrđivanje slučajeva ili uspostavu unakrsnih veza među različitim spisima predmeta.
5. U svrhu obrade operativnih osobnih podataka Ured europskog javnog tužitelja smije uspostavljati automatizirane datoteke, osim spisa predmeta, samo u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovníkom. O detaljima u vezi s drugim takvim automatiziranim datotekama obavješćuje se Europski nadzornik za zaštitu podataka.

¹⁷ Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (SL L 348, 24.12.2008., str. 130.).

Spisi predmeta Ureda europskog javnog tužitelja

1. Ako Ured europskog javnog tužitelja odluči pokrenuti istragu ili ostvariti svoje pravo prenošenja na viši sud u skladu s ovom Uredbom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet otvara spis predmeta.

Spis predmeta sadrži sve informacije dostupne delegiranom europskom tužitelju, uključujući dokaze, koje se odnose na istragu ili kazneni progon što ga obavlja Ured europskog javnog tužitelja.

Kad se pokrene istraga, dotične informacije iz registra iz članka 36.b stavka 4. točke (a) postaju dio spisa predmeta.

2. Spisom predmeta upravlja delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s pravom svoje države članice.

Unutarnji poslovnik može sadržavati pravila za organizaciju i vođenje spisa predmeta u onoj mjeri koja je potrebna za osiguravanje rada Ureda europskog javnog tužitelja kao jedinstvenog ureda. Pristup osumnjičenika i optuženika, kao i drugih osoba uključenih u postupak, spisu predmeta odobrava delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s nacionalnim pravom države članice toga tužitelja.

3. Sustav vođenja predmeta Ureda europskog javnog tužitelja uključuje sve informacije iz spisa predmeta, uključujući dokaze, koje mogu biti pohranjene u elektroničkom obliku kako bi središnji ured mogao obavljati svoje zadaće u skladu s ovom Uredbom. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet osigurava da sadržaj informacija u sustavu vođenja predmeta u svakom trenutku odgovara spisu predmeta, posebno u pogledu toga da se osobni podaci u sustavu vođenja predmeta izbrišu ili isprave kad god se takvi podaci izbrišu ili isprave u odgovarajućem spisu predmeta.

Pristup sustavu vođenja predmeta

Glavni europski tužitelj, zamjenici glavnog europskog tužitelja, drugi europski tužitelji i delegirani europski tužitelji imaju izravan pristup registru i indeksu.

Nadzorni europski tužitelj i nadležno stalno vijeće pri provođenju svojih ovlasti u skladu s člancima 9. i 11. imaju izravan pristup informacijama pohranjenima u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta. Nadzorni europski tužitelj također ima izravan pristup spisu predmeta. Nadležno stalno vijeće na zahtjev dobiva pristup spisu predmeta.

Ostali delegirani europski tužitelji mogu zatražiti pristup informacijama pohranjenima u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta, kao i svakom spisu predmeta. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet odlučuje o odobravanju takvog pristupa drugim delegiranim europskim tužiteljima u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Ako se pristup ne omogući, predmet se može uputiti nadležnom stalnom vijeću. Nadležno stalno vijeće saslušat će u mjeri u kojoj je to potrebno dotične delegirane europske tužitelje, a zatim odlučiti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te ovom Uredbom.

Unutarnjim poslovnikom utvrđuju se dodatna pravila u pogledu prava pristupa i postupak kojim se određuje koju će razinu pristupa sustavu vođenja predmeta imati glavni europski tužitelj, zamjenik glavnog europskog tužitelja, drugi europski tužitelji, delegirani europski tužitelji i osoblje Ureda, u mjeri potrebnj za obavljanje njihovih dužnosti.

POGLAVLJE VI.

Zaštita podataka

Članak 36.e

Načela obrade osobnih podataka

1. Osobni podaci moraju biti:

- (a) obrađeni zakonito i pošteno („zakonitost i pravičnost”);
- (b) prikupljeni s točno utvrđenom, nedvosmislenom i zakonitom namjenom i ne smiju biti dodatno obrađeni na način koji je nespojiv s tom namjenom; daljnja obrada u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe ne smatra se nespojivom s prvotnim svrhama pod uvjetom da Ured europskog javnog tužitelja osigura odgovarajuće zaštitne mjere u vezi s pravima i slobodama ispitanika („ograničavanje svrhe”);
- (c) odgovarajući i relevantni te ne smiju biti pretjerani u odnosu na svrhe radi kojih se obrađuju („smanjenje količine podataka”);
- (d) točni i, ako je to potrebno, ažurirani; mora se poduzeti svaka razumna mjera radi osiguravanja da se osobni podaci koji nisu točni, uzimajući u obzir svrhe u koje se obrađuju, bez odlaganja izbrišu ili isprave („točnost”);
- (e) čuvani u obliku koji omogućuje identifikaciju ispitanika samo onoliko dugo koliko je potrebno u svrhe radi kojih se osobni podaci obrađuju; osobni podaci mogu se pohraniti na dulja razdoblja ako će se osobni podaci obrađivati isključivo u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe pod uvjetom da Ured europskog javnog tužitelja osigura odgovarajuće zaštitne mjere u vezi s pravima i slobodama ispitanika, posebno provedbom odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera propisanih ovom Uredbom („ograničenje pohrane”);

- (f) obrađivani na način kojim se osigurava odgovarajuća sigurnost osobnih podataka, uključujući zaštitu od neovlaštene ili nezakonite obrade te od slučajnog gubitka, uništenja ili oštećenja primjenom odgovarajućih tehničkih ili organizacijskih mjera („cjelovitost i povjerljivost”).

- 1.a Ured europskog javnog tužitelja odgovoran je za usklađenost sa stavkom 1. te je mora moći dokazati („odgovornost”) prilikom obrade osobnih podataka u cijelosti ili djelomično automatiziranim putem te prilikom obrade nekim drugim putem osim automatiziranog osobnih podataka koji su dio sustava pohrane ili su namijenjeni da budu dio sustava pohrane.
- 2. Obrada koju obavlja Ured europskog javnog tužitelja u bilo koju svrhu iz članka 37. ove Uredbe različitu od one za koju su osobni podaci prikupljeni dopuštena je:
 - (a) ako je Ured europskog javnog tužitelja ovlašten obrađivati takve osobne podatke u tu svrhu u skladu s ovom Uredbom; te
 - (b) ako je obrada nužna i proporcionalna toj drugoj svrsi u skladu s pravom Unije; te
 - (c) prema potrebi, uporaba osobnih podataka ne zabranjuje se primjenjivim nacionalnim postupovnim pravom o istražnim mjerama poduzetima u skladu s člankom 25.
Primjenjivo nacionalno postupovno pravo jest pravo države članice u kojoj su podaci prikupljeni.

Članak 36.f

Administrativni osobni podaci

1. Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ primjenjuje se na sve administrativne osobne podatke koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja.
2. Ured europskog javnog tužitelja određuje rokove za pohranu administrativnih osobnih podataka u odredbama o zaštiti podataka svojeg unutarnjeg poslovnika.

Članak 37.

Obrada operativnih osobnih podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja obrađuje osobne podatke automatskim putem ili u strukturiranim ručnim dosjeima u skladu s ovom Uredbom i samo u sljedeće svrhe:
 - a) kaznena istraga i kazneni progon koji se pokreću u skladu s ovom Uredbom; ili
 - b) razmjena informacija s nadležnim tijelima država članica i drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije u skladu s ovom Uredbom; ili
 - c) suradnja s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama u skladu s ovom Uredbom.
- 1.a Kategorije osobnih podataka i kategorije ispitanika čije osobne podatke Ured europskog javnog tužitelja smije obrađivati u indeksu iz članka 36.b stavka 4. točke (b) za svaku svrhu iz stavka 1. navedene su u Prilogu.

¹⁸ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- 1.b Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 72.a, u svrhu izmjena osobnih podataka i kategorija ispitanika navedenih u Prilogu, kako bi se uzeo u obzir razvoj informacijske tehnologije i s obzirom na napredak informacijskog društva.
- Kada to nalažu nezaobilazni razlozi hitnosti, na delegirane akte donesene u skladu s ovim stavkom primjenjuje se postupak predviđen u članku 72.b.
2. Ured europskog javnog tužitelja može privremeno obrađivati osobne podatke kako bi utvrdio jesu li ti podaci relevantni za njegove zadaće i za svrhe iz stavka 1. Kolegij, djelujući na prijedlog glavnog europskog tužitelja i nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, dodatno određuje uvjete u vezi s obradom takvih osobnih podataka, posebno s obzirom na pristup podacima i njihovu upotrebu, kao i rokovima za pohranu i brisanje podataka.
3. Ured europskog javnog tužitelja obrađuje operativne osobne podatke na takav način da se može utvrditi koje je tijelo dostavilo podatke ili odakle su dobiveni podaci.
4. Prilikom primjene članaka od 37.f do 37.k ove Uredbe Ured europskog javnog tužitelja, prema potrebi, djeluje u sukladnosti s nacionalnim postupovnim pravom u vezi s obvezom pružanja informacija ispitaniku te mogućnostima za izostavljanje, ograničavanje ili odgađanje takvih informacija. Prema potrebi, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet savjetuje se s drugim delegiranim europskim tužiteljima kojih se slučaj tiče prije donošenja odluke na temelju članaka od 37.f do 37.k.

Članak 37.a

Vremenski rokovi za pohranu operativnih osobnih podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja periodično preispituje potrebu za pohranom obrađenih osobnih podataka. To se preispitivanje obavlja najkasnije tri godine nakon što su osobni podaci prvotno obrađeni te zatim svake tri godine. Ako su osobni podaci pohranjeni na razdoblje dulje od pet godina, Europski nadzornik za zaštitu podataka mora biti obaviješten o toj činjenici.
2. Operativni osobni podaci koje je obradio Ured europskog javnog tužitelja ne smiju se pohranjivati dulje od pet godina nakon što je odluka o oslobađanju u vezi sa slučajem postala konačna; u slučaju da je optuženik proglašen krivim, vremenski rok se produljuje sve dok izrečena kazna ne bude izvršena ili više ne bude mogla biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj se donosi presuda.
3. Prije isteka jednog od rokova iz stavka 2. Ured europskog javnog tužitelja preispituje potrebu za daljnjom pohranom osobnih podataka u slučaju da je to potrebno, i dokle god je to potrebno, u svrhu obavljanja njegovih zadaća. Razlozi za dužu pohranu moraju biti opravdani i zabilježeni. Ako nije donesena odluka o daljnjoj pohrani osobnih podataka, ti se podaci automatski brišu.

Članak 37.b

Razlika između različitih kategorija ispitanika

Ured europskog javnog tužitelja, prema potrebi i koliko je god to moguće, jasno razlikuje osobne podatke različitih kategorija ispitanika, primjerice:

- (a) osoba za koje postoje ozbiljni razlozi vjerovati da su počinile ili će počiniti kazneno djelo;
- (b) osoba osuđenih za kazneno djelo;

- (c) žrtava kaznenog djela ili osoba u pogledu kojih postoje određene činjenice koje daju povoda za sumnju da bi one mogle biti žrtve kaznenog djela; i
- (d) druge strane u kaznenim djelima, primjerice osoba koje se može pozvati da svjedoče u istragama u vezi s kaznenim djelima ili naknadnom kaznenom postupku, osoba koje mogu dati informacije o kaznenim djelima ili osoba za kontakt ili suradnici jedne od osoba iz točaka (a) i (b).

Članak 37.c

Razlika između osobnih podataka i provjera kvalitete osobnih podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja razlikuje što je više moguće osobne podatke utemeljene na činjenicama od osobnih podataka utemeljenih na osobnim procjenama.
2. Ured europskog javnog tužitelja poduzima sve razumne korake za osiguravanje da se osobni podaci koji su netočni, nepotpuni ili više nisu ažurni ne prenose ni ne stavljaju na raspolaganje. U tu svrhu Ured europskog javnog tužitelja, koliko je to izvedivo, provjerava kvalitetu osobnih podataka prije njihova prenošenja ili stavljanja na raspolaganje. Što je više moguće, pri svim prenošenjima osobnih podataka Ured europskog javnog tužitelja dodaje nužne informacije koje primatelju omogućuju ocjenjivanje stupnja točnosti, potpunosti i pouzdanosti osobnih podataka, kao i u kojoj su mjeri ažurni.
3. Pokaže li se da su preneseni netočni osobni podaci ili da su osobni podaci preneseni nezakonito, primatelja se mora obavijestiti bez odlaganja. U takvom slučaju osobni podaci moraju se ispraviti ili brisati ili obradu ograničiti u skladu s člankom 37.j.

Članak 37.cc
Posebni uvjeti obrade podataka

1. Kada se to nalaže ovom Uredbom, Ured europskog javnog tužitelja osigurava posebne uvjete za obradu i obavješćuje primatelja takvih osobnih podataka o tim uvjetima i zahtjevu za njihovo pridržavanje.
2. Ured europskog javnog tužitelja pridržava se posebnih uvjeta obrade podataka za obradu koju obavlja nacionalno tijelo u skladu s člankom 9. stavcima 3. i 4. Direktive (EU) 2016/680.

Članak 37.ccc

Prijenos osobnih podataka institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije

1. Podložno svim dodatnim ograničenjima na temelju ove Uredbe, posebice članka 37.cc, Ured europskog javnog tužitelja prenosi operativne osobne podatke drugoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije samo ako su podaci potrebni za zakonito obavljanje zadaća koje su u nadležnosti druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije.
2. Ako su podaci preneseni na zahtjev druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije, i voditelj obrade i primatelj snose odgovornost za zakonitost tog prijenosa.

Od Ureda europskog javnog tužitelja zahtijeva se da provjeri nadležnost druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije te da privremeno ocijeni potrebu za prijenosom podataka. Ako se pojave dvojbe u vezi s potrebom za prijenosom, Ured europskog javnog tužitelja od primatelja je dužan zatražiti dodatne informacije.

Druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije dužna je osigurati da se potreba za prijenosom podataka može naknadno provjeriti.

3. Druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije obrađuje osobne podatke samo u svrhu zbog koje su preneseni.

Članak 37.d

Obrada posebnih kategorija osobnih podataka

1. Obrada osobnih podataka koji otkrivaju rasno ili etničko podrijetlo, politička mišljenja, religijska ili filozofska vjerovanja ili članstvo u sindikatu te obrada genetskih podataka, biometrijskih podataka u svrhu jedinstvene identifikacije fizičke osobe ili podataka koji se odnose na zdravlje ili podataka o spolnom životu ili seksualnoj orijentaciji fizičke osobe dopuštena je samo ako je to nužno u okviru istraga Ureda europskog javnog tužitelja, uz poštovanje odgovarajućih zaštitnih mjera u pogledu prava i sloboda ispitanika te samo ako se njima dopunjuju drugi osobni podaci koje je Ured europskog javnog tužitelja već obradio.
2. Službenik za zaštitu podataka odmah se obavješćuje o primjeni ovog članka.

Članak 37.e

Automatizirano pojedinačno donošenje odluka, uključujući izradu profila

Ispitanik ima pravo da se na njega ne primjenjuje odluka Ureda europskog javnog tužitelja koja se temelji isključivo na automatiziranoj obradi, uključujući izradu profila, koja za njega proizvodi pravne učinke ili na sličan način značajno na njega utječe.

Članak 37.f

Obavješćivanje i načini za ostvarivanje prava ispitanika

1. Ured europskog javnog tužitelja poduzima razumne korake kako bi se pružile sve informacije iz članka 37.g. Ured ispitaniku daje sve obavijesti u pogledu članka 37.e, članaka od 37.h do 37.k te članka 38.f u vezi s obradom u jezgrovitom, razumljivom i lako dostupnom obliku, na jasnom i jednostavnom jeziku. Informacije se pružaju bilo kojim odgovarajućim sredstvom, uključujući elektronička sredstva. U pravilu voditelj obrade pruža informacije u istom obliku u kojem je zahtjev.
2. Ured europskog javnog tužitelja olakšava ostvarivanje prava ispitanika u skladu s člancima od 37.g do 37.k.
3. Ured europskog javnog tužitelja pisanim putem obavješćuje ispitanika o daljnjem postupanju nakon njegova zahtjeva bez nepotrebna odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije tri mjeseca nakon primanja zahtjeva ispitanika.
4. Ured europskog javnog tužitelja osigurava da se informacije pružene na temelju članka 37.g te sve obavijesti pružene ili mjere poduzete na temelju članka 37.e, članaka od 37.h do 37.k i članka 38.f pružaju, odnosno poduzimaju, bez naknade. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja, Ured europskog javnog tužitelja može:
 - (a) naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove pružanja informacija ili obavijesti ili postupanja po zahtjevu; ili
 - (b) odbiti postupiti po zahtjevu.

Teret dokaza očigledne neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva jest na Uredu europskog javnog tužitelja.

5. Ako Ured europskog javnog tužitelja ima opravdane sumnje u pogledu identiteta fizičke osobe koja podnosi zahtjev iz članka 37.h ili 37.j, Ured europskog javnog tužitelja može tražiti pružanje dodatnih informacija potrebnih za potvrđivanje identiteta ispitanika.

Članak 37.g

Informacije koje se stavljaju na raspolaganje ili daju ispitaniku

1. Ured europskog javnog tužitelja ispitaniku stavlja na raspolaganje najmanje sljedeće informacije:
 - (a) identitet i podatke za kontakt Ureda europskog javnog tužitelja;
 - (b) podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka;
 - (c) svrhe obrade za koju su ti osobni podaci namijenjeni;
 - (d) pravo na podnošenje pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka i njegove podatke za kontakt;
 - (e) postojanje prava da se od Ureda europskog javnog tužitelja zatraži pristup osobnim podacima, njihov ispravak ili brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka koji se odnose na ispitanika.
2. Osim informacija iz stavka 1., Ured europskog javnog tužitelja u određenim slučajevima i kako bi se ispitaniku omogućilo ostvarivanje njegovih prava, ispitaniku daje dodatne informacije o:
 - (a) pravnoj osnovi obrade;
 - (b) razdoblju u kojem će se osobni podaci pohranjivati ili, ako to nije moguće, kriterijima upotrijebljenima za utvrđivanje tog razdoblja;

- (c) ako je primjenjivo, kategorijama primatelja osobnih podataka, uključujući u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
 - (d) prema potrebi, dodatne informacije, osobito ako se osobni podaci prikupljaju bez znanja ispitanika.
3. Ured europskog javnog tužitelja može odgoditi, ograničiti ili uskratiti pružanje informacija ispitaniku na temelju stavka 2. u onoj mjeri i u onom trajanju u kojem takva mjera predstavlja potrebnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotičnog pojedinca, kako bi se:
- (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
 - (b) izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;
 - (c) zaštitila javna sigurnost država članica;
 - (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica;
 - (e) zaštitila prava i slobode drugih.

Članak 37.h
Pravo ispitanika na pristup

Ispitanik ima pravo od Ureda europskog javnog tužitelja dobiti potvrdu o tome obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njega te, ako se takvi osobni podaci obrađuju, pristup osobnim podacima i informacijama o:

- (a) svrhama obrade i pravnoj osnovi obrade;
- (b) kategorijama osobnih podataka o kojima je riječ;
- (c) primateljima ili kategorijama primatelja kojima su osobni podaci otkriveni, osobito primateljima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
- (d) ako je to moguće, predviđenom razdoblju u kojem će osobni podaci biti pohranjeni ili, ako nije moguće, kriterijima korištenim za utvrđivanje tog razdoblja;
- (e) postojanju prava da se od Ureda europskog javnog tužitelja zatraži ispravak ili brisanje osobnih podataka ili ograničavanje obrade osobnih podataka koji se odnose na ispitanika;
- (f) pravu na podnošenje pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka i njegovim podacima za kontakt;
- (g) obavješćivanju o osobnim podacima koji se obrađuju i o svim dostupnim informacijama o njihovom izvoru.

Ograničenja prava pristupa

1. Ured europskog javnog tužitelja može ispitaniku u cijelosti ili djelomično ograničiti pravo pristupa u onoj mjeri i u onom trajanju u kojem takvo djelomično ili potpuno ograničavanje predstavlja neophodnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotične fizičke osobe, kako bi se:
 - (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
 - (b) izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;
 - (c) zaštitila javna sigurnost država članica;
 - (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica;
 - (e) zaštitila prava i slobode drugih.
2. Ako bi pružanje takve informacije dovelo u pitanje stavak 1., Ured europskog javnog tužitelja obavještuje dotičnog ispitanika samo o tome da je obavio provjeru ne dajući mu nikakve informacije kojima bi se otkrilo obrađuju li se u Uredu europskog javnog tužitelja osobni podaci koji se odnose na njega.

Ured europskog javnog tužitelja ispitanika obavještuje o mogućnosti podnošenja pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili traženja pravnog lijeka pred Sudom Europske unije protiv odluke Ureda europskog javnog tužitelja.
3. Ured europskog javnog tužitelja bilježi činjenične ili pravne razloge na kojima se odluka temelji. Te se informacije na zahtjev stavljaju na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Pravo na ispravak ili brisanje osobnih podataka i ograničenje obrade

1. Ispitanik ima pravo bez nepotrebna odgađanja od Ureda europskog javnog tužitelja ishoditi ispravak netočnih osobnih podataka koji se na njega odnose. Uzimajući u obzir svrhe obrade ispitanik ima pravo dopuniti nepotpune osobne podatke, među ostalim i davanjem dodatne izjave.
2. Ured europskog javnog tužitelja briše osobne podatke bez nepotrebna odgađanja, a ispitanik ima pravo na to da taj Ured bez nepotrebna odgađanja izbriše osobne podatke koji se na njega odnose ako se obradom krše odredbe iz članaka 36.e., 37. ili 37.d ili ako se osobni podaci moraju brisati radi poštovanja pravne obveze koju ima Ured europskog javnog tužitelja.
3. Ured europskog javnog tužitelja umjesto brisanja će primijeniti ograničenje obrade ako:
 - (a) ispitanik osporava točnost osobnih podataka, a njihova se točnost ili netočnost ne može utvrditi; ili
 - (b) se osobni podaci moraju sačuvati kao dokaz.

Ako je obrada ograničena na temelju prvog podstavka točke (a), Ured europskog javnog tužitelja obavješćuje ispitanika prije uklanjanja ograničenja obrade.
- 3.a Ako je obrada ograničena u skladu sa stavkom 3., takvi se osobni podaci, osim pri pohranjivanju, obrađuju samo s ciljem zaštite prava ispitanika ili druge fizičke ili pravne osobe koja je stranka u postupku pred Uredom europskog javnog tužitelja ili u svrhe utvrđene u stavku 3. točki (b).

4. Ured europskog javnog tužitelja pisanim putem obavješćuje ispitanika o svakom odbijanju ispravka ili brisanja osobnih podataka ili ograničavanja obrade te o razlozima odbijanja. Ured europskog javnog tužitelja može u cijelosti ili djelomično ograničiti obvezu pružanja takvih informacija u onoj mjeri u kojoj takvo ograničavanje predstavlja nužnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotičnog pojedinca, kako bi se:

- (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
- (b) izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;
- (c) zaštitila javna sigurnost država članica;
- (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica;
- (e) zaštitila prava i slobode drugih.

Ured europskog javnog tužitelja obavješćuje ispitanika o mogućnosti podnošenja pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili traženja pravnog lijeka pred Sudom Europske unije protiv odluke Ureda europskog javnog tužitelja.

5. Ured europskog javnog tužitelja o ispravku netočnih osobnih podataka obavješćuje nadležno tijelo od kojeg potječu netočni podaci.
6. Ako su osobni podaci ispravljani ili izbrisani ili je obrada bila ograničena na temelju stavaka 1., 2. i 3., Ured europskog javnog tužitelja to priopćuje primateljima i obavješćuje ih da moraju ispraviti ili izbrisati osobne podatke ili ograničiti obradu osobnih podataka za koje su odgovorni.

Članak 37.k

Ostvarivanje prava ispitanika i provjera koju provodi Europski nadzornik za zaštitu podataka

1. U slučajevima iz članka 37.g stavka 3., članka 37.i stavka 2. i članka 37.j stavka 4. prava ispitanika mogu se ostvariti i s pomoću Europskog nadzornika za zaštitu podataka.
2. Ured europskog javnog tužitelja ispitanika obavještuje o mogućnosti ostvarivanja njegovih prava s pomoću Europskog nadzornika za zaštitu podataka u skladu sa stavkom 1.
3. Ako se ostvaruje pravo iz stavka 1., Europski nadzornik za zaštitu podataka u najmanju ruku ispitanika obavještuje o tome da su provedene sve potrebne provjere ili preispitivanje. Europski nadzornik za zaštitu podataka ispitanika obavještuje i o njegovu pravu da protiv odluke Europskog nadzornika za zaštitu podataka zatraži pravni lijek na Sudu Europske unije.

Članak 37.l

Obveze Ureda europskog javnog tužitelja

1. Uzimajući u obzir prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao i to da za prava i slobode fizičkih osoba postoje rizici varirajućih razina ozbiljnosti i izgleda da se dogode, Ured europskog javnog tužitelja provodi primjerene tehničke i organizacijske mjere kako bi se osiguralo da se obrada provodi u skladu s ovom Uredbom i kako bi se to moglo dokazati. Te se mjere, prema potrebi, preispituju i ažuriraju.
2. Ako su mjere iz stavka 1. razmjerne u odnosu na djelatnosti obrade, njima se obuhvaća provedba odgovarajućih politika zaštite podataka koju vrši Ured europskog javnog tužitelja.

Članak 37.1 točka (a)

Zajednički voditelji obrade

1. Ako Ured europskog javnog tužitelja zajedno s jednim ili više voditelja obrade zajednički odredi svrhe i načine obrade, tada su oni zajednički voditelji obrade. Oni na transparentan način određuju svoje odgovornosti za poštovanje svojih obveza u vezi sa zaštitom podataka, osobito u pogledu ostvarivanja prava ispitanika te svojih dužnosti pružanja informacija, što čine međusobnim dogovorom, osim ako su odgovornosti voditeljâ obrade utvrđene pravom Unije ili pravom države članice kojem voditelji obrade podliježu te u mjeri u kojoj su one utvrđene. Dogovorom se može odrediti kontaktna točka za ispitanike.
2. Dogovor iz stavka 1. propisno odražava uloge i odnose zajedničkih voditelja obrade u odnosu na ispitanike. Suština dogovora stavlja se na uvid ispitaniku.
3. Neovisno o uvjetima dogovora iz stavka 1. ispitanik može ostvarivati svoja prava na temelju ove Uredbe jednako u odnosu na svakog voditelja obrade te protiv njega.

Članak 37.1 točka (b)

Izvršitelj obrade

1. Ako se obrada provodi u ime Ureda europskog javnog tužitelja, Ured europskog javnog tužitelja koristi se jedino izvršiteljima obrade koji u dovoljnoj mjeri jamče provedbu odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera na takav način da se obradom ispunjavaju zahtjevi iz ove Uredbe i da se njome osigurava zaštita prava ispitanika.

2. Izvršitelj obrade ne angažira drugog izvršitelja obrade bez prethodnog posebnog ili općeg pisanog odobrenja Ureda europskog javnog tužitelja. U slučaju općeg pisanog odobrenja izvršitelj obrade obavještuje Ured europskog javnog tužitelja o svim planiranim promjenama u vezi s dodavanjem ili zamjenom drugih izvršitelja obrade, kako bi se time voditelju obrade omogućilo da uloži prigovor na takve promjene.
3. Obrada koju provodi izvršitelj obrade uređuje se ugovorom ili drugim pravnim aktom na temelju prava Unije ili prava države članice kojime se izvršitelj obrade obvezuje u odnosu na Ured europskog javnog tužitelja te u kojemu su navedeni predmet i trajanje obrade, priroda i svrha obrade, vrsta osobnih podataka i kategorije ispitanikâ te obveze i prava Ureda europskog javnog tužitelja. Tim se ugovorom ili drugim pravnim aktom osobito određuje da izvršitelj obrade:
- (a) djeluje samo prema uputama voditelja obrade;
 - (b) osigurava da su se osobe ovlaštene za obradu osobnih podataka obvezale na poštovanje povjerljivosti ili da se na njih primjenjuju odgovarajuće zakonske obveze o povjerljivosti;
 - (c) svim odgovarajućim sredstvima pomaže voditelju obrade u osiguravanju usklađenosti s odredbama o pravima ispitanika;
 - (d) prema izboru Ureda europskog javnog tužitelja briše ili vraća Uredu europskog javnog tužitelja sve osobne podatke nakon završetka pružanja usluga vezanih za obradu te briše postojeće kopije, osim ako se pravom Unije ili pravom države članice traži pohrana osobnih podataka;
 - (e) Uredu europskog javnog tužitelja stavlja na raspolaganje sve informacije potrebne za dokazivanje poštovanja obveza utvrđenih u ovom članku;
 - (f) poštuje uvjete iz stavaka 2. i 3. za angažiranje drugog izvršitelja obrade.

4. Ugovor ili drugi pravni akt iz stavka 3. u pisanom je obliku, što uključuje i elektronički oblik.
5. Ako izvršitelj obrade krši ovu Uredbu utvrđivanjem svrha i načina obrade, taj se izvršitelj obrade smatra voditeljem obrade u pogledu te obrade.

Članak 37.l točka (c)

Obrada pod nadležnošću voditelja obrade ili izvršitelja obrade

Izvršitelj obrade i sve osobe koje djeluju pod nadležnošću Ureda europskog javnog tužitelja ili izvršitelja obrade, a imaju pristup osobnim podacima, te podatke obrađuju isključivo po uputama Ureda europskog javnog tužitelja, osim ako se to traži pravom Unije ili pravom države članice.

Članak 37.m

Tehnička i integrirana zaštita podataka

1. Kako bi se ispunili zahtjevi iz ove Uredbe i zaštitila prava ispitanikâ, Ured europskog javnog tužitelja provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere, poput pseudonimizacije, osmišljene radi učinkovite provedbe načelâ zaštite podataka, primjerice načela smanjenja količine podataka, te radi uključenja nužnih zaštitnih mjera u obradu, uzimajući pritom u obzir najnovija dostignuća i troškove provedbe te prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao i to da u pogledu prava i slobode fizičkih osoba postoje rizici varirajućih razina ozbiljnosti te izgleda da se dogode koje predstavlja obrada podataka i u vrijeme određivanja sredstava obrade i u vrijeme same obrade.
2. Ured europskog javnog tužitelja provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere osiguravajući da se integriranim načinom obrađuju samo osobni podaci koji su prikladni i relevantni te nisu pretjerani u odnosu na svrhe u koje se obrađuju. Ta se obveza primjenjuje na količinu prikupljenih osobnih podataka, stupanj njihove obrade, razdoblje pohrane i njihovu dostupnost. Točnije, takvim se mjerama osigurava da osobni podaci ne budu automatski dostupni neograničenom broju fizičkih osoba bez intervencije pojedinca.

Evidencija kategorija djelatnosti obrade

1. Ured europskog javnog tužitelja vodi evidenciju svih kategorija djelatnosti obrade za koje je odgovoran. Ta evidencija sadržava sve sljedeće informacije:
 - (a) podatke za kontakt ureda te ime i podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka;
 - (b) svrhe obrade;
 - (c) opis kategorija ispitanikâ i kategorija osobnih podataka;
 - (d) kategorije primateljâ kojima su osobni podaci otkriveni ili će biti otkriveni, uključujući primatelje u trećim zemljama ili međunarodne organizacije;
 - (e) ako je to primjenjivo, informacije o prijenosima osobnih podataka u treću zemlju ili međunarodnoj organizaciji, uključujući identitet te treće zemlje ili međunarodne organizacije;
 - (f) ako je to moguće, rokove predviđene za brisanje različitih kategorija podataka;
 - (g) ako je to moguće, opći opis tehničkih i organizacijskih sigurnosnih mjera iz članka 38.d.
2. Evidencija iz stavka 1. u pisanom je obliku, što uključuje elektronički oblik.
3. Ured europskog javnog tužitelja evidenciju na zahtjev stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 37.o

Zapisivanje u pogledu automatizirane obrade

1. Ured europskog javnog tužitelja bilježi zapise za sve sljedeće postupke obrade u automatiziranim sustavima obrade: prikupljanje, promjene, stavljanje na uvid, otkrivanje podataka uključujući prijenose, kombiniranje i brisanje operativnih osobnih podataka koji se upotrebljavaju u operativne svrhe. Zapisi o stavljanju na uvid i otkrivanju podataka omogućuju da se ustanove objašnjenje za takve operacije te datum i vrijeme njihove provedbe, identitet osobe koja je imala uvid u osobne podatke ili ih je otkrila te, u mjeri u kojoj je to moguće, identitet primateljâ takvih osobnih podataka.
2. Zapisi se upotrebljavaju samo u svrhe provjere zakonitosti obrade, samopraćenja, osiguravanja cjelovitosti i sigurnosti osobnih podataka te za kaznene postupke. Takvi zapisi brišu se nakon tri godine, osim ako su potrebni za kontrolu u tijeku.
3. Ured europskog javnog tužitelja zapise na zahtjev stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 37.p

Suradnja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka

U obavljanju svojih zadaća Ured europskog javnog tužitelja na zahtjev surađuje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka.

Članak 38.b

Procjena učinka na zaštitu podataka

1. Ako je zbog prirode, opsega, konteksta i svrhe neke obrade, osobito one koja se obavlja novim tehnologijama, vjerojatno da će ona prouzročiti velik rizik za prava i slobode fizičkih osoba, Ured europskog javnog tužitelja prije obrade vrši procjenu učinka predviđenih postupaka obrade na zaštitu osobnih podataka.

2. Procjena iz stavka 1. sadrži barem općenit opis predviđenih postupaka obrade, procjenu rizika za prava i slobode ispitanika, mjere predviđene za otklanjanje tih rizika, zaštitne i sigurnosne mjere te mehanizme za osiguranje zaštite osobnih podataka i dokazivanje usklađenosti s ovom Uredbom te se pri njezinoj izradi vodi računa o pravima i legitimnim interesima ispitanika i drugih osoba na koje se odnosi.

Članak 38.c

Prethodno savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka

1. Prije obrade koja će biti dijelom novog sustava pohrane koji treba osmisлити Ured europskog javnog tužitelja savjetuje se s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se procjenom učinka na zaštitu podataka, kako je predviđeno člankom 38.b, upućuje na to da bi obrada mogla prouzročiti velik rizik u slučaju da Ured europskog javnog tužitelja ne poduzme mjere kako bi se rizik umanjio; ili
 - (b) ako vrsta obrade, posebno kad se obavlja novim tehnologijama, mehanizmima ili postupcima, predstavlja velik rizik za prava i slobode ispitanika.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka može izraditi popis postupaka obrade za koje je potrebno obaviti prethodno savjetovanje u skladu sa stavkom 1.
3. Ured europskog javnog tužitelja Europskom nadzorniku za zaštitu podataka dostavlja procjenu učinka na zaštitu podataka na temelju članka 38.b te na zahtjev dostavlja sve druge informacije s pomoću kojih Europski nadzornik za zaštitu podataka može procijeniti usklađenost obrade i posebice procijeniti rizike za zaštitu osobnih podataka ispitanika te usklađenost s njima povezanih zaštitnih mjera.

4. Ako Europski nadzornik za zaštitu podataka smatra da bi se namjeravanom obradom iz stavka 1. ovog članka kršila ova Uredba te osobito ako Ured europskog javnog tužitelja nije u dovoljnoj mjeri utvrdio ili umanjio rizik, Europski nadzornik za zaštitu podataka, u roku od najviše šest tjedana od zaprimanja zahtjeva za savjetovanje, pisanim putem pruža savjet Uredu europskog javnog tužitelja u skladu sa svojim ovlastima iz članka 44.c. Taj se rok može produljiti za mjesec dana, uzimajući u obzir složenost namjeravane obrade. Europski nadzornik za zaštitu podataka u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva za savjetovanje obavješćuje Ured europskog javnog tužitelja o svakom takvom produljenju i o razlozima odgode.

Članak 38.d

Sigurnost obrade operativnih osobnih podataka

1. Uzimajući u obzir najnovija dostignuća i troškove provedbe te prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao i to da za prava i slobode fizičkih osoba postoje rizici varirajućih razina ozbiljnosti te izgleda da se dogode, Ured europskog javnog tužitelja provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kako bi osigurao odgovarajuću razinu sigurnosti u odnosu na rizik, osobito u pogledu obrade posebnih kategorija operativnih osobnih podataka iz članka 37.d.
2. U pogledu automatizirane obrade Ured europskog javnog tužitelja nakon procjene rizikâ provodi mjere čija je svrha:
 - a) neovlaštenim osobama zabraniti pristup opremi za obradu koja se upotrebljava za obradu podataka (kontrola pristupa opremi);
 - b) spriječiti neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili uklanjanje nosača podataka (kontrola nosača podataka);

- c) spriječiti neovlašteno unošenje podataka te neovlašteno pregledavanje, mijenjanje ili brisanje pohranjenih osobnih podataka (kontrola pohrane);
- d) spriječiti da neovlaštene osobe upotrebljavaju sustave automatizirane obrade koristeći se opremom za podatkovnu komunikaciju (kontrola korisnika);
- e) osigurati da osobe s odobrenjem za upotrebu sustava automatizirane obrade imaju pristup samo osobnim podacima obuhvaćenim njihovim odobrenjem za pristup (kontrola pristupa podacima);
- f) osigurati mogućnost da se provjeri i utvrdi kojim tijelima su osobni podaci preneseni ili bi mogli biti preneseni ili stavljeni na raspolaganje podatkovnom komunikacijom (kontrola komunikacija);
- g) osigurati mogućnost da se naknadno provjeri i utvrdi koji su osobni podaci uneseni u sustave automatizirane obrade podataka te tko ih je i kada unio (kontrola unosa);
- h) spriječiti neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili brisanje osobnih podataka tijekom prijenosa osobnih podataka ili transporta nosača podataka (kontrola transporta);
- i) osigurati mogućnost da se instalirani sustavi u slučaju prekida mogu povratiti (ponovna uspostava);
- j) osigurati da sustav dobro funkcionira, da se pojava grešaka u funkcioniranju sustava prijavi (pouzdanost) i da se pohranjeni osobni podaci ne mogu oštetiti nedostacima u funkcioniranju sustava (cjelovitost).

Izvješćivanje Europskog nadzornika za zaštitu podataka o povredi osobnih podataka

1. U slučaju povrede osobnih podataka Ured europskog javnog tužitelja bez nepotrebne odgode te ako je to izvedivo, o tome izvješćuje Europskog nadzornika za zaštitu podataka najkasnije 72 sata nakon saznanja o povredi osobnih podataka, osim ako nije vjerojatno da će povreda osobnih podataka prouzročiti rizik za prava i slobode pojedinaca. Ako se Europski nadzornik za zaštitu podataka ne obavijesti u roku od 72 sata, uz obavijest se navode razlozi odgode.
2. Obavijest iz stavka 1. sadržava najmanje:
 - (a) opis prirode povrede osobnih podataka, uključujući, ako je to moguće, kategorije i približan broj ispitanika na koje se povreda odnosi te kategorije i približan broj evidencija osobnih podataka o kojima je riječ;
 - (b) ime i podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka;
 - (c) opis vjerojatnih posljedica povrede osobnih podataka;
 - (d) opis mjera koje je Ured europskog javnog tužitelja poduzeo ili predložio poduzeti za traženje rješenja problema povrede osobnih podataka uključujući, prema potrebi, mjere umanjivanja mogućih štetnih posljedica povrede.

3. Ako nije moguće istodobno pružiti informacije iz stavka 2. i u onoj mjeri u kojoj to nije moguće, te informacije mogu se dostavljati postupno bez nepotrebne daljnje odgode.
4. Ured europskog javnog tužitelja bilježi svaku povredu osobnih podataka iz stavka 1., uključujući činjenice povezane s povredom osobnih podataka, njezine učinke i mjere poduzete za ispravljanje situacije. Ta dokumentacija Europskom nadzorniku za zaštitu podataka omogućuje provjeru usklađenosti s ovim člankom.
5. Ako se u povredi osobnih podataka radi o osobnim podacima koje je dostavio drugi voditelj obrade ili o njemu dostavljenim podacima, Ured europskog javnog tužitelja tom voditelju obrade priopćuje informacije iz stavka 3. bez nepotrebne odgode.

Članak 38.f

Obavješćivanje ispitanika o povredi osobnih podataka

1. Ako je vjerojatno da će povreda osobnih podataka prouzročiti veliki rizik za prava i slobode fizičkih osoba, Ured europskog javnog tužitelja bez nepotrebne odgode ispitanika obavješćuje o povredi osobnih podataka.
2. U priopćenju ispitaniku iz stavka 1. ovog članka mora se jasnim i jednostavnim jezikom opisati priroda povrede osobnih podataka te navesti barem informacije i preporuke predviđene u članku 38.e stavku 2. točkama (b), (c) i (d).
3. Obavijest ispitaniku iz stavka 1. ne traži se ako je ispunjen neki od sljedećih uvjeta:
 - (a) Ured europskog javnog tužitelja proveo je primjerene tehnološke i organizacijske mjere zaštite te su na osobne podatke pogođene povredom osobnih podataka primijenjene te mjere, a posebno one poput šifriranja kojima se osobni podaci čine nerazumljivima svim osobama bez dopuštenja za pristup;

- (b) Ured europskog javnog tužitelja poduzeo je naknadne mjere kojima se umanjuje vjerojatnost da će doći do velikog rizika za prava i slobode ispitanikâ iz stavka 1.;
 - (c) za obavijest bi bio potreban nerazmjeran napor. Umjesto toga, u takvom slučaju pribjeći će se javnoj objavi ili sličnoj mjeri kojom se ispitanici obavješćuju na jednako djelotvoran način.
4. Ako Ured europskog javnog tužitelja nije već obavijestio ispitanika o povredi osobnih podataka, Europski nadzornik za zaštitu podataka može, nakon što je procijenio vjerojatnost da povreda osobnih podataka prouzroči velik rizik, od Ureda zatražiti da to učini ili može zaključiti da je ispunjen bilo koji od uvjeta iz stavka 3.
5. Obavijest ispitaniku iz stavka 1. ovog članka može se odgoditi, ograničiti ili izostaviti ovisno o uvjetima i na temelju razloga iz članka 37.i stavka 3.

[...]

Članak 40.

Ovlašten pristup osobnim podacima unutar Ureda europskog javnog tužitelja

Samo europski javni tužitelj, europski tužitelji, delegirani europski tužitelji i njihovo ovlašteno pomoćno osoblje mogu, u svrhu obavljanja svojih zadaća i u granicama predviđenim ovom Uredbom, imati pristup operativnim osobnim podacima koje Ured europskog javnog tužitelja obrađuje.

Članak 41.

Imenovanje službenika za zaštitu podataka

1. Službenika za zaštitu podataka imenuje kolegij na temelju prijedloga glavnog europskog tužitelja. Službenik za zaštitu podataka član je osoblja posebno imenovan u tu svrhu. Službenik za zaštitu podataka u izvršavanju svojih dužnosti djeluje neovisno i ne prima nikakve upute.

- 1.a Službenik za zaštitu podataka bira se na temelju stručnih kvaliteta službenika te posebno njegova stručnog znanja o pravu i praksi u području zaštite podataka te sposobnosti izvršavanja zadaća iz ove Uredbe, posebice zadaća iz članka 41.b.
- 1.b Izbor službenika za zaštitu podataka ne može dovesti do sukoba interesa između dužnosti službenika kao službenika za zaštitu podataka i svih drugih službenih dužnosti, posebno u vezi s primjenom ove Uredbe.
- 1.c Službenika za zaštitu podataka imenuje se na mandat od četiri godine te ga se može ponovno imenovati, ali mandat ne može ukupno trajati više od osam godina. Kolegij može službenika razriješiti njegove dužnosti službenika za zaštitu podataka samo uz pristanak Europskog nadzornika za zaštitu podataka u slučaju da službenik više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti.
- 1.d Ured europskog javnog tužitelja objavljuje podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka i dostavlja ih Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 41.a

Radno mjesto službenika za zaštitu podataka

- 1. Ured europskog javnog tužitelja osigurava da je službenik za zaštitu podataka primjereno i pravodobno uključen u sva pitanja povezana sa zaštitom osobnih podataka.
- 2. Ured europskog javnog tužitelja podupire službenika za zaštitu podataka u izvršavanju zadaća iz članka 41.b pružajući mu potrebna sredstva za održavanje njegova stručnog znanja i za izvršavanje tih zadaća te dajući mu pristup osobnim podacima i postupcima obrade.
- 3. Ured europskog javnog tužitelja osigurava da službenik za zaštitu podataka ne prima nikakve upute u pogledu izvršenja tih zadaća. Kolegij ne razrješuje dužnosti niti kažnjava službenika zato što je vršio svoju zadaću. Službenik za zaštitu podataka izravno odgovara glavnom europskom tužitelju.

4. Ispitanici mogu kontaktirati službenika za zaštitu podataka u pogledu svih pitanja povezanih s obradom njihovih osobnih podataka i ostvarivanjem njihovih prava na temelju ove Uredbe i na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001.
5. Kolegij usvaja provedbena pravila u odnosu na službenika za zaštitu podataka. Ta provedbena pravila osobito se odnose na postupak odabira za mjesto službenika za zaštitu podataka i njegovo razrješenje, zadaće, dužnosti te ovlasti i zaštitne mjere kojima se osigurava neovisnost službenika za zaštitu osobnih podataka.
6. Ured europskog javnog tužitelja stavlja službeniku za zaštitu podataka na raspolaganje osoblje i sredstva potrebna za izvršavanje njegovih dužnosti.
7. Službenik za zaštitu podataka i njegovo osoblje podložni su obvezi povjerljivosti u skladu s člankom 64.

Članak 41.b

Zadaće službenika za zaštitu podataka

1. Službenik za zaštitu podataka ima posebice sljedeće zadaće u pogledu obrade osobnih podataka:
 - a) osigurati na neovisan način usklađenost Ureda europskog javnog tužitelja s odredbama o zaštiti podataka iz ove Uredbe, Uredbe (EZ) br. 45/2001 te relevantne odredbe o zaštiti podataka iz unutarnjeg poslovnika; time je obuhvaćeno praćenje usklađenosti s ovom Uredbom te s drugim odredbama Unije o zaštiti podataka ili nacionalnim odredbama o zaštiti podataka te s politikama Ureda europskog javnog tužitelja u odnosu na zaštitu osobnih podataka, uključujući dodjeljivanje odgovornosti, podizanje razine svijesti i osposobljavanje osoblja uključenog u postupke obrade te povezane revizije;
 - b) informirati i savjetovati Ured europskog javnog tužitelja te zaposlenike koji vrše obradu o njihovim obvezama na temelju ove Uredbe te drugih odredaba Unije o zaštiti podataka ili nacionalnih odredaba o zaštiti podataka;

- c) na zahtjev pružati savjet u pogledu procjene učinka na zaštitu podataka te pratiti vršenje procjene u skladu s člankom 38.b;
 - d) osigurati vođenje evidencije o prijenosu i zaprimanju osobnih podataka u skladu s odredbama koje će se utvrditi unutarnjim poslovnikom Ureda europskog javnog tužitelja;
 - e) surađivati s osobljem Ureda europskog javnog tužitelja odgovornim za postupke, osposobljavanje i savjete u vezi s obradom podataka;
 - f) surađivati s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka;
 - g) osigurati da se ispitanike obavještuje o njihovim pravima u skladu s ovom Uredbom;
 - h) djelovati kao kontaktna točka za Europskog nadzornika za zaštitu podataka za pitanja u pogledu obrade, što uključuje i prethodno savjetovanje iz članka 38.c te savjetovanje, prema potrebi, o svim drugim pitanjima.
 - i) pripremati godišnje izvješće te to izvješće dostavljati glavnom europskom tužitelju i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.
- 2.a Službenik za zaštitu podataka obavlja funkcije predviđene Uredbom (EZ) br. 45/2001 u pogledu administrativnih osobnih podataka.
3. Službenik za zaštitu podataka i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja koje pomaže službeniku za zaštitu podataka u izvršavanju njegovih dužnosti imaju pristup osobnim podacima koje obrađuje Ured europskog javnog tužitelja i prostorijama Ureda u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njihovih zadaća.
4. Ako službenik za zaštitu podataka smatra da se ne poštuju odredbe Uredbe (EZ) br. 45/2001 u vezi s obradom administrativnih osobnih podataka ili odredbe ove Uredbe povezane s obradom operativnih osobnih podataka, službenik o tome obavještuje glavnog europskog tužitelja te od njega traži da se problem nepoštovanja riješi u određenom roku. Ako glavni europski tužitelj ne riješi problem nepoštovanja u određenom roku, službenik za zaštitu podataka problem prosljeđuje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Opća načela za prijenose osobnih podataka

1. Ured europskog javnog tužitelja može osobne podatke prenijeti trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji ako je to u skladu s drugim odredbama ove Uredbe, osobito s člankom 37.cc, i samo ako su ispunjeni uvjeti iz članaka od 43.a do 43.d, odnosno:
 - (a) prijenos je nužan za obavljanje zadaća Ureda europskog javnog tužitelja;
 - (b) osobni podaci prenose se voditelju obrade koji predstavlja tijelo nadležno za svrhe iz članka 59. u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji (odnosi s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama);
 - (c) ako je država članica osobne podatke koje treba prenijeti u skladu s ovim člankom prenijela ili stavila na raspolaganje Uredu europskog javnog tužitelja, tada Ured od mjerodavnog nadležnog tijela dotične države članice, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, ishodi prethodno odobrenje za prijenos, osim ako je država članica odobrila takav prijenos pod općim uvjetima ili je za odobrenje potrebno zadovoljiti posebne uvjete;
 - (d) Komisija je donijela odluku u skladu s člankom 43.b da dotična treća zemlja ili međunarodna organizacija osigurava odgovarajuću razinu zaštite ili da se u nedostatku takve odluke o prikladnosti primjenjuju odstupanja za posebne situacije u skladu s člankom 43.d, ako u skladu s člankom 43.c postoje ili su navedene odgovarajuće zaštitne mjere ili ako ne postoje ni odluka o prikladnosti ni takve primjerene zaštitne mjere; i

(e) u slučaju da treća zemlja ili međunarodna organizacija prenesu podatke dalje još nekoj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, Ured europskog javnog tužitelja zahtijeva da treća zemlja ili međunarodna organizacija od Ureda zatraži prethodno odobrenje za taj daljnji prijenos, a Ured europskog javnog tužitelja može dati to odobrenje samo nakon što se u obzir uzmu svi relevantni čimbenici, uključujući ozbiljnost kaznenog djela, svrhu u koju su osobni podaci prvotno preneseni te razinu zaštite osobnih podataka u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji kojoj se dalje prenose osobni podaci.

2. Ured europskog javnog tužitelja može prenijeti osobne podatke bez prethodnog odobrenja države članice u skladu sa stavkom 1. točkom (c) samo ako je prijenos osobnih podataka nužan za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice ili treće zemlje ili bitnim interesima države članice, a prethodno odobrenje ne može se dobiti na vrijeme. Tijelo odgovorno za davanje prethodnog odobrenja obavješćuje se bez odgode.

2.a Državama članicama ili institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije zabranjuje se prijenos osobnih podataka dobivenih od Ureda europskog javnog tužitelja trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji. To se ne primjenjuje na slučajeve u kojima je Ured europskog javnog tužitelja odobrio takav prijenos nakon što je u obzir uzeo sve relevantne čimbenike, uključujući ozbiljnost kaznenog djela, svrhu u koju su osobni podaci prvotno proslijeđeni te razinu zaštite osobnih podataka u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji kojoj se prenose osobni podaci. Ta obveza dobivanja prethodnog odobrenja od Ureda europskog javnog tužitelja ne primjenjuje se na slučajeve koji su upućeni nadležnim nacionalnim tijelima u skladu s člankom 28.a.

3. Članci od 43.a do 43.d primjenjuju se kako bi se osiguralo da razina zaštite fizičkih osoba zajamčena ovom Uredbom ne bude ugrožena.

Članak 43.b

Prijenosi na temelju odluke o prikladnosti

Ured europskog javnog tužitelja može prenijeti osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji ako je Komisija u skladu s člankom 36. Direktive (EU) 2016/680 odlučila da treća zemlja, državno područje ili jedan određeni sektor ili više njih unutar te treće zemlje ili dotična međunarodna organizacija, osiguravaju prikladnu razinu zaštite.

Članak 43.c

Prijenosi na koje se primjenjuju primjerene zaštitne mjere

1. U nedostatku odluke o prikladnosti Ured europskog javnog tužitelja može prenijeti osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako su u pravno obvezujućem instrumentu predviđene primjerene zaštitne mjere u pogledu zaštite osobnih podataka; ili
 - (b) ako je Ured europskog javnog tužitelja ocijenio sve okolnosti u vezi s prijenosom osobnih podataka te zaključio da postoje primjerene zaštitne mjere u pogledu zaštite osobnih podataka.
2. Ured europskog javnog tužitelja obavješćuje Europskog nadzornika za zaštitu podataka o kategorijama prijenosa iz stavka 1 točke (b).

3. Ako se prijenos temelji na stavku 1. točki (b), takav se prijenos dokumentira, a dokumentacija koja obuhvaća datum i vrijeme prijenosa, informacije o nadležnom tijelu koje zaprima podatke, obrazloženje prijenosa i prenesene osobne podatke, na zahtjev se stavlja se na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 43.d

Iznimke za posebne situacije

1. U nedostatku odluke o prikladnosti ili primjerenih zaštitnih mjera u skladu s člankom 43.c, Ured europskog javnog tužitelja može prenijeti osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo pod uvjetom da je prijenos nužan:
- (a) radi zaštite vitalnih interesa ispitanika ili druge osobe;
 - (b) radi zaštite legitimnih interesa ispitanika;
 - (c) radi sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice ili treće zemlje; ili
 - (d) u pojedinačnim slučajevima za izvršavanje zadaća Ureda europskog javnog tužitelja, osim ako Ured europskog javnog tužitelja utvrdi da temeljna prava i slobode dotičnog ispitanika imaju prednost pred javnim interesom koji postoji u pogledu prijenosa.
2. Ako se prijenos temelji na stavku 1., takav se prijenos dokumentira, a dokumentacija koja obuhvaća datum i vrijeme prijenosa te informacije o nadležnom tijelu koje zaprima podatke, informacije o obrazloženju prijenosa i o prenesenim osobnim podacima, na zahtjev se stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Prijenosi osobnih podataka primateljima s poslovnim nastanom u trećim zemljama

1. Odstupajući od članka 43.a stavka 1. točke (b) i ne dovodeći u pitanje nijedan međunarodni sporazum iz stavka 2. ovog članka, Ured europskog javnog tužitelja može, u pojedinačnim i posebnim slučajevima, osobne podatke izravno prenijeti primateljima s poslovnim nastanom u trećim zemljama, ali samo ako se poštuju druge odredbe ovog poglavlja i ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) prijenos je nužno potreban za obavljanje zadaća Ureda kako je predviđeno ovom Uredbom u svrhe navedene u članku 37. stavku 1.;
 - (b) Ured europskog javnog tužitelja utvrdio je da nijedno temeljno pravo i nijedna sloboda dotičnog ispitanika nemaju prednost nad javnim interesom kojim se iziskuje prijenos u tom slučaju;
 - (c) Ured europskog javnog tužitelja smatra da je prijenos tijelu nadležnom za svrhe iz članka 37. stavka 1. u trećoj zemlji neučinkovit ili neprimjeren, posebno zato što se prijenos ne može ostvariti na vrijeme;
 - (d) tijelo koje je u trećoj zemlji nadležno za svrhe iz članka 37. stavka 1. obaviješteno je bez nepotrebne odgode, osim ako je to neučinkovito ili neprimjereno;
 - (e) Ured europskog javnog tužitelja obavijestio je primatelja o tome u koju posebnu svrhu ili u koje posebne svrhe primatelj može obrađivati osobne podatke pod uvjetom da je takva obrada nužna.
2. Svaki bilateralan ili multilateralan međunarodni sporazum na snazi između Unije i trećih zemalja u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje smatra se međunarodnim sporazumom na koji se upućuje u stavku 1.
3. Ako se prijenos temelji na stavku 1., takav se prijenos dokumentira, a dokumentaciju koja obuhvaća datum i vrijeme prijenosa, informacije o nadležnom tijelu koje zaprima podatke, obrazloženje prijenosa i prenesene osobne podatke, na zahtjev se stavlja se na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Nadzor koji provodi Europski nadzornik za zaštitu podataka

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka odgovoran je za praćenje i osiguravanje primjene odredaba ove Uredbe koje se odnose na zaštitu temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba u pogledu obrade operativnih osobnih podataka u Uredu europskog javnog tužitelja te za savjetovanje Ureda europskog javnog tužitelja i ispitanikâ o svim pitanjima koja se tiču obrade operativnih osobnih podataka. U tu svrhu Nadzornik ispunjava dužnosti iz stavka 2. ovog članka, ostvaruje ovlasti koje su mu dodijeljene stavkom 3. ovog članka te surađuje s nacionalnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 45.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka temeljem ove Uredbe ima sljedeće dužnosti:
 - (a) saslušati i ispitati pritužbe te u razumnom roku obavijestiti ispitanika o ishodu postupka;
 - (b) provesti ispitivanja ili na vlastitu inicijativu ili na osnovu pritužbe te u razumnom roku obavijestiti ispitanike o ishodu postupka;
 - (c) pratiti i osigurati primjenu odredaba ove Uredbe povezanih sa zaštitom fizičkih osoba u pogledu obrade operativnih osobnih podataka koju provodi Ured europskog javnog tužitelja;
 - (d) slijedom obavljenog savjetovanja ili na vlastitu inicijativu savjetovati Ured europskog javnog tužitelja o svim pitanjima koja se tiču obrade operativnih osobnih podataka, osobito prije donošenja unutarnjih pravila povezanih sa zaštitom temeljnih prava i sloboda u pogledu obrade operativnih osobnih podataka.

3. Europski nadzornik za zaštitu podataka temeljem ove Uredbe može:
- (a) davati savjete ispitanicima pri ostvarivanju njihovih prava;
 - (b) uputiti predmet Uredu europskog javnog tužitelja u slučaju navodnog kršenja odredaba kojima se uređuje obrada operativnih osobnih podataka i, prema potrebi, predložiti rješenje za kršenje odredaba te poboljšanje zaštite ispitanikâ;
 - (c) savjetovati se s Uredom europskog javnog tužitelja ako su odbijeni zahtjevi za ostvarivanje određenih prava u vezi s operativnim osobnim podacima, čime se krše odredbe sadržane u člancima od 37.e do 37.k;
 - (d) uputiti predmet Uredu europskog javnog tužitelja;
 - (e) naložiti Uredu europskog javnog tužitelja da provede ispravak, ograničenje ili brisanje operativnih osobnih podataka koje je obradio Ured europskog javnog tužitelja kršeći odredbe kojima se uređuje obrada operativnih osobnih podataka te da o takvim radnjama obavijesti treće strane kojima su takvi podaci bili otkriveni, pod uvjetom da se time ne ometaju istrage i kazneni progoni koje provodi Ured europskog javnog tužitelja;
 - (f) uputiti predmet Sudu Europske unije pod uvjetima utvrđenima Ugovorom;
 - (g) intervenirati u postupcima pokrenutima pred Sudom Europske unije.
4. Europski nadzornik za zaštitu podataka ima pristup osobnim podacima koje je obradio Ured europskog javnog tužitelja i prostorijama Ureda u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća.
5. Europski nadzornik za zaštitu podataka sastavlja godišnje izvješće o nadzornim djelatnostima u vezi s Uredom europskog javnog tužitelja.

Članak 44.d

Europski nadzornik za zaštitu podataka i čuvanje profesionalne tajne

Europski nadzornik za zaštitu podataka i njegovo osoblje imaju i za vrijeme i po isteku svojeg mandata obvezu čuvanja profesionalne tajne u pogledu svake povjerljive informacije koju su saznali prilikom obavljanja službenih dužnosti.

Članak 45.

Suradnja između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih nadzornih tijela

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka blisko surađuje s nacionalnim nadzornim tijelima u pogledu posebnih pitanja zbog kojih se traži sudjelovanje nacionalnih tijela, posebice ako Europski nadzornik za zaštitu podataka ili nacionalno nadzorno tijelo utvrdi velike razlike među praksama država članica ili ako utvrdi potencijalno nezakonite prijenose putem komunikacijskih kanala Ureda europskog javnog tužitelja, ili u kontekstu pitanja o provedbi i tumačenju ove Uredbe koja su postavila jedno ili više nacionalnih nadzornih tijela.
2. U slučajevima iz stavka 1. Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna nadzorna tijela nadležna za nadzor zaštite podataka mogu, djelujući svaki u okviru svojih nadležnosti, razmjenjivati relevantne informacije i međusobno si pomagati u izvršavanju revizija i inspekcija, ispitivati poteškoće u tumačenju ili primjeni ove Uredbe, razmatrati probleme povezane s obavljanjem neovisnog nadzora ili s pravima ispitanika, izrađivati usklađene prijedloge za zajednička rješenja svih problema te, prema potrebi, promicati svijest o pravima u području zaštite podataka.
3. Europski odbor za zaštitu podataka uspostavljen Uredbom (EU) 2016/679 također obavlja zadaće iz članka 51. Direktive (EU) 2016/680 u pogledu pitanja obuhvaćenih ovom Uredbom, posebno onima iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 46.

Pravo podnošenja pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka

1. Svaki ispitanik ima pravo podnijeti pritužbu Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ako smatra da se obradom operativnih osobnih podataka koji se odnose na ispitanika te koju je proveo Ured europskog javnog tužitelja krši ova Uredba.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka obavješćuje ispitanika o napretku i ishodu pritužbe, među ostalim o mogućnosti pravnog lijeka na temelju članka 46.a.

Članak 46.a

Pravo na sudsko preispitivanje odluka Europskog nadzornika za zaštitu podataka

Postupci protiv odluka Europskog nadzornika za zaštitu podataka pokreću se pred Sudom Europske unije.

[...]

POGLAVLJE VII.
FINANCIJSKE ODREDBE I ODREDBE O OSOBLJU
ODJELJAK 1.
FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 48.

Financijski izvršitelji

1. Glavni europski tužitelj odgovoran je za pripremu odluka o utvrđivanju proračuna te za njihovo podnošenje kolegiju na donošenje.
2. Upravni direktor odgovoran je, kao dužnosnik za odobravanje, za izvršenje proračuna Ureda europskog javnog tužitelja.

Članak 49.

Proračun

1. Glavni europski tužitelj priprema procjene svih prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, na osnovu prijedloga koji sastavlja upravni direktor. Te se procjene prikazuju u proračunu Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Proračun Ureda europskog javnog tužitelja uravnotežen je u pogledu prihoda i rashoda.
3. Ne dovodeći u pitanje druge resurse prihodi Ureda europskog javnog tužitelja uključuju:
 - (a) doprinos Unije unesen u opći proračun Unije;
 - (b) naknade za publikacije i sve usluge koje pruža Ured europskog javnog tužitelja.
4. Rashodima Ureda europskog javnog tužitelja obuhvaćaju se naknade za glavnog europskog tužitelja, europske tužitelje, delegirane europske tužitelje, upravnog direktora i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja, administrativni troškovi i troškovi infrastrukture te operativni rashodi.

5. Ako delegirani europski tužitelji djeluju u okviru zadaća Ureda europskog javnog tužitelja, relevantni rashodi koje su delegirani europski tužitelji ostvarili tijekom tih aktivnosti smatraju se operativnim rashodima Ureda europskog javnog tužitelja.

Operativnim rashodima Ureda europskog javnog tužitelja u načelu se ne obuhvaćaju troškovi povezani s istražnim mjerama koje provode nadležna nacionalna tijela ili troškovi pravne pomoći. Međutim, tim se rashodima u okviru proračuna Ureda obuhvaćaju određeni troškovi povezani s istražnim aktivnostima i aktivnostima kaznenog progona kako je određeno u stavku 5.a.

U operativne rashode također će biti uključeni uspostava sustava vođenja predmeta, osposobljavanje, misije te prijevodi nužni za unutarnje funkcioniranje Ureda europskog javnog tužitelja, primjerice prijevodi za stalno vijeće.

- 5.a Ako je u ime Ureda provedena iznimno skupa istražna mjera, delegirani europski tužitelji mogu se na zahtjev nadležnih nacionalnih tijela ili na vlastitu inicijativu savjetovati sa stalnim vijećem o tome bi li trošak za istražne mjere dijelom mogao snositi Ured europskog javnog tužitelja. Istrage se ne odgađaju zbog takvih savjetovanja.

Stalno vijeće zatim može, nakon savjetovanja s upravnim direktorom i na osnovu proporcionalnosti mjere provedene u specifičnim okolnostima te izvanredne naravi troška koji ona podrazumijeva, odlučiti hoće li prihvatiti ili odbiti zahtjev u skladu s pravilima o procjeni tih kriterija koja treba odrediti unutarnjim poslovníkom. Upravni direktor zatim odlučuje o iznosu bespovratnih sredstava koja treba dodijeliti na osnovu dostupnih financijskih resursa. Upravni direktor o toj odluci o iznosu sredstava bez odgode obavješćuje delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet.

Članak 50.

Donošenje proračuna

1. Glavni europski tužitelj svake godine priprema privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja za sljedeću financijsku godinu na osnovu prijedloga koji sastavlja upravni direktor. Glavni europski tužitelj šalje privremeni nacrt procjene kolegiju na usvajanje.
2. Privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Ureda europskog javnog tužitelja šalje se Komisiji najkasnije 31. siječnja svake godine. Ured europskog javnog tužitelja Komisiji do 31. ožujka svake godine šalje konačni nacrt procjene uključujući nacrt plana radnih mjesta.
3. Komisija šalje izjavu o procjenama Europskom parlamentu i Vijeću (proračunskom tijelu) zajedno s nacrtom općeg proračuna Unije.
4. Na temelju izjave o procjenama Komisija unosi u nacrt općeg proračuna Unije procjene koje smatra potrebnim za plan radnih mjesta i za iznos doprinosa koji će se naplatiti iz općeg proračuna, koje onda dostavlja proračunskom tijelu u skladu s člancima 313. i 314. Ugovora.
5. Proračunsko tijelo Uredu europskog javnog tužitelja odobrava sredstva za doprinos iz općeg proračuna Unije.
6. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta Ureda europskog javnog tužitelja.
7. Kolegij donosi proračun Ureda europskog javnog tužitelja na prijedlog glavnog europskog tužitelja. Prijedlog postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije. Prema potrebi, proračun se prilagođava u skladu s istim postupkom koji se primjenjuje za donošenje početnog proračuna.
8. Za svaki projekt povezan s nekretninama za koji je vjerojatno da će imati znatan učinak na proračun Ureda europskog javnog tužitelja primjenjuje se članak 88. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1271/2013.

Članak 51.

Izvršavanje proračuna

1. Upravni direktor, djelujući kao dužnosnik za odobravanje Ureda europskog javnog tužitelja, izvršava proračun Ureda za koji je odgovoran, i to unutar granica odobrenih u proračunu.
2. Upravni direktor svake godine šalje proračunskom tijelu sve informacije relevantne za rezultate svih postupaka evaluacije.

Članak 52.

Financijsko izvješćivanje i razrješnica

1. [...]
2. Do 1. ožujka nakon svake financijske godine računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja šalje privremena financijska izvješća računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu.
3. Ured europskog javnog tužitelja šalje izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu do 31. ožujka sljedeće financijske godine.
4. Do 31. ožujka nakon svake financijske godine računovodstveni službenik Komisije šalje Revizorskom sudu privremena financijska izvješća Ureda europskog javnog tužitelja konsolidirana s financijskim izvješćima Komisije.
5. U skladu s člankom 148. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Revizorski sud najkasnije do 1. lipnja naredne godine prosljeđuje svoje primjedbe o privremenim financijskim izvješćima Ureda europskog javnog tužitelja.
6. Po primitku primjedbi Revizorskog suda o privremenim financijskim izvješćima Ureda europskog javnog tužitelja u skladu s člankom 148. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja priprema završna financijska izvješća za koja je odgovoran te ih predaje kolegiju na davanje mišljenja.

7. Računovodstveni službenik Ureda europskog javnog tužitelja do 1. srpnja nakon svake financijske godine šalje završna financijska izvješća, zajedno s mišljenjem kolegija, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.
8. Završna financijska izvješća Ureda europskog javnog tužitelja objavljuju se u Službenom listu Europske unije do 15. studenoga godine koja slijedi iza svake financijske godine.
9. Upravni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe najkasnije do 30. rujna nakon svake financijske godine. Upravni direktor također šalje odgovor Komisiji.
10. Upravni direktor na zahtjev Europskog parlamenta dostavlja Europskom parlamentu sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu, kako je utvrđeno u članku 109. stavku 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1271/2013.¹⁹
11. Europski parlament na preporuku Vijeća, koje djeluje kvalificiranom većinom, do 15. svibnja godine N + 2 daje razrješnicu upravnom direktoru u odnosu na izvršenje proračuna za godinu N.

Članak 53.

Financijska pravila

Glavni europski tužitelj sastavlja nacrt financijskih propisa primjenjivih na Ured europskog javnog tužitelja na osnovu prijedloga upravnog direktora. Ta pravila donosi kolegij nakon savjetovanja s Komisijom. Financijskim propisima ne odstupa se od propisa iz Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1271/2013, osim ako je takvo odstupanje izričito potrebno za rad Ureda europskog javnog tužitelja i ako je Komisija za njega prethodno dala suglasnost.

¹⁹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1271/2013 od 30. rujna 2013. o Okvirnoj financijskoj uredbi za tijela iz članka 208. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 7.12.2013., str. 42.).

ODJELJAK 2.
ODREDBE O OSOBLJU

Članak 54.

Opće odredbe

1. Pravilnik o osoblju Europske unije i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije te pravila koja se usvajaju dogovorom među institucijama Europske unije za provedbu tog Pravilnika o osoblju i tih Uvjeta zaposlenja ostalih službenika primjenjuju se na glavnog europskog tužitelja i europske tužitelje, delegirane europske tužitelje, upravnog direktora i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja, osim ako je u ovoj Uredbi predviđeno drugačije. Glavni europski tužitelj i europski tužitelji zapošljavaju se kao privremeno osoblje Ureda europskog javnog tužitelja na temelju članka 2. točke (a) Uvjeta zaposlenja.
- 1.a Osoblje Ureda europskog javnog tužitelja zapošljava se u skladu s pravilima i propisima koji se primjenjuju na dužnosnike i ostale službenike Europske unije.
2. Ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika prenose na tijelo za imenovanje radi sklapanja ugovorâ o radu izvršava kolegij. U pogledu osoblja Ureda europskog javnog tužitelja kolegij može delegirati te ovlasti upravnom direktoru. Delegiranje ovlasti iz ovog stavka ne odnosi se na glavnog europskog tužitelja, europske tužitelje, delegirane europske tužitelje ni upravnog direktora.
3. Kolegij donosi odgovarajuća provedbena pravila u odnosu na Pravilnik o osoblju i Uvjete zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju. Kolegij donosi i plan zapošljavanja kao dio programskog dokumenta.
4. Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije primjenjuje se na Ured europskog javnog tužitelja i njegovo osoblje.

5. Delegirani europski javni tužitelji zapošljavaju se kao posebni savjetnici u skladu s člancima 5., 123. i 124. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije. Nadležna nacionalna tijela olakšavaju obnašanje dužnosti delegiranih europskih tužitelja u skladu s ovom Uredbom i suzdržavaju se od svih djelatnosti ili politika koje bi mogle imati negativan utjecaj na njihovu karijeru i položaj u nacionalnom sustavu kaznenog progona. Konkretno, nadležna nacionalna tijela delegiranim europskim tužiteljima daju sredstva i opremu nužne za obnašanje njihovih funkcija u skladu s ovom Uredbom te osiguravaju njihovu potpunu integraciju u nacionalna tužiteljstva. Osigurava se postojanje prikladnih mjera kako bi se zadržala prava delegiranih europskih tužitelja koja se odnose na socijalno osiguranje, mirovinu i druga osiguranja u okviru nacionalnog sustava. Također se osigurava da ukupna primanja delegiranog europskog tužitelja nisu manja nego što bi bila da je taj tužitelj ostao samo nacionalni tužitelj. Opći radni uvjeti i radno okruženje delegiranih europskih tužitelja u odgovornosti su nadležnih nacionalnih pravosudnih tijela.
- 5.a Europski tužitelji i delegirani europski tužitelji u izvršavanju svojih istražnih ovlasti i ovlasti za kazneni progon ne dobivaju nikakve naredbe, smjernice ni upute, osim onih izričito predviđenih ovom Uredbom kako je navedeno u članku 6.

Članak 54.a

Privremeno osoblje i ugovorno osoblje

1. Privremenom osoblju zaposlenom u Uredu do [30. lipnja 2020.] u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Unije (CEOS) u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije ponudit će se ugovori u skladu s člankom 2. točkom (f) CEOS-a, a za ostale će uvjeti ugovora ostati nepromijenjeni ne dovodeći u pitanje potrebu poštovanja obveza koje proizlaze iz CEOS-a. Smatrat će se da je to privremeno osoblje cijeli radni staž radilo u Uredu.
2. Ugovornom osoblju zaposlenom u Uredu do [30. lipnja 2020.] u skladu s člancima 3.a i 3.b CEOS-a u institucijama Unije ponudit će se ugovori u skladu s člankom 3.a CEOS-a, a za ostale će uvjeti ugovora ostati nepromijenjeni. Smatrat će se da je to ugovorno osoblje cijeli radni staž radilo u Uredu.
3. Privremenom osoblju zaposlenom u skladu s člankom 2. točkom (f) CEOS-a te ugovornom osoblju zaposlenom u Uredu do [30. lipnja 2020.] u skladu s člankom 3.a CEOS-a u tijelima i agencijama Unije ponudit će se ugovori s istim uvjetima. Smatrat će se da je to osoblje cijeli radni staž radilo u Uredu.

Članak 55.

Upućeni nacionalni stručnjaci i ostalo osoblje

1. Ured europskog javnog tužitelja može se, osim vlastitim osobljem, koristiti upućenim nacionalnim stručnjacima ili drugim osobama koje su mu stavljene na raspolaganje, ali nisu zaposlene u Uredu. Upućeni nacionalni stručnjaci u nadležnosti su europskog glavnog tužitelja tijekom izvršavanja zadaća u vezi s dužnostima Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Kolegij donosi odluku o utvrđivanju pravila za upućivanje u Ured europskog javnog tužitelja nacionalnih stručnjaka ili drugih osoba koje su mu stavljene na raspolaganje, ali nisu zaposlene u Uredu.

POGLAVLJE VIII.

ODREDBE O ODNOSIMA UREDA EUROPSKOG JAVNOG TUŽITELJA S NJEGOVIH PARTNERIMA

ODJELJAK 1. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 56.

Zajedničke odredbe

1. U onoj mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje zadaća, Ured europskog javnog tužitelja može uspostaviti i održavati odnose suradnje s institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije u skladu s njihovim ciljevima te s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama.
2. U onoj mjeri u kojoj je to relevantno za izvršavanje zadaća, Ured europskog javnog tužitelja može u skladu s člankom 67. izravno razmjenjivati sve informacije s tijelima iz stavka 1. ovog članka, osim ako je drugačije predviđeno ovom Uredbom.
- 2.a Za potrebe određene u stavcima 1. i 2. Ured europskog javnog tužitelja može sklopiti radne dogovore s tijelima navedenima u stavku 1. Ti radni dogovori tehničke su i/ili operativne naravi te su posebno usmjereni na olakšavanje suradnje i razmjene informacija među strankama. Radni dogovori ne mogu činiti temelj za omogućivanje razmjene osobnih podataka niti imati pravno obvezujući učinak na Uniju ili njezine države članice.

Članak 57.

Odnosi s Eurojustom

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava bliske odnose s Eurojustom na osnovu međusobne suradnje u okviru njihovih mandata i razvoja međusobnih operativnih, administrativnih i upravljačkih poveznica kako je navedeno u nastavku. U tu svrhu, glavni europski tužitelj i predsjednik Eurojusta redovito se sastaju kako bi raspravljali o pitanjima od zajedničkog interesa.
2. Ured europskog javnog tužitelja može u operativnim pitanjima surađivati s Eurojustom u djelatnostima koje se odnose na prekogranične predmete, među ostalim na sljedeće načine:
 - a) razmjenom informacija o svojim istragama, uključujući osobne podatke, u skladu s relevantnim odredbama iz ove Uredbe;
 - b) pozivajući Eurojust ili njegova nadležnog nacionalnog člana, odnosno članove, da podupru prijenos odluka Ureda ili zahtjevâ za uzajamnu pravnu pomoć državama koje su članice Eurojusta, ali ne sudjeluju u osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja, ili trećim zemljama te za izvršavanje tih odluka i zahtjevâ u tim zemljama.
3. Ured europskog javnog tužitelja putem sustava „pronađen rezultat” / „nije pronađen rezultat” ima neizravan pristup informacijama u sustavu vođenja predmeta Eurojusta. Kada se podaci koje je u sustav vođenja predmeta unio Ured europskog javnog tužitelja podudaraju s podacima koje posjeduje Eurojust, postojanje podudaranja bit će priopćeno i Eurojustu i Uredu europskog javnog tužitelja te državi članici koja je podatke dostavila Eurojustu.
5. Ured europskog javnog tužitelja može se osloniti na potporu i resurse administrativne službe Eurojusta. U tu svrhu Eurojust može pružati usluge od zajedničkog interesa Uredu europskog javnog tužitelja. Pojednosti se uređuju sporazumom.

Odnosi s OLAF-om

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava blizak odnos s OLAF-om na osnovu međusobne suradnje u okviru njihovih mandata i na osnovu razmjene informacija. Odnos je posebno usmjeren na osiguravanje svih raspoloživih sredstava za zaštitu financijskih interesa Unije putem komplementarnosti i OLAF-ove potpore Uredu.
2. Ne dovodeći u pitanje djelovanja određena u stavku 3., ako Ured europskog javnog tužitelja vodi kaznenu istragu u skladu s ovom Uredbom, OLAF ne pokreće nijednu usporednu administrativnu istragu o istim činjenicama.
3. Tijekom istrage koju provodi Ured europskog javnog tužitelja Ured od OLAF-a može zatražiti da, u skladu sa svojim mandatom, podupre ili dopuni svoje aktivnosti, posebice
 - (a) pružanjem informacija, analiza (uključujući forenzičke analize), stručnosti i operativne potpore;
 - (b) olakšavanjem koordinacije posebnih djelovanja nadležnih nacionalnih upravnih tijela i tijela EU-a;
 - (c) provođenjem upravnih istraga.
4. Kako bi OLAF-u omogućio da primjerene administrativne mjere razmotri u skladu sa svojim mandatom, Ured europskog javnog tužitelja može OLAF-u osigurati relevantne informacije o slučajevima u kojima se odlučilo ne provesti istragu ili u kojima je predmet odbačen.

5. Ured europskog javnog tužitelja putem sustava „pronađen rezultat” / „nije pronađen rezultat” ima neizravan pristup informacijama u sustavu vođenja predmeta OLAF-a. Kad god se podaci koje je u sustav vođenja predmeta unio Ured europskog javnog tužitelja podudaraju s podacima koje posjeduje OLAF, o tom će se podudaranju obavijestiti i OLAF i Ured europskog javnog tužitelja.

Članak 58.

Odnosi s Europolom

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava blizak odnos s Europolom. U tu svrhu sklapa se radni dogovor kojim se propisuju načini njihove suradnje.
2. Ako je to potrebno u svrhu istraga, Ured europskog javnog tužitelja može na svoj zahtjev od Europa dobiti sve relevantne informacije koje se odnose na kazneno djelo u njegovoj nadležnosti, a nalaze se u posjedu Europa, te od Europa može zatražiti analitičku potporu za posebnu istragu koju provodi Ured europskog javnog tužitelja.

Članak 58.a

Odnosi s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije

1. Ured europskog javnog tužitelja uspostavlja i održava odnos suradnje s Komisijom u svrhu zaštite financijskih interesa Unije. U tom smislu oni sklapaju sporazum kojim se utvrđuju načini njihove suradnje.

2. Ne dovodeći u pitanje ispravno vođenje i povjerljivost svojih istraga, Ured europskog javnog tužitelja bez odgode dostavlja dotičnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije i drugim oštećenim stranama kojih se to tiče, dovoljno informacija kako bi im omogućio poduzimanje primjerenih mjera, osobito:
 - a) administrativnim mjerama, poput mjera predostrožnosti za zaštitu financijskih interesa Unije. Ured može određenoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije preporučiti posebne mjere;
 - b) sudjelovanjem u svojstvu oštećene strane u postupcima;
 - c) mjerama za povrat iznosa dužnih Uniji u njezin proračun ili disciplinskih mjera u svrhu administrativnih postupaka.

Članak 59.

Odnosi s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama

1. Radni aranžmani iz članka 56. stavka 2.a s tijelima trećih zemalja i međunarodnih organizacija mogu se posebice odnositi na razmjenu strateških informacija i upućivanje dužnosnika za vezu na rad u Ured europskog javnog tužitelja.
2. Ured europskog javnog tužitelja može, u dogovoru s dotičnim nadležnim tijelima, odrediti kontaktne točke u trećim zemljama radi olakšavanja suradnje u skladu s operativnim potrebama Ureda europskog javnog tužitelja.
3. Međunarodni sporazumi s jednom ili više trećih zemalja u područjima u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja koje je Unija sklopila ili kojima je pristupila u skladu s člankom 218. Ugovora, kao što su međunarodni sporazumi o suradnji u kaznenim stvarima između Ureda europskog javnog tužitelja i tih trećih zemalja, obvezujući su za Ured europskog javnog tužitelja.

4. U nedostatku sporazuma na temelju stavka 3. države članice, ako je to dopušteno na temelju relevantnog multilateralnog međunarodnog sporazuma i podložno prihvatanju treće strane, priznaju te, kada je to primjenjivo, obavješćuju o tome da je Ured europskog javnog tužitelja nadležno tijelo za potrebe provedbe multilateralnih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su države članice sklopile, među ostalim, kada je to potrebno i moguće, izmjenom tih sporazuma.

Države članice također mogu izdati obavijest da je Ured europskog javnog tužitelja nadležno tijelo za potrebe provedbe drugih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su one sklopile, među ostalim izmjenom tih sporazuma.

5. U nedostatku sporazuma na temelju stavka 3. ili priznavanja na temelju stavka 4. delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može se, u skladu s člankom 12. stavkom 1. poslužiti ovlastima nacionalnog tužitelja u svojoj državi članici kako bi zatražio pravnu pomoć u kaznenim stvarima od tijela trećih zemalja, na temelju međunarodnih sporazuma koje je sklopila ta država članica ili primjenjivog nacionalnog prava te, kada je to potrebno, putem nadležnih nacionalnih tijela. U tom slučaju delegirani europski tužitelj obavješćuje nadležna tijela trećih zemalja da će Ured europskog javnog tužitelja upotrijebiti dokaze prikupljene na toj osnovi za potrebe ove Uredbe i prema potrebi nastoji za to dobiti njihovu suglasnost. U svakom slučaju, treće zemlje bit će propisno obaviještene da je Ured europskog javnog tužitelja krajnji primatelj odgovora na zahtjev.

Kada Ured europskog javnog tužitelja ne može obavljati svoje funkcije na temelju relevantnog međunarodnog sporazuma iz stavka 3. ili 4., Ured europskog javnog tužitelja može zatražiti pravnu pomoć u kaznenim stvarima i od tijela trećih zemalja u pojedinačnom slučaju te unutar granica njegove materijalne nadležnosti. Ured europskog javnog tužitelja poštuje uvjete koje mogu odrediti ta tijela u vezi s upotrebom informacija koje su dostavljene na tom temelju.

6. Podložno drugim odredbama ove Uredbe, Ured europskog javnog tužitelja može, na zahtjev, nadležnim tijelima trećih zemalja ili međunarodnih organizacija dostaviti informacije ili dokaze koji su već u posjedu Ureda europskog javnog tužitelja, za potrebe istraga ili za upotrebu kao dokaza u kaznenim istragama. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet odlučuje o svakom takvom prijenosu informacija ili dokaza u skladu s nacionalnim pravom svoje države članice i ovom Uredbom te nakon savjetovanja sa stalnim vijećem.
7. Ako je potrebno zatražiti izručenje neke osobe, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može od nadležnog tijela njegove države članice zatražiti da izda zahtjev za izručenje u skladu s primjenjivim ugovorima i/ili nacionalnim pravom.

Članak 59.a

Odnosi s državama članicama koje ova Uredba ne obvezuje

1. Radni aranžmani iz članka 56. stavka 2.a s tijelima država članica koje ova Uredba ne obvezuje mogu se osobito odnositi na razmjenu strateških informacija i upućivanje dužnosnikâ za vezu na rad u Ured europskog javnog tužitelja.
2. Ured europskog javnog tužitelja može, u dogovoru s dotičnim nadležnim tijelima, odrediti kontaktne točke u državama članicama koje ova Uredba ne obvezuje radi olakšanja suradnje u skladu s potrebama Ureda europskog javnog tužitelja.

[...]

POGLAVLJE IX.

OPĆE ODREDBE

Članak 62.

Pravni položaj i uvjeti rada

1. U svakoj državi članici Ured europskog javnog tužitelja ima pravnu sposobnost koja se dodjeljuje pravnim osobama u skladu s nacionalnim pravom.
2. Najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe Ured europskog javnog tužitelja i država članica domaćin trebaju sklopiti sporazum o sjedištu u kojemu se utvrđuju dogovori nužni u odnosu na smještaj predviđen za Ured europskog javnog tužitelja i objekte koje država članica domaćin stavlja na raspolaganje zajedno s pravilima koja se u toj državi članici primjenjuju na članove kolegija, upravnog direktora te osoblje Ureda europskog javnog tužitelja i članove njihovih obitelji.

Članak 63.

Uređivanje pitanja jezika

1. Na akte navedene u člancima 16. i 72. primjenjuje se Uredba Vijeća br. 1/58.²⁰
- 1.a Kolegij dvotrećinskom većinom glasova svojih članova odlučuje o unutarnjim dogovorima u vezi s jezikom Ureda europskog javnog tužitelja.
2. Usluge prevođenja za potrebe administrativnog funkcioniranja Ureda europskog javnog tužitelja na središnjoj razini pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije, osim ako hitnost predmeta iziskuje drukčije rješenje. Delegirani europski tužitelji odlučuju o načinima prijevoda za potrebe istraga u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

²⁰ Uredba Vijeća EEZ-a br. 1. o određivanju jezika koji se upotrebljavaju u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

Članak 64.

Povjerljivost i čuvanje poslovne tajne

1. Na članove kolegija, upravnog direktora i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja, upućene nacionalne stručnjake i drugo osoblje stavljeno na raspolaganje Uredu, ali koje nije u njemu zaposleno, te delegirane europske tužitelje, primjenjuje se obveza povjerljivosti u skladu sa zakonodavstvom Unije u odnosu na sve informacije kojima raspolaže Ured europskog javnog tužitelja.
2. Na sve druge osobe koje na nacionalnoj razini sudjeluju ili pomažu u obavljanju funkcija Ureda europskog javnog tužitelja primjenjuje se obveza povjerljivosti kako je predviđeno primjenjivim nacionalnim pravom.
3. Obveza povjerljivosti također se primjenjuje na osobe navedene u stavku 1. i stavku 2. i nakon završetka mandata ili prestanka radnog odnosa te nakon prestanka djelatnosti.
4. Obveza povjerljivosti se u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom ili pravom Unije primjenjuje na sve informacije koje je zaprimio Ured europskog javnog tužitelja, osim ako su te informacije već zakonito objavljene.
5. Istrage koje se provode u nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja zaštićene su pravilima o čuvanju poslovne tajne u skladu s primjenjivim pravom Unije. Sve osobe koje sudjeluju ili pomažu u obavljanju funkcija Ureda europskog javnog tužitelja obvezne su čuvati poslovne tajne kako je predviđeno primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 65.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente koji nisu spisi predmeta koji se pohranjuju u skladu s člankom 36.c ove Uredbe te na njihove elektroničke slike.
2. Europski glavni tužitelj u roku od šest mjeseci od datuma uspostavljanja funkcije priprema podrobna pravila za primjenu ove odredbe koju treba donijeti kolegij.
3. Odluke koje Ured europskog javnog tužitelja donese u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmet pritužbe Europskom ombudsmanu ili postupka pred Sudom Europske unije, u skladu s uvjetima iz članka 228. i članka 263. Ugovora.

OLAF i Europski revizorski sud

1. Radi lakše borbe protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti navedenih u Uredbi (EZ) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća²¹, u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe, Ured europskog javnog tužitelja pristupa Međuinstitucijskom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF)²² i donosi odgovarajuće odredbe primjenjive na glavnog europskog tužitelja, europske tužitelje, upravnog direktora i osoblje Ureda europskog javnog tužitelja, upućene nacionalne stručnjake i ostalo osoblje koje je stavljeno na raspolaganje Uredu, no nije zaposleno u njemu te delegirane europske tužitelje na temelju predloška iz Priloga tome Sporazumu.
2. Europski revizorski sud ima ovlasti provesti reviziju na temelju dokumenata i na terenu kod svih izvođača i podizvođača koji su dobili sredstva Unije iz Ureda europskog javnog tužitelja.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 883/2013 i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96²³ kako bi se utvrdilo postoje li nepravilnosti koje utječu na financijske interese Unije u vezi s rashodima koje financira Ured europskog javnog tužitelja.

²¹ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

²² Međuinstitucionalni sporazum od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s internim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) (SL L 136, 31.5.1999., str. 15.).

²³ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

4. Radni sporazumi s tijelima Unije, tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama te ugovori Ureda europskog javnog tužitelja, ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 3., sadrže odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u izričito daju ovlasti za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 67.

Pravila o zaštiti osjetljivih neklasificiranih i klasificiranih informacija

1. Ured europskog javnog tužitelja utvrđuje unutarnja pravila o zaštiti osjetljivih neklasificiranih informacija, uključujući stvaranje i obradu takvih informacija u Uredu europskog javnog tužitelja.
2. Ured europskog javnog tužitelja utvrđuje unutarnja pravila o zaštiti klasificiranih informacija EU-a usklađena s Odlukom Vijeća 2013/488/EU²⁴ kako bi se osigurala jednakovrijedna razina zaštite takvih informacija.

Članak 68.

Upravne istrage

Administrativne djelatnosti Ureda europskog javnog tužitelja podložne su istragama Europskog ombudsmana u skladu s člankom 228. Ugovora.

Članak 69.

Opći režim odgovornosti

1. Ugovorna odgovornost Ureda europskog javnog tužitelja uređena je pravom koje se primjenjuje na dotični ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je donositi presude na temelju svake odredbe o arbitraži sadržanoj u ugovoru koji je sklopio Ured europskog javnog tužitelja.

²⁴ Odluka Vijeća 2013/488/EU od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 274, 15.10.2013., str. 1.).

3. U slučaju odgovornosti koja nije ugovorna i u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima država članica te neovisno o svakoj odgovornosti na temelju članka 47. Ured europskog javnog tužitelja nadoknađuje svu štetu koju su prouzročili Ured ili njegovo osoblje prilikom izvršavanja svojih zadaća u onoj mjeri u kojoj im se to može pripisati.
4. Stavak 3. primjenjuje se i na štetu koju je svojom krivnjom prouzročio delegirani europski tužitelj vršeći svoje dužnosti.
5. Sud Europske unije nadležan je u sporovima za naknadu štete kako je navedeno u stavku 3.
6. Nacionalni sudovi država članica nadležni za rješavanje sporova u vezi s ugovornom odgovornošću Ureda europskog javnog tužitelja kako je navedeno u ovom članku utvrđuju se upućivanjem na Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001.²⁵
7. Osobna odgovornost osoblja Ureda prema Uredu europskog javnog tužitelja uređuje se primjenjivim odredbama utvrđenima u Pravilniku o osoblju i Uvjetima zaposlenja.

[...]

²⁵ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12, 16.1.2001., str. 1.).

Članak 72.

Provedbena pravila i programski dokumenti

Kolegij, na prijedlog glavnog europskog tužitelja, posebice donosi:

- a) svake godine programski dokument koji sadrži godišnji i višegodišnji program Ureda europskog javnog tužitelja;
- b) strategiju borbe protiv prijevare koja je razmjerna rizicima od prijevare uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje će se provoditi;
- c) pravila o uvjetima zapošljavanja, mjerila uspješnosti, nedostatnosti u profesionalnom smislu te prava i obveze delegiranih europskih tužitelja, uključujući pravila za sprečavanje sukoba interesa i upravljanje njima;
- (f) detaljna pravila o primjeni Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u svojim djelatnostima;
- (g) provedbena pravila iz članka 24. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Članak 72.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 37. stavka 1.b dodjeljuje se Komisiji na neograničeno razdoblje počevši od (*datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta*).
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 37. stavka 1.b. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u navedenoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 37. stavka 1.b stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće ne ulože prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako su i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka Komisiju obavijestili da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 72.b

Hitan postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije iznesen nijedan prigovor u skladu sa stavkom 2. Prilikom priopćenja delegiranog akta Europskom parlamentu i Vijeću navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.
2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka a. stavka 5. U tom slučaju, nakon što Europski parlament ili Vijeće dostave odluku o ulaganju prigovora, Komisija odmah stavlja akt izvan snage.

Članak 73.

Obavješćivanje

Svaka država članica imenuje tijela nadležna za potrebe provedbe ove Uredbe. Informacije o imenovanim tijelima te sve naknadne izmjene istovremeno se priopćuju glavnom europskom tužitelju, Vijeću i Komisiji. Države članice također obavješćuju Ured europskog javnog tužitelja o opsežnom popisu odredaba nacionalnog materijalnog kaznenog prava primjenjivih na kaznena djela iz Direktive 2017/xx/EU i drugog mjerodavnog nacionalnog zakonodavstva. Ured europskog javnog tužitelja osigurava objavu informacija zaprimljenih putem tih popisa. Osim toga, države članice koje u skladu s člankom 25. stavkom 1.b namjeravaju primjenu članka 25. stavka 1. točaka (e) i (f) ograničiti na određena teška kaznena djela obavješćuju Ured europskog javnog tužitelja o popisu tih kaznenih djela.

Članak 73.a

Preispitivanje pravila povezanih sa zaštitom fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka koju provodi Ured europskog javnog tužitelja

U kontekstu prilagodbe Uredbe (EZ) 45/2001 u skladu s člankom 2. stavkom 3. i člankom 98. Uredbe (EU) 2016/679, Komisija preispituje odredbe utvrđene u ovoj Uredbi koje se odnose na zaštitu fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka koju provodi Ured europskog javnog tužitelja. Komisija, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog s ciljem izmjene ili stavljanja izvan snage tih odredaba.

Članak 74.

Klauzula o preispitivanju

1. Najkasnije pet godina od početka primjene ove Uredbe i svakih pet godina nakon toga, Komisija naručuje evaluaciju i podnosi izvješće o evaluaciji provedbe i učinka ove Uredbe te učinkovitosti i djelotvornosti Ureda europskog javnog tužitelja i njegovih radnih praksi. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću te nacionalnim parlamentima prosljeđuje izvješće o evaluaciji zajedno sa svojim zaključcima. Nalazi evaluacije objavljuju se.

2. Komisija podnosi zakonodavne prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću ako zaključi da su potrebna dodatna ili detaljnija pravila o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja, njegovim funkcijama ili postupku koji se primjenjuje na njegove djelatnosti.

Članak 75.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. Ured europskog javnog tužitelja nadležan je za sva kaznena djela u okviru njegove nadležnosti počinjena nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Ured europskog javnog tužitelja preuzima istražne zadaće i zadaće kaznenog progona koje su mu dodijeljene ovom Uredbom na datum koji će Komisija odrediti u svojoj odluci na prijedlog glavnog europskog tužitelja nakon osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja. Odluka Komisije objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Datum koji Komisija treba odrediti ne može prethoditi navršenju [X] godina nakon stupanja na snagu ove Uredbe i danu provedbe Direktive o borbi protiv prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.
